

در دومین میزگرد شرایط پیمانکاری امروز و راههای گذر از بحران مطرح شد

راهکارهای پیمانکاران
برای عبور از شرایط بحرانی

۸

پیش شرط‌های عبور از
تنگناهای حوزه عمرانی

۶

پیام آبادگران

ارگان رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

PAYAM-E-ABADGARAN

۳۶۹ Syndicate Of Iran Construction Companies Monthly Magazine

No. 369, Mordad 1397 (August . 2018)

سال ۳۶ | مرداد ۱۳۹۷ | شماره ۳۶۹ دوره جدید ۱۳۹۷ | قیمت ۲۰۰۰۰ ریال

تکالیف کارفرمایان و پیمانکاران

در کارگاه آموزشی سندیکا بررسی شد

۱۶

دردسرهای قانون مشاغل سخت و زیان آور

در دیدار هیات مدیره سندیکا
با دبیر شورای عالی حفاظت فنی بررسی شد

۲۸

برای پیمانکاران

- حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
- خبرنگار: آرزو نوری
- عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
- مسئول تبلیغات و آگهی: سید مهدی برقی
- لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۲۴)

- صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
- مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری
- شورای سیاست‌گذاری:
- مهندس منوچهر ملکبانی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس بهمن دامن (رئیس هیأت مدیره)
- دکتر ایرج گلابتونچی (دبیر سندیکا)
- مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار سندیکا)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- رئیس کمیسیون انتشارات: مهندس علی ورزنده
- سر دبیر: مهندس محمود مصطفی‌زاده
- کمیسیون انتشارات و تحریریه:
- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس محمدعلی پور شیرازی (کمیسیون عضویت و پیگیری)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی

فهرست مطالب

بخش خصوصی خط شکن اصلی نبرد اقتصادی باشد - خبر	۴۰	پیش شرط‌های عبور از تنگناهای حوزه عمرانی - سرمقاله	۶
طلب ۱۸ هزار میلیارد تومانی پیمانکاران - خبر	۴۱	میزگرد شرایط پیمانکاری امروز و راههای گذر از بحران - میزگرد	۱۰
هشدار در مورد تصویب آیین‌نامه کارهای غیر مستمر - مقاله	۴۲	کارگاه آموزشی تکالیف کارفرمایان و پیمانکاران - کلاس آموزشی	۱۷
مخالفتی با تحقیق و تفحص ندارم - سخنرانی	۴۴	۱۸ صندوق بازنشستگی ورشکسته هستند - خبر	۱۹
آیا انسجام فکری داریم - پاگرد	۴۶	روزهای سخت بنگاه‌های درست کار - مقاله	۲۰
بیمه بیکاری داخل کارگاه پرداخت می‌شود - اخبار صنعت ساختمان	۴۷	تشکیل کارگروه ویژه برای حل مشکلات پیمانکاران - خبر	۲۷
نهادهای نظامی بنگاه‌های اقتصادی را واگذار می‌کنند - گفتگو	۴۸	دبیر هیأت مدیره سندیکا با دبیر شورای عالی حفاظت فنی - نشست	۲۸
شفافیت فرآیند طرح‌های عمرانی در شرایط تحریم چگونه است؟ - مقاله	۵۰	مکاتبه با دفتر نهاد ریاست جمهوری - مکاتبات سندیکا	۳۴
		کاهش ضایعات در پروژه‌های ساختمانی - مقاله	۳۶

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسال مختار است و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسال عودت داده نمی‌شود

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر، خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)، شماره ۸۶، ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱ | تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷
فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴ | پست الکترونیکی: payamabadgaran@yahoo.com
نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

پیش شرط‌های عبور از تنگناهای حوزه عمرانی

سرمقاله

بوده ایم که به طور مستقیم بر میزان رشد اقتصادی، نرخ اشتغال، تورم و وضعیت معیشت مردم مربوط است و هرگونه غفلت از آثار این رخدادها گریبان سایر بخش‌ها را خواهد گرفت و به زودی شاهد آن خواهیم بود که بیکاری به تنش و ورشکستگی مراکز تولید به کمبود کالا و خدمات و... منجر خواهد شد.

از جمله بخش‌های متاثر از نوسانات سیاست‌های پولی و مالی کشور، می‌توان به حوزه عمرانی و آبادانی و سازندگی کشور اشاره کرد. این حوزه مسئولیت و مأموریت ساخت زیرساخت‌های کشور و به عبارتی تامین ریل قطار توسعه کشور را برعهده دارد که در سالیان اخیر از سیاست‌های انبساطی و انقباضی مالی دولت به توأمان متاثر بوده و دلیل توجه بیشتر دولت‌ها به مسائل روزمره و جاری کشور تحت فشار قرار گرفته است. همین طور رونق فعالیت‌های بانکی و گرایش به کسب درآمدهای مالی آسان و آلوده به رانت از سوی بخش خصوصی‌ها عرصه فعالیت بر بخش خصوصی حوزه عمرانی را تنگ کرده و دولت نیز علی‌رغم شعارها و وعده‌هایش نتوانست بر آرمان حمایت از

و از میزان التهابات روزافزون بازارهای مالی و نوسان قیمت خدمات و نهادهای تولید فرو بکاهد بلکه باید گفت برخی تصمیم‌های دولت و بانک مرکزی در حوزه سیاست‌های مالی و پولی منشأ رانت‌های عظیم گشته و بر دامنه نوسانات منفی ارزش پول ملی کشور افزوده است. همین‌طور در مبحث سیاست‌های مالی، جهت‌گیری عملکرد مالیاتی کشور در دو سال اخیر بر محور تامین هزینه‌های انبساطی دولت در بخش جاری بوده و تاثیر منفی قابل توجهی بر فعالیت‌های مشروع و سالم بخش خصوصی گذاشته است.

بدیهی است آثار تخریبی تحولات اقتصادی کشور در نیمه اول امسال به طور میان مدت و جه بسا بلند مدت، بخش‌های مختلف جامعه را تحت تاثیر قرار دهد. متأسفانه شدت و دامنه این تخریب به فعالیت‌های حوزه تولید و بخش خصوصی و سایر کسب و کارهایی که به سرچشمه رانت‌های مالی برخوردار نیستند، به صورت مضاعف تاثیر می‌گذارد. به عنوان مثال در ماه‌های اخیر با موجی از بیکاری، ورشکستگی یا توقف تولید و فعالیت در حوزه‌هایی مواجه

موج تغییرات در شاخص‌های کلان اقتصادی، التهابات بازار ارز و نوسان در سیاست‌های پولی و مالی کشور نقطه عطف تازه‌ای را در مسیر حیات اقتصادی و گذران امور معیشتی جامعه از هفته‌های آغازین سال ۱۳۹۷ ایجاد کرده است. در چند ماه اخیر کارشناسان حوزه‌های مختلف با هشدار به احتمال تداوم این تغییرات برای عبور کم هزینه از این وضعیت، نقطه نظرات خود را مطرح کرده‌اند. مخرج مشترک دیدگاه‌های کارشناسان، نگاه انتقادی آنان به عملکرد دولت و سایر نهادهای حاکمیتی به دلیل عدم پیشگیری نسبت به شکل‌گیری وضع تاسف‌انگیز موجود و نبود استراتژی روشن برای مقابله با تبعات تائرنگیز آن است. در ماه‌های اخیر کمتر فعال اقتصادی و یا کارشناس دانشگاهی بوده که سکوت پیشه کرده و نگرانی خود را نسبت به آینده جامعه و سرنوشت برنامه‌های توسعه کشور ابراز نکرده باشد. در مقابل این موج هشدار و نگرانی نخبگان و عموم مردم، تحرک و یا برنامه روشنی نزد نهادهای مسئول و تصمیم‌ساز دیده نمی‌شود و برخی تحرکات آنها نه تنها نتوانسته ارتفاع نگرانی‌های را کاهش دهد

بخش خصوصی و مشارکت مردم در اقتصاد کشور به طور ملموس پایبند بماند. بخش خصوصی که تحت چنین فشاری در حوزه عمرانی فعالیت دارد اکنون به طور مستقیم زیر فشار آثار تحولات اخیر اقتصادی فوق الذکر قرار گرفته و حیات و ممت قریب به نیم قرن خود را در آستانه خطر و تهدید می بیند.

اگر امروز پیشکسوتان و فعالان پرسابقه این بخش در معرض این پرسش قرار گیرند که وضعیت موجود چه سابقه ای در دوران فعالیت آنها دارد پاسخ شان این است که چنین وضعیت دشوار و نفس گیری را هیچ گاه تجربه نکرده اند. نبود چنین سابقه ای از بحران امروز در دوران گذشته، راه عبور کم هزینه را دشوار تر می کند چرا که مسئولان با پدیده ای مواجه اند که راه حل شناخته شده و از پیش مطالعه شده ای برای آن وجود ندارد. به عبارت دیگر پیچیدگی مسئله امروز دووجهی است اول آنکه باید دید چرا و به چه علت گرفتار این وضعیت شده ایم و چه اقدامات و تدابیر بالقوه ای وجود داشت که در صورت دست یازیدن به آن چنین شرایط تاسف انگیزی شکل نمی گرفت و دوم اینکه چه راههایی برای عبور از این وضعیت با فرض پایبندی دستگاه های مسئول به الزامات آن راهکارها وجود دارد و چگونه می توان با اتخاذ تدابیر و روش های معقول و خردمندانه از این دوره عبور کرد.

به عنوان سندیکایی که قدمتی برابر و چه بسا بیش از نهاد برنامه ریزی در کشور داریم معتقدیم تحرکات دولت و از جمله ریاست محترم سازمان برنامه و بودجه کشور برای خروج از وضعیت فعلی به حد کفایت و به میزان دشواری شرایط و یا بحران موجود نیست. چرا که آنچه امروز رخ داده برای همگان شوک بر انگیز است و هیچ راه حل مدون و آماده برای آن وجود ندارد. به عبارت روش می توان گفت مکانیسم کنترل فوری و مهار تبعات وضعیت امروز در ساختار برنامه ریزی و مدیریت کشور وجود ندارد. بنابراین برای کنترل بحران اخیر صرفا نباید به داده ها و مستندات اجرایی موجود اکتفا کرد. ای بسا که نیازمند طرحی نو و یا اصلاحات جدی در مقررات مربوط به نظام فنی و اجرایی در حوزه

پیمانکاری ساختمانی کشور باشیم. جای خوشوقتی است که اخیرا ریاست محترم سازمان برنامه و بودجه جناب آقای دکتر نوبخت اعلام کرده اند با همفکری فعالان حوزه پیمانکاری مشکلات این حوزه را مرور و بسته هایی برای خروج از وضع موجود تدوین خواهد شد. سندیکای شرکت های ساختمانی ایران گرچه این تصمیم معاون محترم رئیس جمهور را دیر هنگام می داند اما آنگامی مثبت و ارزشمند تلقی می کند. از نظر سندیکا همفکری با فعالان حوزه عمرانی می تواند در توصیف وضع موجود و شناخت و درک بهتر راه حل ها موثر واقع شود. با این وصف به نظر می رسد در گام اول باید تصویر روشنی از آنچه در حوزه ساختمانی و پیمانکاری رخ می دهد، یافت. در این چارچوب و بر این اساس در یک نگاه اجمالی می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- ۱- افزایش بی رویه قیمت ارز به صورت ناگهانی و در بازه زمانی کوتاه و تاثیر مخرب آن بر روند فعالیت های روزمره پیمانکاران از قبیل افزایش هزینه پروژه ها به دلیل افزایش بهای ماشین آلات، مصالح و ...
- ۲- افزایش سه برابری قیمت آهن آلات و قیر مصرفی و تاثیر آن در کمبود نقدینگی پروژه ها و ایجاد تاخیر در پیشرفت آنها
- ۳- افزایش قیمت ارزاق عمومی علاوه بر تاثیر آن در تامین نیازهای روزانه کارگاههای

به عنوان سندیکایی که قدمتی برابر و چه بسا بیش از نهاد برنامه ریزی در کشور داریم معتقدیم تحرکات دولت و از جمله ریاست محترم سازمان برنامه و بودجه کشور برای خروج از وضعیت فعلی به حد کفایت و به میزان دشواری شرایط و یا بحران موجود نیست. چرا که آنچه امروز رخ داده برای همگان شوک بر انگیز است و هیچ راه حل مدون و آماده برای آن وجود ندارد

عمرانی، زندگی کارگران را با مشکلات اساسی روبرو کرده است. بدیهی است به میزانی که کارگران در تامین معیشت خود و خانواده هایشان دچار مشقت بشوند اثری مستقیم بر نحوه فعالیت آنها در محیط کاری خواهد داشت.

۴- تعطیلی تعداد زیادی از کارگاهها بدلیل ناتوانی در اداره امور شرکتها

۵- پرداخت مطالبات توسط اوراق قرضه و مشکل فروش و سکانت آن در بازار

۶- کمبود کار و بیکاری ناشی از آن برای اکثر فعالان حوزه عمرانی و تن دادن به قیمت های غیر متعارف

۷- عدم تمکین کارفرماها بطور کلی دولت به قانون از جمله حفظ قدرت خرید اوراق

۸- تهدید فعالان حوزه عمرانی برای خلع ید و ضبط ضمانتنامه ها در این شرایط بحرانی

۹- کمبود وسایل یدکی ماشین آلات در بازار و یا افزایش چندین برابری قیمت آنها

۱۰- وضعیت نامناسب برخی از پیمانکاران با توجه بدهی آنها به بانک ها و عدم توانایی شان در باز پرداخت تسهیلات به دلیل شرایط ناخواسته ای که بر آنها تحمیل شده است

۱۱- عدم ابلاغ تعدیل ها علیرغم درخواست های مکرر

۱۲- گرایش به فروش نقدی در بازارهای کالا و خدمات و کمبود نقدینگی پیمانکاران برای تامین تجهیزات و وسایل مورد نیاز پروژه ها

۱۳- بدیهی است که همه مشکلات رانمی توان در این مقاله احصا کرد. آنچه ذکر شد تنها بخشی از موارد است که باید درباره آن به تامل و همفکری نشست. امید است که هر گونه نشست و همفکری در دولت یا سایر مراکز تصمیم ساز و اتاق های فکر منجر به خروج کشور و همه بخش های آن از وضع موجود شود که به طور پیوسته فضای کسب و کار و فعالیت خیلی از پیشه ها را دچار مضیقه کرده است.

سندیکای شرکت های ساختمانی آمادگی دارد که در هر سطحی تجربیات و ودانش خود را بکار گیرد تا منجر به تداوم توسعه و آبادانی کشور گردد و موجب حفظ سرمایه های انسانی و مادی و معنوی حوزه عمرانی گردد.

در دومین میزگرد شرایط پیمانکاری امروز و راههای گذر از بحران مطرح شد

راهکارهای پیمانکاران برای عبور از شرایط بحرانی

دومین میزگرد شرایط پیمانکاری امروز و راههای گذر از بحران روز شنبه ۶ مرداد توسط کمیسیون انتشارات سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران برگزار شد. در این میزگرد چند تن از اعضای هیات مدیره، نمایندگان از کمیسیون انتشارات و سایر کمیسیونهای سندیکا حاضر بودند و ضمن تحلیل شرایط اقتصادی فعلی کشور و تاثیر آن بر عملکرد صنعت احداث، راهکارهای گذر از بحران کنونی را مورد بحث و بررسی قرار دادند.

در ابتدای این میزگرد مهندس علی ورزنده رئیس کمیسیون انتشارات ضمن خیرمقدم به حضاران در میزگرد عنوان کرد: متأسفانه در شرایط بدی قرار داریم و بیم آن وجود دارد زیرساختهایی که در ۱۰۰ سال اخیر با مشقت فراوان فراهم شده از بین برود. از این رو در پی کسب نظر حرفه‌مندان و صاحب‌نظران این صنف هستیم تا برای حفظ و بقای آن و رقم زدن آینده‌ای مطلوب برای حوزه عمرانی اظهار نظر کنند.

آقای وزینی، معاون سردبیر ماهنامه پیام آبادگران نیز عنوان کرد: تحریم‌های جدیدی اعمال می‌شود و فرصت‌ها روز به روز کمتر می‌گردد، حوزه عمرانی هم در اثر سیاست‌های داخلی و خارجی دولت تحت فشار قرار گرفته است. به همین دلیل مقرر شده طی میزگردهایی به این مسئله بپردازیم و برای کمتر کردن فشارها، پیشنهادها و راهکارهای اعضای هیات مدیره سندیکا و صاحب‌نظران این حرفه را منتشر کنیم تا زنگ خطر خاموش شدن چراغ سازندگی و توقف فعالیت شرکت‌های عمرانی به صدا دربیاید. در شرایط کنونی باید نظرات این قشر را به دولتمردان و تصمیم‌سازان منتقل کنیم تا بیش از این در حوزه عمرانی دچار غفلت نشوند، چرا که متأسفانه دولت هر جا کم می‌آورد به سراغ زیرساخت‌های اندکی که در این حوزه وجود دارد، می‌رود و منابع آنرا صرف هزینه‌های جاری و روزمره می‌کند. وی با این مقدمه از اعضای حاضر در میزگرد خواست که دیدگاه خود را درباره تخصصات شرایط عمرانی کشور و راهکاری پیشنهادی شان برای عبور از آن را مطرح کنند.

ولی این کار را نکرد. دیگر اینکه خسارات دست اندرکاران این حرفه را ببیند و پوشش دهد که این کار را هم نکرد و اگر در بخش‌هایی هم به آن توجه کرد نصفه و نیمه انجام داد، حتی اجازه داد انواع آسیب‌های جانبی هم به پیمانکاران وارد شود و باقی مانده توان آنها را بگیرد، یعنی به وزارت دارایی اجازه داد هر چقدر دلش می‌خواهد به فعالان این حرفه از بابت مالیات عملکرد و ارزش افزوده فشار آورد، بقیه را هم آزاد گذاشت تا هر چقدر می‌خواهند به پیمانکاران فشار بیاورند و مشکلات خود را حل کنند، و روز به روز توان فعالان این صنف کم کنند.

وی افزود: در مورد اول به یاد دارم وقتی آقای روحانی رئیس‌جمهور شد گفت ما پروژه‌ها را به سه دسته زیر ۲۰ درصد، بین ۲۰ تا ۸۰ درصد و بالای ۸۰ درصد تقسیم کرده‌ایم، ضمن این که ضرور و غیر ضرور می‌کنیم. زیر ۲۰ درصد را خاتمه می‌دهیم و بالای ۸۰ درصد و ضرور را هر طور است بودجه اضافی می‌دهیم تا زودتر جمع شوند. بین ۲۰ تا ۸۰ درصد را ضرور و غیر ضرور می‌کنیم، بخشی را خاتمه و بخشی را معلق می‌کنیم تا بودجه تنظیم شود. مسلم است با سالی حدود ۳۰-۲۰ هزار میلیارد تومان نمی‌شود حدود ۵۰۰-۶۰۰ هزار میلیارد پروژه که

پس از این سخنان، **مهندس سیامک مسعودی عضو هیات مدیره و رئیس کمیسیون قوانین و مقررات** نیز درباره شرایط کنونی پیمانکاری در کشور گفت: به نظر من بحران پیمانکاری فقط مربوط به پیمانکاران نیست و قرار نیست فقط ما به آن فکر خروج از آن باشیم. بحران قبل از این که مربوط به ما باشد متعلق به دولت است، در حالی که همه فراموش کرده‌ایم دولت متولی ساخت و ساز و آبادانی کشور است و دولت است که قرار بوده این مناسبات را تنظیم کند. دولت می‌توانست برای خارج کردن پروژه‌ها از بحران دو کار انجام دهد که نکرد، اول این که بودجه خود را با پروژه‌ها متناسب کند یعنی بداند چقدر پول دارد و چقدر می‌تواند کار ارجاع دهد

مهندس مسعودی:

به نظر من بحران پیمانکاری فقط مربوط به پیمانکاران نیست و قرار نیست فقط ما به آن فکر خروج از آن باشیم. بحران قبل از این که مربوط به ما باشد متعلق به دولت است، در حالی که همه فراموش کرده‌ایم دولت متولی ساخت و ساز و آبادانی کشور است و دولت است که قرار بوده این مناسبات را تنظیم کند.

روی زمین مانده را جمع کرد و به هر پروژه ۲۰-۱۵ درصد نیاز مالی بر اساس زمان بندی می‌رسد یعنی پروژه ۴ ساله حدود ۱۵ ساله طول می‌کشد و هزینه بالای سری هم زیاد می‌شود. قرار بود دولت این کار را بکند ولی نکرد، می‌دانم که فشارهای غیردولتی هم بر روی آن زیاد بود. البته نمایندگان مجلس با تعلیق یا خاتمه پیمان پروژه‌هایی که در حوزه انتخابی آنها شروع شده مقاومت می‌کنند اما دولت هم عزم جدی نکرد و در مورد آسیب به پیمانکاران، هم خود به آنها فشار آورد و هم در جبران خسارات کمترین وجه را با بالاترین مقاومت به آنها داد و کمکی برای خارج کردن این حرفه از بحران نکرد.

وی تصریح کرد: می‌توان گفت دولت به سهم خود برای حمایت از پروژه‌های عمرانی و فعالین بخش خصوصی در این حوزه رفوزه شده است. ما هم عملاً نمی‌توانیم کاری کنیم و تنها کاری که از دست ما برمی‌آید فشار آوردن و مطالبه‌گری است، پس نباید تنها به اینکه پیمانکاران چه نقشی در خروج از بحران دارند توجه شود چون دولت هم می‌توانست نقشی داشته باشد و آن را ایفا نکرد.

در این بخش از میزگرد معاون سردبیر عنوان کرد: همانطور که مهندس مسعودی فرمودند نقش اصلی را دولت در تامین مالی و هدایت‌گری دارد، اما باید دید فعالان پیمانکاری چه پیشنهادی برای دولت دارند که از بحران خارج شود، که مهندس ضرابی عضو هیأت بازرسان سندیکا در پاسخ این سؤال عنوان کرد: باید دید دولت چه اقدامی باید انجام می‌داده و انجام نداده است. آیا کارها فقط دست دولت است. مگر دولت چند درصد بودجه کشور را در اختیار دارد؟ به نظر من چندگانگی مراکز تصمیم‌گیری و رقابت جناح‌های مختلف نه تنها کارساز نبوده بلکه یکی از دلایل کندی کار و کاهش توانایی دولت برای برون رفت از رکود است و اصولاً گردش مالی کشور در جهت فعالیت‌های سازندگی نیست زیرا فضای پیمانکاری و سازندگی دستخوش تغییرات ماهوی و انتظارات غیرمعمول شده است. امروزه یک مهندس تازه فارغ‌التحصیل انگیزه‌ای برای کار در مناطق محروم ندارد، زیرا توسعه همه جانبه در کشور صورت نگرفته و امکانات فقط در بعضی از مناطق شهرها بزرگ وجود دارد طبعاً جاذبه زندگی در شهرهای بزرگ و بویژه کشورهای دیگر مهندس جوان را تشویق می‌کند که در مرکز بماند و یا کلاً از موطن خود مهاجرت کند. او آرامش در زندگی و رفاه می‌خواهد، در حالی که متأسفانه در سالهای بعد از انقلاب یا جنگ بوده یا تحریم‌ها و ممنوعیت‌ها که سایه شوم خود را بر

مملکت گسترده است و فقط صاحبان ثروت و قدرت اقتصادی توانسته‌اند گلیم خود را از آب بیرون بکشند و در این میان امور مربوط به توسعه اجتماعی و خدمات برای توسعه زیربناها تا حدودی تحت الشعاع قرار گرفته است.

مهندس ضرابی در این بخش از سخنان خود به مقاله دکتر زرنانی اشاره کرد که گفته است: «در تمام هفتاد سال فعالیت نظام برنامه ریزی کشور، ما بر سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی تأکید داشته و خواسته‌ایم همه حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی را با آوردن فناوری‌های جدید، نوسازی کنیم. بعد از انقلاب و جنگ هم همچنان بر سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی متمرکز بوده‌ایم. مثلاً در حالی که بعد از انقلاب جمعیت مان دو برابر شده است ما سی برابر رژیم قبل سد ساخته ایم. همزمان به سراغ تولید انبوه سرمایه انسانی هم رفتیم که مثلاً تعداد مهندسان ساختمان ما بعد از انقلاب چهل برابر شده است یا از نظر تعداد فارغ‌التحصیلان در همه رشته‌های مهندسی از ژاپن و کره جنوبی هم جلو زده ایم. اما با همه این تلاش‌ها ما همچنان در شرایط ما قبل توسعه دست و پا می‌زنیم. رشد کرده ایم، در مواردی پیشرفت هم کرده ایم، اما هنوز حتی وارد شرایط آستانه ای توسعه

مهندس ضرابی:

در سالهای بعد از انقلاب یا جنگ بوده یا تحریم‌ها و ممنوعیت‌ها که سایه شوم خود را بر مملکت گسترده است و فقط صاحبان ثروت و قدرت اقتصادی توانسته‌اند گلیم خود را از آب بیرون بکشند و در این میان امور مربوط به توسعه اجتماعی و خدمات برای توسعه زیربناها تا حدودی تحت الشعاع قرار گرفته است.

(یا سال صفر توسعه) نشده‌ایم، چرا؟ چون ما دو سرمایه مهم دیگر را به دست فراموشی سپرده‌ایم یا تخریب کرده‌ایم به همین علت نظام اقتصادی و اجتماعی ما نتوانسته روی دو پا بایستد و راه برود، در حالی که انتظارمان این بود که پرش کند و آن در واقع سرمایه اجتماعی و سرمایه نمادین چیزی بود که ما اصلاً نفهمیدیم چیست و چقدر اهمیت دارد و چگونه باید از آنها محافظت کنیم...»

در ادامه این میزگرد **مهندس پرهام موحد عضو کمیسیون اقتصاد و توسعه** اظهار داشت: ما در بحران هستیم اما بحران متعلق به عموم کشور است یعنی هم حاکمیت، هم مردم و هم بخش اقتصادی. به نظر من لازم است موضوع را از این منظر نگاه کنیم که فعال بخش اقتصادی باید چه کار کند، در پاسخ باید گفت مادامی که مسائل اصل کشور در بحران است چیزی ما را به نتیجه نمی‌رساند. بخش خصوصی که اکنون فعال اقتصادی است و کار می‌کند محاصره شده، این محاصره شامل محاصره تحمیلی از بیرون کشور به علاوه محاصره دیگری در داخل کشور از طریق دولت است. به نظر من کلید حل این ماجرا، رفع محاصره خارجی است. این بحران باید از روی مملکت برداشته شود و آن روز است که بخش خصوصی راه تعامل و حرکت خودش را پیدا می‌کند. مادامی که بحران برطرف نشود حرکت ما میلیمتری خواهد بود و نتیجه چندانی نخواهد داشت. ما باید دیدگاهی را درباره چگونگی خروج مملکت از بحران به حاکمیت خود ارائه بدهیم، و نباید تمرکز ما تنها بخش اقتصادی خودمان باشد که در این صورت آب درهاون کوبیدن است.

مهندس مصطفی‌زاده عضو هیات مدیره و سردبیر ماهنامه پیام آبادگران نیز در این بخش گفت: توسعه با رشد فرق اساسی دارد. توسعه بحث کیفی و رشد بحث کمی است. بحرانی که دوستان

و همکاران درباره آن صحبت می‌کنند از نبودن توسعه حاصل شده است. اگر ما وارد بحث توسعه می‌شدیم به چنین بحرانی بر نمی‌خوردیم چون مردمان توسعه یافته اجازه نمی‌دهند که کشور به همین سادگی از طریق مسائل خارجی یا داخلی در شرایط نامطلوبی قرار بگیرد. قبل از انقلاب هم همین بود. هیچ وقت ما برای توسعه فکر اساسی نکرده ایم، همیشه به رشد فکر کرده‌ایم و از همین رو تغییر کیفی که به توسعه منجر می‌شود حاصل نشده است. متأسفانه ما احزاب و رسانه‌های آزاد نداریم، میزان مطالعه در کشور کم است، و... که همه این مسائل به بحث توسعه برمی‌گردد.

مهندس محمدعلی پورشیرازی عضو هیات بازرسان و عضو کمیسیون انتشارات نیز عنوان کرد: صنف ما مشکلات زیادی دارد که همه مربوط به پرداخت نیست. مدیریت اجرا، مدیریت نظارت، نبود نیروی تربیت یافته و... که باید این مشکلات را تجزیه و تحلیل کرد و در ارتباط با مسائل بیرونی دید.

در ادامه آقای وزینی معاون سردبیر با اشاره به اینکه همه مشکلات کشور تحت تاثیر توسعه نیافتگی و مسائل دیگر قرار دارد، گفت اما دولتی که سرکار آمد جامعه را به خردورزی و تدبیر در اداره کشور نوید داد که در چنین گفتگویی رشد کیفی و برطرف شدن موانع توسعه از جمله حمایت از بخش خصوصی انتظار می‌رفت. اکنون به این موضوع بپردازیم که آیا این مطالبه جامعه برآورده می‌شود؟ آیا امید و راهکاری برای اجرای مدل اداره خردورزانه جامعه وجود دارد؟

در پاسخ به این سوال، **مهندس ورزنده** عنوان کرد: به نظر من در دوره کنونی لازم است اعضای هیات مدیره به عنوان منتخبین صنف ارائه راهکار کنند. ارائه راهکار به این معنا که دولت و حاکمان چه کارهایی باید بکنند که ما به عنوان بخشی از جامعه گرفتار این معضلات

نشویم. نسل بعد از ما که مهندسان آینده هستند از ما انتظار دارند این مسائل را ببینیم و به دولت منتقل کنیم. در این شرایط ما می‌توانیم نقطه نظرات خود را به وسیله نشریه بیان کنیم. لازم است از دایره تنگ حرفه بیرون آییم و راهکارهای خود را برای مسائل کلان ارائه دهیم.

در ادامه مهندس مسعودی عنوان کرد: در بخش اول عنوان کردم که دولت وظایفی برای خروج از بحران داشته که به آنها عمل نکرده است اما در طرف دیگر خود ما هستیم. دوستان فرمودند مشکلات پیمانکاری مجرد از مشکلات عمومی کشور نیست. قطعاً همین گونه

است و پیمانکاری پدیده‌ای است در ارتباط مستقیم با اقتصاد و مسائل اجتماعی کشور، ضمن اینکه ما مسائل خود را داریم، شرایط بحرانی کشور سایه سنگینی روی صنف انداخته و بحران را تشدید کرده است. برای همین هر کدام از ما خارج از تکالیف صنفی، تکالیف اجتماعی هم داریم که شاید دادن انواع هشدارها به دولت برای آمدن به روی ریل باشد، یا آگاهی‌رسانی به دولت برای یافتن بهترین راه حل خروج از بحران، اما فکر می‌کنم ما در این میزگرد متولی بحث‌های سندیکایی هستیم و باید ببینیم در این بحران چه باید بکنیم که شرکتهای بیشتری زنده بمانند؟ و افزایش: من این بحث را در دو بخش

مهندس مصطفی زاده:

اگر ما وارد بحث توسعه می‌شدیم به چنین بحرانی بر نمی‌خوردیم چون کشوری توسعه یافته با مردمان توسعه یافته اجازه نمی‌دهد کشور به همین سادگی از طریق مسائل خارجی یا داخلی در شرایط نامطلوبی قرار بگیرد. قبل از انقلاب هم همین بود. هیچ وقت ما برای توسعه فکری نکردیم، همیشه به رشد فکر کرده‌ایم و از همین رو تغییر کیفی که به توسعه منجر می‌شود حاصل نشده است

مطرح می‌کنم. در یک بخش مطالبات سندیکایی و صنفی قرار دارد که مطالبات سندیکا به نیابت از پیمانکاران از دولت و نهادها برای کم کردن فشارها و مطالبه خسارتها و درخواست تسهیل امور پیمانکاری، و دستور به دستگاههای اجرایی که مشکلات خود را با فشار بر روی شرکتها حل نکنند. این موارد را می‌توان سندیکایی مطالبه کرد که از مدت‌ها قبل سندیکای شرکتها ساختمانی این کار را انجام می‌دهد و ادامه خواهد داد. و اما در بخش دیگر، تعاملات سندیکا با شرکتها و شرکتها با یکدیگر قرار دارد. و همفکری و انتقال تجارب و آرا بسیار مهم است. واقعیت این است که در

شرایط بحران همه شرکتها سعی می‌کنند زنده بمانند و بحران را به امید فعالیت بعد از بحران رد کنند. چون در بحران علی‌القاعده اوضاع خوش‌آیند نیست و کسی در آن رشد نمی‌کند و قوت نمی‌گیرد، و معنای موفقیت در آن تنها گذر از بحران است. در این گذر از بحران باید حواس شرکتها جمع باشد که از پذیرش ریسکهای بزرگ پرهیز کنند.

مهندس مسعودی خاطرنشان کرد: امروزه در بیشتر مناقصات ابهامات فراوانی می‌گذارند و پیمانکاران بدون روشن شدن ابهامات در مناقصه شرکت می‌کنند. از جمله مهم‌ترین آنها نحوه پرداخت است که مناقصه‌گزار می‌گوید نحوه پرداخت کارکردها عبارت است از وجوه نقد یا اوراق مشارکت یا اسناد خزانه بدون تعیین سررسید و یا هر مدلی که دولت بتواند پرداخت کند، یعنی شما را در ریسک فراوان قرار می‌دهد و اگر فردا بگویند دولت به جای طلب خود یک مشت کاغذ به شما می‌دهد ناچارید قبول کنید چون قرارداد را امضا کرده‌اید. عبور از بحران و زنده ماندن خوب است اما نه به هر قیمتی، چنین مواردی ریسک بالایی دارند و برای حرفه پیمانکاری که سود پایینی دارد قابل تحمل نیست.

رئیس کمیسیون قوانین و مقررات افزود: نقطه دیگری که به آن توجه نداریم و کمر پیمانکاری را در سالهای اخیر شکسته هزینه بالاسری پروژه‌ها است. پروژه‌ها اکثراً با سه چهار برابر مدت اولیه پیمان تمام می‌شود. شما در روز پیمان هزینه بالاسری را به قدر مدت پیمان می‌بینید و با طولانی شدن مدت پیمان هزینه بالاسری شما چند برابر می‌شود که در لایه سود پیمانکاری نمی‌گنجد و باید به شدت مراقب باشیم گرفتار این موضوع نشویم. از سوی دیگر لازم است از روز اول خسارات ناشی از پرداخت وجوه کارکردها به شکل اوراق را ببینیم چرا که کمترین خسارت ناشی از تنزیل اوراق در حال

حاضر نقد کردن اوراق اسناد خزانه برج ۹ یعنی ۱۰ درصد است که از میزان سود پروژه‌ها بیشتر است. خسارات نقد کردن اوراق چند ساله که نجومی است. باید به این موارد توجه کنیم و سعی نکنیم از چنین مسیریایی بحران خود را حل کنیم. علاوه بر این، اتکای به وام بانکی یا هر پول بهره‌ای برای تامین نقدینگی به امید اینکه این پول از بودجه دولت تامین شود و کارفرما پرداخت کند کار پریسکی است و پیمانکار باقی مانده خود را از دست می‌دهد. در این مسیر توجه به ریسکها و هزینه‌ها در مقایسه با سود، بسیار لازم و جدی است که نخواهیم به قیمت ریسک سنگین از بحران گذر کنیم.

آقای وزینی با اشاره به اینکه مهندس مسعودی از منظر درون صنفی درباره بحران سخن گفتند، درخواست کرد به این موضوع پرداخته شود که باید‌ها و نباید‌ها برای دولتمردان و حرفه‌مندان در شرایط بحرانی چیست، که در پاسخ به این سوال، مهندس ضرابی عنوان کرد: آقای مهندس مسعودی از زحمتکشان متفکر هیأت مدیره هستند که بیش از همه برای بهبود امور پیمانکاران وقت گذاشته‌اند و این تلاش قابل تقدیر است. اما باید به طور جدی بررسی شود که چرا چنین تلاش‌هایی معمولاً به نتیجه مطلوب

مهندس مسعودی:

در بحران علی‌القاعده اوضاع خوش‌آیند نیست و کسی در آن رشد نمی‌کند و قوت نمی‌گیرد، و معنای موفقیت در آن تنها گذر از بحران است. در این گذر از بحران باید حواس شرکتها جمع باشد که از پذیرش ریسکهای بزرگ پرهیز کنند.

نمی‌رسد. به نظر من باید ریشه‌ای تر به مسائل نگاه کرد و در یک کلام سوال این است که چرا مملکت به معنای واقعی توسعه نمی‌یابد؟ دوستان گفتند در شرایط فعلی ما باید خود را زنده نگهداریم تا بحران رفع شود اما به نظر من بحران بدون چاره‌اندیشی و تدبیر رفع شدنی نیست. جوان ما می‌خواهد زندگی کند نه این که فقط زنده بماند و برای رفع بحران انتظار بکشد. از این رو ضروری است که راهکارهای صریح و شفاف برای برون رفت از بحران ارائه دهیم و به ریشه‌ها بپردازیم که مثلاً چرا اشتغال کم و ناامیدی فزونی یافته است؟

مهندس ضرابی افزود: در حال حاضر بدلیل رویارویی با تحریم‌ها باز هم وضعیت بسیار سختی در پیش داریم و صنف ما یعنی پیمانکاران طرحهای عمرانی و زیربنایی که مستقیماً با دولت در ارتباط است، لطمه بیشتری می‌بیند. در واقع به دلایلی که پیشتر عرض کردم نباید انتظار زیادی از دولت داشت؛ اگر جزئیات بودجه را ببینید متوجه تفاوت تخصیص بودجه عمرانی با سایر بودجه‌ها می‌شوید بنابراین اگر به دنبال بقای صنف هستیم باید شفاف تر حرف بزنیم که چرا بودجه عمرانی هر سال کمتر می‌شود؟

معاون سردبیر با بیان اینکه در شرایط کنونی اگر غفلت شود همین باریکه‌ای از بودجه که وجود دارد به سمت سایر بخش‌ها می‌رود، تصریح کرد: باید دید این گفت و گوی صریح مد نظر شما چه محتوایی خواهد داشت، که مهندس ضرابی در پاسخ گفت: از جمله موارد قابل ذکر به کار گرفتن بخش خصوصی واقعی (نه خصولتی و نیمه دولتی و...) از یک طرف و تخصیص عادلانه بودجه برای بخش‌های زیربنایی توسعه ملی است. یک مسئله مهم دیگر وجود نیز بوروکراسی اداری است که بسیار مشکل ساز شده است. ملاحظه بفرمایید مثلاً کارهای ثبتی شرکتها که قبلاً یک روز

یا یک هفته وقت می‌گرفت امروزه که وارد سیستم‌های نرم افزاری و پیوسته شده است گاهی اوقات چند ماه طول می‌کشد. حتی در بعضی از ادارات و مؤسسات ساعتها باید منتظر بمانید تا سیستم وصل شود. جالب است که نرم افزارها و سخت افزارها برای سرعت و سهولت کارها به وجود آمده‌اند، که در ایران برعکس عمل می‌کند. توسعه اجتماعی همین‌ها است، احترام و رعایت قوانین است. وظیفه‌شناسی و خدمت به جامعه و ممنوع است. پذیرفتن این نکته است که اگر ما مطالبه حقوق می‌کنیم، وظیفه‌هایی نیز در قبال یکدیگر و جامعه هم داریم که باید به آن عمل کنیم. متأسفانه دیده شده که بعضی از کارگزاران دولتی همان قوانین را هم که براساس آن باید با ارباب رجوع رفتار کنند، زیر پا گذاشته و با مراجعین مانند ارباب برخورد می‌کنند. تعهد به اینها و نظایر اینها را ما توسعه اجتماعی می‌نامیم.

در ادامه **مهندس پور شیرازی** خاطرنشان کرد: متأسفانه دولت درست مصرف نمی‌کند و هر کجا کم می‌آورد از بودجه عمرانی هزینه می‌کند. مشکلات تامین اجتماعی، مالیات، مواد اولیه و... زیاد است و برای رفع آنها دولت باید همدلی نشان دهد.

مهندس موحد نیز در تکمیل این بحث تصریح کرد: همه ما در یک کشتی نشسته‌ایم و باید حرفی را که به نفع دولت و مردم است بزنیم. اتفاقاً فکر می‌کنم مشکل‌ها در جایگاهی قرار دارند که به دو شکل می‌توانند با مسائل امروز برخورد کنند. یکی از اینها برخورد اعتراضی است که اساسنامه مشکل ما اجازه چنین کاری را نمی‌دهد لیکن چون صدای ما رسا است باید اشارات و تذکراتی که به درد آنها می‌خورد عنوان کنیم. برای این کار می‌توان از موقعیت سندیکا و پیشکسوتان آن استفاده کرد. این اشارات و تذکرات اجتماعی- اقتصادی را می‌توان بدون

اینکه بعد سیاسی بگیرد با ظرافت‌های لازم در نامه یا نشریات هم نوشت. وی افزود: در پیمانکاری فرد یا موسسه با داشتن ابزار و دانش لازم خدماتی ارائه می‌دهد و کسب درآمد می‌کند. از طرفی حتی اگر بحران در کشور ما رفع شود، دولت توانایی تامین کامل بودجه عمرانی را ندارد و در آینده نیز نمی‌تواند داشته باشد، بنابراین پیمانکاری که تجربه، دانش و ابزار دارد باید خود را به جایی وصل کند و شیوه نوینی برای خود ایجاد کند که در شرایط بحرانی و غیربحرانی قادر به ادامه حیات باشد. ما در کشور خود سرمایه‌گذاری را می‌بینیم که به

تجربه، دانش و ابزار احتیاج دارند و گاه آن را از روشهای غیرمعمول تامین می‌کنند و حتی به دلیل نبود دانش در جاهایی هزینه بیشتری می‌کنند و به سرمایه ملی و محیط زیست آسیب می‌زنند. به نظر من راه حیات ما این است که در پروژه‌های سرمایه‌گذاری که در حد و قواره شرکت‌های ما است شرکت کنیم. باید سرمایه‌گذاری‌هایی که وجود دارد در حوزه تولیدی به پیمانکاران هم وزن و هم اندازه وصل کنیم و در بلند مدت بند ناف خود را از دولت ببریم.

مهندس موحد تصریح کرد: ما می‌توانیم

بخش خصوصی واقعی باشیم تا توسعه واقعی شکل بگیرد، چون دانش لازم در پیمانکاران هست. وقتی این دانش در کنار یک سرمایه‌گذاری که در راستای منافع ملی است قرار گیرد به توسعه منجر می‌شود. در کنار کارهای صنفی، شرکت‌های پیمانکاری ما هم باید وارد بستری شوند که به سرمایه‌گذارها وصل شوند، به نوعی سندیکای ما به سندیکای عمرانی - سرمایه‌گذاری تبدیل شود. این مدل است که به نظر من می‌تواند ما را نجات دهد.

مهندس مصطفی زاده در توضیح این موضوع گفت: سالهای سال به دلیل

مهندس موحد:

در کشور خود سرمایه‌گذاری را می‌بینیم که به تجربه و دانش و ابزار احتیاج دارند و گاه آن را از روشهای غیرمعمول تامین می‌کنند و حتی به دلیل نبود دانش در جاهایی هزینه بیشتری می‌کنند و به سرمایه ملی و محیط زیست آسیب می‌زنند. به نظر من راه حیات ما این است که در پروژه‌های سرمایه‌گذاری که در حد و قواره شرکت‌های ما است وارد شویم.

درآمد نفت در این کشور اکثریت جامعه نوعی کارمند دولت بوده اند، بخشی از جامعه حقوق خود را به صورت روزمزد یا ماهیانه از دولت می‌گرفتند بخشی هم مثل ما پیمانکاران حقوق خود را به صورت کارمزد دریافت می‌کردیم، بنابراین ما بخش خصوصی به آن معنا نبودیم و همه جامعه وابسته به دولت بوده ایم. اما امروزه به قول آقای جانسون، نویسنده کتاب «چه کسی پنیر مرا دزدید»، پنیر ما جا به جا شده و جایی که می‌رفتیم و پنیر برمی‌داشتیم دیگر پنیری وجود ندارد. حال باید چه کنیم؟

چرا؟ چون در مغز خود هنوز وابستگی به دولت را نگه داشته‌ایم و هنوز امیدواریم که دولت یک روز پولدار شده و پولهای ما را خواهد داد. در حالی که این امید حداقل تا سالهای سال واهی است. با وجود فرصت‌های موجود از جمله فرصت سرمایه‌گذاری باید به سراغ آن برویم و خود را از دولت جدا کنیم. وقتی بخش خصوصی شدیم در درون خود به توسعه لازم برسیم.

مهندس علاءالدین سادات باریکانی
عضو کمیسیون قوانین و مقررات و
کمیسیون انتشارات نیز در این باره گفت:

در شرایط کنونی ناگفته پیداست که ما باید وضعیت خود را ثبات بدهیم و در بحث‌های تقنینی بستر کار را مهیا کنیم و به لحاظ فرهنگی برای دولت‌مردان جا بیاندازیم که اگر قرار است کشور در بخش اقتصادی به رستگاری برسد راهی وجود ندارد جز اینکه دولت تصدی‌گری نکند و اقتصاد را آزاد بگذارد. پیمانکاران به آتش نزدیک‌تر هستند و حرارت را به خوبی حس می‌کنند، شاید به همین دلیل اکثر معتقدند اختلاف قیمت‌ها و افزایش سرسام‌آور هزینه‌ها به حدی بالا است که در قالب مسائل قراردادی و تعدیل و ... قابل ترمیم نیست. البته ما نامه‌ای برای هیات مدیره تهیه کرده‌ایم تا توسط مهندس دادمان در سازمان برنامه مطرح شود و راه حلی کوتاه مدت برای عبور از بحران فراهم شود، تا در شرایط با ثبات‌تر و در بلندمدت به تغییر رویکردها، سرمایه‌گذاری و جدا شدن از دولت بیاندیشیم، اگرچه زمینه آن کار هم آرامش و امنیت است که باز دست بخش خصوصی نیست و نهایتاً دولت باید آن را تامین کند.

وی افزود: درخواست ما از هیات مدیره این است که در کوتاه مدت روشهای ترمیمی برای پیمانها بیاندیشند تا شرکتها بتوانند دوام آورند و در شرایط پایدارتر با توان بیشتر فعالیت خود را ادامه دهند. مهندس علی ورزنده، رئیس کمیسیون انتشارات نیز با اشاره به اینکه وقتی درآمد نفتی کم می‌شود دولت مالیات را بالا می‌برد و به همین دلیل پیمانکاران ما سال بعد برای پرداخت مالیات با مشکلات زیادی مواجه خواهند شد، گفت: بودجه مملکت باید تامین شود و متأسفانه سهل‌الوصول‌تراز همه پیمانکاران هستند. به نظر می‌رسد شرایط نامعلومی در راه است و باید به فکر بقا بود.

مهندس مسعودی نیز عنوان کرد: دوستان فرمودند ما باید در فضای جدیدی حرفه خود را دنبال کنیم، طبیعی هم هست با گذشت زمان همه فرمولها

مهندس باریکانی:
پیمانکاران به آتش نزدیک‌تر هستند و حرارت را به خوبی حس می‌کنند، شاید به همین دلیل اکثر معتقدند اختلاف قیمت‌ها و افزایش سرسام‌آور هزینه‌ها به حدی بالا است که در قالب مسائل قراردادی و تعدیل و ... قابل ترمیم نیست. درخواست ما از هیات مدیره این است که در کوتاه مدت روشهای ترمیمی برای پیمانها بیاندیشند تا شرکتها بتوانند دوام آورند و در شرایط پایدارتر با توان بیشتر فعالیت خود را ادامه دهند.

در هر تهدید یک فرصتی هم وجود دارد. ما باید این تهدیدهای موجود را تبدیل به فرصت کنیم و فکر نکنیم این تهدید دارد ما را از بین می‌برد. اگر می‌خواهیم بخش خصوصی باشیم باید ناف مالی خود را از دولت ببریم و هزینه این کار را بدهیم. اگر ما توانستیم از این تهدید فرصت بسازیم و پنیر خود را جای دیگر پیدا کردیم، دیگر وابسته دولت محسوب نمی‌شویم و خودمان در نقش کارآفرین و سرمایه‌گذار ظاهر می‌شویم و قیمت کار خود را تعیین می‌کنیم. وی افزود: ما دارایی‌های خود را می‌دهیم بدون اینکه امکان جایگزینی آن باشد،

و نرم‌های یک فعالیت اقتصادی ثابت نمی‌ماند و بازار آن را به شرایط جدیدی می‌برد و همه اینها تکالیف سندیکایی را سنگین‌تر می‌کند. دوستان درست فرمودند، ما در سالهای گذشته علیرغم همه تلاشها دستاورد کمی داشتیم ولی اگر همین تلاش‌ها هم نبود سه پله هم از این عقب‌تر بودیم، برای مثال ما در طی این سالها با تلاش فراوان بخشی از هزینه تنزیل اوراق اسناد خزانه اسلامی را گرفته‌ایم ولی اگر این تلاشها را نمی‌کردیم نه تنها یک ریال از آن را نمی‌گرفتیم بلکه می‌گفتند باید وجوه دیگری هم علاوه بر این هزینه تنزیل بپردازید. باید تلاش کنیم چون حاصل نهایی، نتیجه مقاومت و مبارزه ما با طرف مقابل است و هر چه کمتر تلاش کنیم طناب بیشتر به سمت مقابل کشیده می‌شود.

رئیس کمیسیون قوانین و مقررات افزود: فضای جدید پیمانکاری که دوستان فرمودند، یعنی فضای سرمایه‌گذاری-پیمانکاری زیرساختهای خود را می‌خواهد. حکومت علیرغم شعار خود برای تقویت بخش خصوصی باور ذهنی و تمایل جدی به این شعار ندارد و در تصمیم‌گیری‌ها و مباحث خود تقویت بخش خصوصی را ارزش نمی‌داند، و در بسیاری موارد مسئولان فشار به بخش خصوصی را ارزش می‌دانند و به آن افتخار می‌کنند. بطور نمونه مسئله‌ای مانند مشارکت شرکت‌های خصوصی را نه سازمان برنامه قبول دارد، نه بانک، نه اداره دارایی. اداره ثبت شرکت‌ها هم مشارکتی را ثبت نمی‌کند یعنی در هیچ کدام از نهادها ساز و کاری برای مشارکت وجود ندارد. از سوی دیگر هیچ بانکی هم با شرایط فعلی به ساز و کار مشارکت در پروژه‌ها علاقه‌ای ندارد و می‌خواهد از مردم پول بگیرد و بهره بدهد و به مردم پول بدهد و بهره بگیرد چرا که ریسک کمی دارد، ساز و کار و زیرساخت خاصی هم نمی‌خواهد. لذا برای فراهم کردن زیرساخت‌های مشارکت و شکل دادن به ساز و کار آن و مهیا کردن بستر همکاری سرمایه با مهندسی هم

عزم جدی دولت را می‌طلبد و هم تلاش سندیکایی لازم است.

در بخش دیگری از این میزگرد **مهندس پورشیرازی** خاطرنشان کرد: با دادن راهنمایی‌های قابل اجرا به سیستم می‌توان در فکر حل مشکلات بود، هر چند این ارائه رهنمودها تکراری باشد ولی بالاخره یک گوش شنوا پیدا خواهد شد.

مهندس موحدی نیز عنوان کرد: زیرساختها باید درست شود که بخش خصوصی واقعی فعال شود، ولی هم اکنون هم بنده شرکت‌های سرمایه‌گذاری

می‌کنند. ورود ما به این حلقه به نوعی خلاص شدن ما از داستان مناقصه است. علاوه بر این ما در ادامه می‌توانیم شریک خارجی بگیریم و داشتن همین شریک خارجی یکی از راههای جلوگیری و موانع بزرگ تحریم کشور ما است.

در بخش پایانی این میزگرد **مهندس ضرابی** تصریح کرد: ما برای ایجاد ثبات اقتصادی به تعامل سازنده با دنیا احتیاج داریم و تا زمانی که ثبات اقتصادی به وجود نیاید همان طور که دوستان اشاره کردند ما نمی‌توانیم به معنای واقعی فعال

می‌شناسم که در قالب گروه و بدون داشتن بدنه مناسب کار را می‌گیرند و اجرا

مهندس علی ورزنده:

وقتی درآمد نفتی کم می‌شود دولت مالیات را بالا می‌برد و برای همین پیمانکاران ما سال بعد برای پرداخت مالیات با مشکلات زیادی مواجه خواهند شد. بودجه مملکت باید تامین شود و متأسفانه سهیل الوصول‌تر از همه پیمانکاران هستند. به نظر می‌رسد شرایط نامعلومی در راه است و باید به فکر بقا بود.

شده و پا به پای کشورهای دیگر به سمت توسعه حرکت کنیم. در شرایط فعلی رسالت سندیکای شرکت‌های ساختمانی تفهیم زمینه‌های توسعه اجتماعی می‌تواند باشد چه در درون صنف و چه با همکاران خارج از صنف و کارگزاران دولت که باید در آنها نیز اعتقاد و اعتماد به بخش خصوصی براساس ضوابط اخلاقی و قوانین مدنی نهادینه گردد.

به طور خلاصه برای برون رفت از بحران؛ مؤلفه‌های تعامل فراگیر، ثبات اقتصادی، شفافیت در روابط و امور عمومی جامعه با تبادل آزاد اطلاعات، اعتمادسازی و بکارگیری متخصصین بخش خصوصی مستقل و خوشنام مورد قبول جامعه در کلیه بخش‌ها به ویژه در بخش اقتصاد، از ضروریات اولیه می‌باشد.

تکالیف کارفرمایان و پیمانکاران

در کارگاه آموزشی سندیکا بررسی شد

کارگاه آموزشی تامین اجتماعی با موضوع «تکالیف کارفرمایان و پیمانکاران» روز چهارشنبه ۱۰ مرداد در سندیکا برگزار شد. مدرس این کارگاه قدرت‌الله قدسی مشاور بیمه‌ای سندیکا بود و به مواد قانونی، آیین‌نامه‌های مرتبط با پیمانکاران و کارفرمایان پرداخت.

بیمه‌ای‌ها دنبال آن هستند که پول خود را به موقع دریافت نمایند و اگر کسی به خاطر مشکلات با کارفرما به بیمه مراجعه می‌کند بالاخره حکمی به او بدهند، شما که در این کلاسها شرکت می‌کنید می‌توانید رابطه خوبی بین سازمان خود و سازمان تامین اجتماعی باشید. از بابت این که حقوق کارفرما و حقوق خود و حقوق بیمه را بدانید. بیمه‌ها سعی دارند پول خود را بگیرند و این شما هستید که باید آنچه را پرداخت می‌کنید سر جای خود و به موقع پرداخت کنید. بیمه در شقوق مختلف گرفتاری‌های خاصی دارد، بعضی وقتها ما برای این که یک نقطه کوچک را با مدیر کلی در بیمه جا بیاندازیم، همکاران ما در دبیرخانه بیش از ۱۰-۱۵ ساعت با وی حرف می‌زنند. خواهشمندم نکاتی که در کار یا قوانین پیدا می‌کنید به سندیکا منتقل کنید. سندیکا کلیه نظرات وارده را مطالعه و به گروههای خود ارجاع می‌دهد و ساعتها کار کارشناسی روی آنها انجام می‌شود. وی افزود: علاوه بر ۱۰-۱۵ ساعت بحث با آن مدیرکل و مدیرکل‌های دیگر، گروههای مختلفی به سندیکا دعوت می‌شوند

و نیاز جامعه شکل می‌گیرد، اساسا برای این که ما خواسته‌های خود را از قانون به درستی عنوان کنیم و دانش خود را از تامین اجتماعی ارتقا دهیم بسیاری موارد لازم می‌شود نشست‌هایی داشته باشیم. این کلاس آموزشی با همین هدف تشکیل شده است. دبیر سندیکا افزود: ما در حوزه‌های مختلف بیمه مانند قانون مشاغل سخت و زیان‌آور، قوانین کلی بیمه تامین اجتماعی، کارگران اعزام به خارج از کشور و مسائلی از این دست با کمک همکاران دبیرخانه برنامه‌های آموزشی داشته‌ایم. در این جلسه نیز از آقای قدسی که مشاور بیمه‌ای سندیکا هستند دعوت کرده‌ایم تا این دوره را برگزار کنیم. وی تصریح کرد: بیمه از آن دست مسائلی است که متولیان آن فارغ از فضایی که حاکم می‌شود، می‌خواهند سهم خود را دریافت کنند. در فضای کنونی که درآمد دولت کم می‌شود و دولت هر جا کم می‌آورد به سراغ بودجه عمرانی می‌رود، ما می‌توانیم فشار و هزینه بیمه را با تعامل دو سویه یا فهمی که از قانون بیمه پیدا می‌کنیم تا حدودی کم کنیم. به هر حال

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران با استقبال از حضور مهمانان گفت: علاقه به آموزش و یادگیری در هر فضایی که باشد امر مقدسی است و باعث می‌شود دور هم بنشینیم و مسائل را با هم حل کنیم. شرایط امروز از منظر پیمانکاری شرایط خوبی نیست و فشارهای زیادی از جنبه‌های مختلف روی پیمانکاران وارد می‌شود که کار کنترل و هدایت شرکتهای پیمانکاری را در بخش خصوصی مشکل می‌کند. این دشواری اگرچه گذرا است و مدام در صنف ما اتفاق می‌افتد و با درایت مدیران مجموعه‌های پیمانکاری رفع می‌شود ولی به هر حال شرایط امروز با شرایط گذشته فرق دارد و باید با تعقل بیشتری از آن عبور کرد. وی افزود: ما در سلسله بحث‌هایی که در سندیکا داریم همیشه یکی از نقاط هدف برای ارتقای آموزش و پاسخ‌گویی به سوالات اعضای صنف را بحث بیمه تامین اجتماعی دانسته‌ایم. بیمه جایگاه دو سویی‌ای دارد یعنی هم از نظر ذی‌نفعان و هم کارفرمایان، به همین خاطر با تغییرات قوانین که با سوال شما

در بحث مزایا هم آخرین بخشنامه در این زمینه بخشنامه ۱۱/۳ جدید درآمد است که به نوعی بخشنامه بازرسی دفاتر قانونی است که پیمانکاران مشمول آن بخشنامه نیستند. در آنجا مقداری محدودیت قائل شده است، چون پرداختهای متفرقه‌ای مانند پاداش و کارانه، بهره‌وری و براساس بخشنامه ۱۱/۱ مشمول حق کسر بیمه نبود ولی در بخشنامه جدید این اقلام مشمول کسر حق بیمه هستند، به غیر از دو ماه پاداش پایان سال که طبق قانون کار پرداخت می‌شود. ولی هر پرداختی که قرار است اتفاق بیفتد مشروط بر این که شرکت شما مشمول بازرسی دفاتر قانونی باشد، آن ماهی که پرداخت می‌شود با رعایت سقف دستمزد مشمول کسر حق بیمه باید باشد.

وی درباره تعریف بازنشستگی و اشتغال به کار مجدد آنها در موسسات دولتی و خصوصی گفت: هفته گذشته قانونی در مجلس درباره منع به کارگیری بازنشستگان تصویب شد. در کلیه موسساتی که مشمول ماده ۵ قانون خدمات کشوری هستند پایین‌تر از سطح وزیر، معاون رئیس جمهور هستند، اعضای شورای نگهبان و نمایندگان معاف هستند اما در سایر پستها افراد بازنشسته را نمی‌توانند به کار گیرند، این امر ارتباطی به بخش خصوصی ندارد. اما در بخش خصوصی اگر بازنشستگان سایر صندوقها مشغول به کار شوند معنی ندارد ولی بازنشستگان صندوق تامین اجتماعی عملاً اجازه اشتغال به کار مجدد ندارند، مگر اینکه مستمراً را متوقف و حق بیمه بپردازند. چون تعریف بند ۱۵ ماده ۲ بازنشستگی را عدم اشتغال به دلیل رسیدن به سن بازنشستگی مقرر در این قانون دانسته است. در شرکتهایی که بازرسی دفاتر انجام نمی‌شود در بسیاری از موارد اشتغال به کار این افراد دیده نمی‌شود ولی در مواردی که دفاتر بازرسی می‌شود معادل ۳۰ درصد حقوق و مزایای این افراد را مشمول بیمه تشخیص می‌دهند و از کارفرما خواهند گرفت. در آرای هیات عمومی دیوان عدالت اداری همکاری با این افراد در حد مشاوره معنی

شده که با تجربه ۸ ساله من در بخش خصوصی و مشکلاتی که از مجامع گوناگون منعکس شده تدوین گردیده، و در این جلسه، با روندی فصل به فصل درباره آنچه افراد بیشتر درگیر آن هستند توضیحاتی ارائه خواهم داد.

وی افزود: در ماده ۲ قانون تامین اجتماعی حدود ۱۰-۱۵ تعریف ذکر شده است. یکی از این تعاریف بحث «مزد» یا «مزد مشمول کسر حق بیمه» است، که مزد را هر گونه وجه نقد و غیر نقد دانسته که در قبال کار و به طور مستمر پرداخت می‌شود. البته امروزه مسائل غیر نقدی منتفی شده است مثل مسکن و غذا و ایاب و ذهاب که هر چند در قانون مشمول کسر حق بیمه بود ولی چون آیین‌نامه‌ای برای معادل‌سازی آن با عدد نقدی وجود ندارد مشمول کسر حق بیمه نیست. در بحث نقدی نیز هر گونه وجه و مزایای نقدی که در قبال کار پرداخت شود که به مزایایی مانند حق اولاد، فوق‌العاده ماموریت برمی‌گردد و کماکان مشمول کسر حق بیمه نیستند چون ارتباط مستقیمی با کارکرد ندارند. وی تصریح کرد: استمرار هم به پرداخت بیش از دو بار در سال تعبیر شده است.

تا درباره آن نکته بحث شود از جمله افرادی مانند آقای قدسی که سالها مدیر کل تامین اجتماعی بوده‌اند. در مجموع اگر نیاز به تغییرات یا نوشتن قانون جدیدی باشد آن را پیگیری می‌کنیم تا این کار صورت بگیرد. من برای تک تک شرکت‌های شما آرزو می‌کنم در این شرایط سخت پایدار باشند و بتوانند از آن عبور کنند.

وی با اشاره به افزایش قیمت مواد اولیه در صنعت احداث عنوان کرد: در شرایط سختی قرار داریم و در همین زمینه مکاتباتی با سازمان برنامه و نهاد تعامل داشته‌ایم که با شاخص تعدیل موقت یا سیستم‌هایی از آن دست پیمانکاری را سرپا نگه داریم، در این شرایط خواهشمندم با مدیران مجموعه‌های خود که از دل بخش خصوصی بیرون آمده‌اند همکاری کنید.

در ادامه آقای قدرت‌الله قدسی مشاور امور بیمه در سندیکا عنوان کرد: در این سمینار آموزشی درباره مقررات تامین اجتماعی و آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها جاری صحبت خواهیم کرد. یک CD آموزشی در ابتدای جلسه تقدیم شما

ندارد، اگرچه برای شرایط مشاوره تا کنون بخشنامه‌ای صادر نشده است. وی افزود: در این باره ما در قالب اتاق و سندیکا از سازمان درخواست کردیم برای این مورد چهارچوبی تعریف کند، چرا که در قانون تامین اجتماعی در این باره تعریفی ارائه نشده است و تنها جایی که این افراد می‌توانند بدون دردسر کار کنند عضو غیرموظف هیات مدیره است که حقوق و مزایای خود را از طریق حق حضور در جلسات دریافت کند. اگر این افراد در پست‌های دیگر به کار گرفته شوند، غیرقانونی است و اولین پیامد آن قطع مستمری است. البته اگر بازنشسته‌ای اعلام کند می‌خواهد کار کند مستمری وی تا زمان درخواست بازنشستگی مجدد متوقف می‌شود، و برای چند سالی که مجدد کار کرده است دو سال آخر را با پنج

می‌کنند همین یک روزها اهمیت دارد. در عسلویه افرادی هستند که بعد از ۲۰ سال کار موقت با شرکت‌های مختلف یک روز هم بیمه ندارند. در این باره پیشنهاد من این است که با تغییراتی جزئی در شماره ملی افراد آن را به شماره بیمه آنها تبدیل کنیم تا کارفرمایی که می‌خواهد برای فردی ۵ روز لیست بیمه رد کند به خاطر فرایند طولانی و کاغذبازی این کار منصرف نشود. یعنی ثبت نامه بیمه شده از گردن کارفرما بیفتد. اما تا زمانی که این پیشنهادها به جایی برسد حتما سعی کنید برای کسانی که به طور نیمه مستمر با شما کار می‌کنند لیست بیمه ارسال کنید چون همین یک روزها تاثیر زیادی در زندگی خانوادگی افراد دارد. وی درباره بیمه اتباع بیگانه نیز عنوان کرد: بیشترین اتباع بیگانه که در ایران

کار می‌کنند از کشورهای همسایه هستند و در کشور خود پوشش بیمه‌ای ندارند. اگر اینها مجوز کار ندارند که کار کردنشان خلاف قانون است، و اگر مجوز کاری مرتبط با شغل مورد نظری که شما می‌خواهید به آنها ارجاع دهید دارند باید مانند ایرانی‌ها و با حذف ۳ درصد بیمه بیکاری برای آنها حق بیمه پرداخت شود. قانون تامین اجتماعی در این باره ممانعتی ندارد، اما در قانون کار به ازای هر روز به کار گرفتن این افراد می‌تواند تا ۵ روز شما را جریمه کنند. بحث جرایم اغلب در کارگاه‌های ثابت که بازرسان کار می‌روند دیده می‌شود، چرا که این تخلف به اشتغال هموطنان ما صدمه می‌زند و حق کارگران خارجی را نادیده می‌گیرد.

مشاور بیمه سندیکا درباره قراردادهای کار خارج از کشور نیز عنوان کرد: تا سال ۱۳۷۵ هیچ مقرراتی در تامین اجتماعی ایران برای قراردادهای کار خارج از کشور وجود نداشت، اما در همان سال کارفرماها مکلف شدند نیروهایی که از ایران می‌برند از طریق دفتر مرکزی بیمه کنند که خیلی از ما این کار را انجام نداده‌ایم. در طول ۲۰ سال گذشته بحث شمول ماده ۳۸ به این قراردادها مطرح شد، امروز هم قانون بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان‌آور هم این روزها مطرح می‌شود، اما قوانین داخل کشور ما در خارج از کشور لازم‌الاجرا نیست و بنابراین ما نمی‌توانیم بگویم فلان شخصی که ادعا می‌کند در پاکستان شغل سخت و زیان‌آوری داشته باید سابقه ۱ ساله‌اش را ۱/۵ سال محاسبه کنیم. در بحث ارسال لیست و پرداخت حق بیمه وی هم، تا قبل از سال ۷۵ کارفرما تکلیفی برای بیمه کردن این افراد نداشت. وی تصریح کرد: در حال حاضر قانون بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان‌آور برای قراردادهای صدور خدمات فنی و مهندسی که لیست بیمه رد می‌شود لازم‌الاجرا نیست چون در محدوده جغرافیایی ایران این قانون اجرایی است. اما در اجرای ماده ۳۸ و ۴۱ دستورالعملی

دکتر ایرج گلابتونچی :

شرایط امروز از منظر پیمانکاری شرایط خوبی نیست و فشارهای زیادی از جنبه‌های مختلف روی پیمانکاران وارد می‌شود که کار کنترل و هدایت شرکت‌های پیمانکاری را در بخش خصوصی مشکل می‌کند. این دشواری اگرچه گذراست و مدام در صنف ما اتفاق می‌افتد و با درایت مدیران مجموعه‌های پیمانکاری رفع می‌شود ولی به هر حال شرایط امروز با شرایط گذشته فرق دارد و باید با تعقل بیشتری از آن عبور کرد.

سی‌ام محاسبه می‌کنند. البته در این مدت رشد مستمری قبلی متوقف نشده و تنها پرداخت آن متوقف شده است. قدرت‌الله قدسی درباره شرایط کمک هزینه ازدواج هم توضیحاتی داد و درباره مشمولین تامین اجتماعی عنوان کرد: ماده ۴ قانون تامین اجتماعی در بند اول می‌گوید: افرادی که به هر عنوان در مقابل دریافت مزد یا حقوق کار می‌کنند مشمول این قانون هستند، و شروطی مانند نوع قرارداد و ساعت کار در آن دخیل نیست. اما توقع این که شما همه افراد را که به نوعی با شما همکاری پراکنده‌ای دارند به نظر غیر معقول می‌آید در شرایطی که برای افرادی که به طور پراکنده کار

در ۳۰-۱۱-۱۳۹۴ صادر شده که می‌گوید افرادی که اعزام می‌شوند در یکی از واحدهای اداره کار ثبت نام و مجوز اعزام به کار داشته باشند. این ثبت نام الزامی نیست ولی مزایایی دارد و فرد اعزامی از عوارض خروج از کشور معاف است و به حقوق و مزایای او هم مالیات تعلق نمی‌گیرد. اما از نظر مقررات تامین اجتماعی اینگونه قراردادها مشمول ماده ۳۸ و ۴۱ نیستند و شرط عدم شمول آنها این است که کارفرمای اصلی در خارج از کشور باشد. در اکثر قراردادهای فنی و مهندسی کارفرمای اصلی یا واگذارنده کار خارجی است، اگر در کنار این پیمانکار فرعی داشته باشیم او هم با اینکه ظاهراً واگذارنده کارش ایرانی است مشمول ماده ۳۸ و ۴۱ نیست. این امر در بخشنامه صریحاً اعلام شده، و در مستندات کتبی هم آمده است. وی افزود: در مورد اطلاعات بیمه و مالیات و عوارض کشورهای مقصد سندیکا و تشکلهای مهندسی می‌توانند اطلاعات کشورهای مقصد را تجمیع و ارائه دهند.

قدرت‌الله قدسی با اشاره به تعدادی از مواد برنامه ششم، درباره اشتغال به کار فارغ‌التحصیلان دانشگاه گفت: فارغ‌التحصیلان لیسانس به بالا که می‌خواهند وارد بازار کار شوند باید در سایت وزارت کار ثبت نام و بدون حقوق و بیمه یک دوره کارورزی ۳-۱۱ ماهه را طی کنند، در طول این دوره یک سوم حداقل مزد را دولت به آنها پرداخت می‌کند و وزارت کار برای آنها بیمه حوادث در نظر می‌گیرد. بعداً که این افراد شاغل شوند تا دو سال ۲۰ درصد حق بیمه کارفرمای آنها را دولت پرداخت خواهد کرد. در ماده ۲۸ به نرخ حق بیمه کارگرو کارفرما پرداخته است، که البته مشاغل سخت و زیان‌آور و ۴ درصد حق بیمه آن را مطرح خواهیم کرد.

وی افزود: در ۱۳۸۰/۷/۱۴ قانون بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان‌آور تصویب شد. اگر همان قانون حداقلی به درستی اجرا می‌شد شاید بعد از ۱۷ سال دیگر چیزی به اسم مشاغل سخت و زیان‌آور نداشتیم. چون

در آن قانون گفته شده بود هر کارگاهی که قرار است از امروز به بعد تاسیس شود باید استاندارد باشد. در یک بند دیگر گفته شده بود همه مشاغلی که در کمیته‌ها سخت و زیان‌آور شناخته می‌شوند و از گروه «الف» هستند کارفرما مکلف است ظرف ۲ سال شرایط سختی کار را برطرف کند. در بندی دیگر گفته شده بود از امروز که این قانون تصویب می‌شود ۴ درصد به حق بیمه مشاغل سخت و زیان‌آور اضافه می‌شود یعنی ۳۰ درصد به ۳۴ درصد تبدیل می‌شود. این کار دو خاصیت داشت یکی این که کارفرما هزینه بیمه فردی را که شغل سخت و زیان‌آور داشت در هزینه بیمه یا تولید خود می‌دید و در پرونده فردی که شغل

قابل مقایسه هستند؟ امروز که در آخرین مدل ماشین‌آلات سنگین نشستیم آیا می‌توانیم ادعا کنیم کار سخت و زیان‌آوری داریم؟ در قانون و آیین‌نامه پیش‌بینی شده بود اثبات این قضیه با بازرسی کار و بازرسی بهداشت محیط مشخص شود ولیکن در اکثر کمیته‌های بررسی سخت و زیان‌آور این دو فرض اجرا نمی‌شود و در موارد اغلب ادعاها به راحتی رای مشاغل سخت و زیان‌آور داده می‌شود. کارفرما فرصت هیچ دفاع حضوری هم ندارد. یک فرصت ۱۵ روزه اعتراض به کارفرما داده شده است اما در بسیاری موارد رای دست کارفرما نمی‌رسد که اعتراض کند چون آدرس عوض شده است، و با یک اخطار و اجرا از حساب پیمانکار و کارفرما

سخت و زیان‌آور داشت این مسئله ثبت می‌شد و دیگر مجبور نبود در آینده ثابت کند کار سخت و زیان‌آور انجام داده است. چرا که در آینده ممکن است کارگاه دیگر وجود نداشته باشد، کارفرما نباشد، شرکت منحل شده باشد و... که آن هم دستش به جایی نمی‌رسد. منتهی رایی در دیوان عدالت در سال ۱۳۸۵ صادر شد که مقرر شده است تامین اجتماعی حق مطالبه جاری این وجه را ندارد تا زمانی که این فرد به سن بازنشستگی برسد و درخواست کند.

وی تاکید کرد: اکنون ۱۷ سال از این ماجرا گذشته و کماکان این پرونده باز است، اما آیا تجهیزات و ماشین‌آلاتی که سال ۱۳۸۰ کار می‌کردند با سال ۱۳۹۷

برمی‌دارند. متأسفانه این موارد، از یکی دو مورد به موارد زیادی در سالهای اخیر رسیده است. آنچه ما به عنوان مشاور انجام داده‌ایم این است که به همراهی دولت آیین‌نامه بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان‌آور را در دست اصلاح داریم. یک استفسار به هم برای اصلاح رای دیوان به مجلس رفته است.

قدسی گفت: هزینه سخت و زیان‌آور برای کارفرما قبل از ۱۴-۷-۱۳۸۰ مقدار ۴ درصد مستمری استحقاقی یک فرد است. همزمان باید برای آن سوابق و سوابق بعد از آن سال باید ۴ درصد برای مدتی که پیش‌شما کار کرده حق بیمه پرداخت کنید. در این ارتباط دستورالعملی از وزارت کار صادر شده بود که بیمه

با توجه با شرایطی که در طول برنامه ششم دارد اتفاق می افتد، تبعاتی خواهد داشت. قبلا میانگین ۵ سال مدنظر بود ولی در برنامه ششم میانگین دو سال آخر مدنظر است و این عددها معنادار می شود. البته امروز تفکری در تامین اجتماعی دارد شکل می گیرد که میانگین ۳۰ سال را با یک عدد ثابت در نظر بگیرند که تفکر درستی است.

وی درباره ماده ۳۶ عنوان کرد: در ماده ۳۶ برداشت دوگانه ای بین سازمان و کارفرمایان وجود دارد. در این ماده آمده «کارفرما مکلف است در موقع پرداخت مزد یا حقوق و مزایا سهم بیمه شده را کسر نموده و سهم خود را بر آن افزوده به سازمان تأدیه نماید. اگر کارفرما سهم بیمه شده را کسر نکرد خود مسئول پرداخت آن می شود در عین حال که اگر بیش از ۷ درصد کسر کرد قابل پیگرد در مراجع قضایی است. عدم پرداخت حق بیمه هم رافع مسئولیت بیمه در قبال بیمه شدگان نخواهد بود». بعضی ها از این عدم پرداخت برداشت کرده اند که هر وقت لیست بدون پول بدهند سازمان مکلف به دریافت آن است، در حالی که سازمان هم می گوید که من تا زمانی که لیستی را نگرفته ام بیمه شده ای وجود ندارد. طبیعتا این اختلاف برداشت از این ماده قانونی برای طرفین وجود دارد، اما اگر سازمان لیست همه را بدون پول بگیرد با این همه مستمری بگیر چه خواهد کرد، ضمن اینکه سازمان هم برای لیست بدون بیمه، اخطاریه فوری می دهد و حساب کارفرما را می بندد در حالی که در شرایط بد اقتصادی برخی کارفرماها نمی توانند همزمان هم حقوق پرداخت کنند و هم لیست با پول بدهند. همه کارفرمایان و پیمانکاران وظیفه دارند سازمان را سرپا نگه دارند ضمن اینکه باید مجموعه های خود را سرپا نگه دارند، چرا که اینها لازم و ملزوم یکدیگر هستند. اگر کارفرما نباشد، کارگر نیست، اگر کارگر نباشد، تامین اجتماعی نیست، تامین اجتماعی هم که نباشد حمایتی در کار نیست. اینها باید با کمک هم و با رعایت شرایط هم کار کنند.

مدیون یا کارفرما موضوع قابل طرح در یک کارشناسی مرضی الطرفین است. یکی از اعضای کمیته کارشناسی رسمی مرضی الطرفین توسط متقاضی، یکی توسط تامین اجتماعی و نفر ثالث توسط آن دو عضو تعیین می شود و حکم این کمیته برای طرفین لازم الاجرا است. البته آنهایی که بیمه مسئولیت مدنی می گیرند تا حدی خیالشان راحت است، اگرچه رقم در این نوع بیمه بسیار مهم است. وی در پاسخ به سوال یکی از حضاران تصریح کرد: در حین دوره الزامی برای معاینات نیست اما در مورد مشاغل سخت و زیان آور ماده ۵۲ قانون کار معاینات دوره ای را الزامی دانسته که در قانون تامین اجتماعی این مورد وجود ندارد. قدسی افزود: ماده ۳۴ قانون تامین اجتماعی درباره اشتغال همزمان

بیمه شدگان در ۲ یا چند کارگاه است. یک سری اشتغال به کار همزمان واقعی است و برخی اشتغال به کار همزمان برای یک سری استفاده ها است. کارفرما یا کارفرمایان الزام دارند افرادی را که در ۲ یا چند کارگاه کار می کنند تا حداکثر دستمزد مشمول کسر حق بیمه، بیمه نمایند. اگر برای فردی در دو کارگاه حق بیمه رد شد، برای حمایت کوتاه مدت مثل غرامت دستمزد تجمیع دو کارگاه محاسبه می شود ولی برای حمایت بلند مدت، به نسبت سنواتی است که در کارگاه دوم پرداخت شده است. اگر کارفرما لیست غیر واقعی برای افراد بدهد ناچار است پرداختی را در دفتر مالی ثبت کند،

شده ها می توانستند بروند و پول خود را بپردازند بعد با طرح دعوی در هیاتها آن را از کارفرما بگیرند، هیاتها هم به این رای می دادند اما سال گذشته هیات عمومی دیوان دستور عام صادر کرد که این مسائل قابل طرح در هیات تشخیص و حل اختلاف نیست.

وی درباره ابلاغ نیز عنوان کرد: در حال حاضر ابلاغ بر عهده وزارت کار است اگرچه در آیین نامه صراحتا به آن اشاره نشده است. در مورد شرایط ابلاغ هم می توان به ماده ۹۰ تا ۱۱۰ آیین دادرسی مدنی مراجعه کرد. برای نمونه آدرس پروژه، آدرس قانونی نیست و ابلاغ به کارگاه در واقع نوعی اطلاع دادن است و ابلاغ نیست و بایستی به دفتر مرکزی شرکت به عنوان اقامتگاه قانونی شرکت ابلاغ گردد. وی درباره تکالیف کارفرمایان هم با اشاره

به ماده ۹۰ عنوان کرد: این ماده درباره معاینات قبل از استخدام در درمانگاهها و موسسات مورد قبول تامین اجتماعی است. اگر فرد معاینه نداشته باشد و به دلیل بیماری فوت کند یا از کار افتاده شود، تامین اجتماعی مدعی کارفرما شده و خواهد گفت فرد از اول توان ارجاع کار را نداشته یا به دلیل ارجاع کار نامناسب از کار افتاده یا فوت شده است. بنابراین آخرین دستورالعمل، اگر فوت یا از کار افتادگی به دلیل ارجاع کار بوده باشد هزینه های انجام شده ای چون مستمری مطالبه می شود، اما آیا کارفرما باید در اولین اعلام آن را پرداخت کند یا باید به آن اعتراض کند؟ در آخرین دستورالعمل با تقاضای

وی درباره ماده ۳۷ نیز عنوان کرد: این ماده درباره نقل و انتقال عین یا منافع کارگاهها است. کارگاههای مشمول تامین اجتماعی را چه بخواهید بخرید و چه بخواهید بفروشید حتما گواهی عدم بدهی تا تاریخ انتقال را از تامین اجتماعی یا انتقال دهنده بگیرید وگرنه متضامنا مسئول پرداخت دیون قبلی کارگاه خواهید بود. وی درباره اعلام بدهی در تامین اجتماعی نیز گفت: اعلام بدهی در تامین اجتماعی یا قطعی است یا برآوردی. عوامل اعلام بدهی برآوردی شامل تفاوت لیست و بازرسی در کارگاه صنفی، تفاوت لیست و بازرسی دفاتر قانونی، تفاوت ماخذ حق بیمه ماده ۴۱ با لیست شما در قرارداد غیرعمرانی، و ادعای سابقه است. در ادعای سابقه فردی که برای او لیست و حق بیمه از طرف موسسه رد نشده، یا از طریق تامین اجتماعی اقدام می‌کند یا از طریق ماده ۱۴۸ در اداره کار. هر کدام از اینها به نتیجه قطعی برسد که برای فردی که کار کرده حق بیمه رد نشده، یک مبنای مطالبه حق بیمه برای سوابق ادعایی ایجاد می‌کند. مبنای محاسبه دستمزد این ادعا، دستمزد تاریخ تقاضای بیمه شده در نظر گرفته می‌شود یعنی ۳۰ درصد حقوق روز را مطالبه می‌کنند. در مورد کسانی که شاغل نیستند حداقل دستمزد تاریخ تقاضا در نظر گرفته می‌شود. در مورد قراردادهای پیمانکاری، در گوشه سمت چپ فرم بدهی برآوردی، شماره قرارداد، تاریخ قرارداد و مبلغ محاسبه کارکرد حتما باید درج شده باشد، وگرنه اطلاعات درست نیست. این اعلام بدهی ظرف ۳۰ روز از تاریخ ابلاغ قابل اعتراض در هیات تشخیص است، اما رای هیات تجدید نظر قابل اعتراض نیست، در دیوان می‌توان اعتراض کرد.

وی درباره بدهی قطعی نیز گفت: اگر لیست بدون حق بیمه داده باشیم بدهی قطعی است. اگر در مهلت یک ماهه اعتراض نکردیم بدهی قطعی است، اگر تا ۲۰ روز به رای هیات بدوی اعتراض نکردیم بدهی قطعی است، و رای هیات تجدید نظر از تاریخ ابلاغ هم قطعی

است. باید به همه این بدهی‌ها از تاریخ قطعیت ماهیانه ۲ درصد جریمه اضافه شود. در تیر ۱۳۸۷ در مجمع تصویب شده دو نوع جریمه در تامین اجتماعی وجود داشته باشد، جریمه تاخیر ارسال لیست و جریمه تاخیر پرداخت حق بیمه. تاخیر ارسال لیست ۱ بار ۱۰ درصد حق بیمه و تاخیر پرداخت ۲ درصد و ماهیانه تا زمان پرداخت است. برای بدهی قطعی اخطاریه ۴۸ ساعته‌ای می‌زنند و بعد از آن اقدامات اجرایی شروع می‌شود. به محض این که اقدامات اجرایی شروع شد بقیه مراحل اتفاق می‌افتد، اما اگر فرد مدیون قبل از صدور اجرائیه مراجعه کند و بدهی خود را پرداخت کند ۴۰ درصد جرایم قابل برگشت است. اگر اجرائیه

آقای قدسی مشاور

امور بیمه در سندیکا:

آیا تجهیزات و ماشین‌آلاتی که سال ۱۳۸۰ کار می‌کردند با سال ۱۳۹۷ قابل مقایسه هستند؟ امروز که در آخرین مدل ماشین‌آلات سنگین نشسته‌ایم آیا می‌توانیم ادعا کنیم کار سخت و زیان‌آوری داریم؟ در قانون و آیین‌نامه پیش‌بینی شده بود اثبات این قضیه با بازرسی کار و بازرسی بهداشت محیط مشخص شود ولیکن در اکثر کمیته‌های بررسی سخت و زیان‌آور این دو فرض اجرا نمی‌شود و در موارد اغلب ادعاها به راحتی رای مشاغل سخت و زیان‌آور داده می‌شود.

صادر شد ابتدا ۲/۵ درصد ظرف یک ماه و ۵ درصد هم به عنوان حق الاجرا به آن اضافه می‌شود.

وی افزود: تامین اجتماعی اوراقی به نام بازداشت نامه یا بازداشت نزد شخص ثالث دارد، که نزد بانکی که پیمانکار در آن حساب دارد فرستاده می‌شود. رای در هیات عمومی دیوان عدالت صادر شده و گفته اگر بازداشت نامه شخص ثالث برای شخص آمده که عموماً منظور پیمانکار فرعی است، می‌توان مطالبات او را نزد شخص ثالث توقیف کرد. اگر مدیون پیش شما مطالبه کارکردی ندارد حداکثر ظرف ۱۰ روز جواب دهید که مدیون پیش شما چیزی ندارد وگرنه اقدامات اجرایی علیه شما صورت می‌گیرد.

وی تصریح کرد: بخشنامه‌ای در ۳۰-۱۱-۱۳۹۶ صادر شد که تجدید محاسبه بدهی قطعی شده را مدنظر داشت. در پیمانکاری به دلیل عدم ابلاغ درست یا اقدام به موقع، بدهی‌ها قطعی می‌شدند. در دستورالعمل جدید اگر کارفرما مفاصاحسابی دارد یا پیمانکار فرعی دارد که به حساب وی نگذاشته، یا کاهش کارکرد، فسخ قرارداد یا تعدیلی صورت گرفته و ... اجازه داده شده مستندات مجدداً بررسی و دستور ارجاع مجدد به هیات تجدید نظر داده شود.

آقای قدسی عنوان کرد ۴ ماده قانونی در بخش قراردادهای پیمانکاری وجود دارد. در ماده ۳۸ ذکر شده است واگذار کنندگان کار مکلف هستند به هنگام انعقاد قرارداد ضمن الزام پیمانکار به ارسال لیست و پرداخت حق بیمه، ۵ درصد از هر صورت وضعیت کسرو به عنوان ودیعه نزد خود نگهداری و در پایان پرداخت مکسوره و آخرین صورت وضعیت را منوط به مفاصاحساب تامین اجتماعی نمایند. در ادامه گفته شده اگر واگذارکننده کار این موارد را رعایت نکرد راساً مسئول پرداخت کلیه دیون پیمانکار است. این ماده در سال ۱۳۵۴ تصویب شد اما برای پرداخت یا نگهداری زمانی مشخص نکرد. اولین تبصره الحاقی به ماده ۳۸ در این باره تعیین تکلیف کرد و گفت چنانکه ۱ سال بعد از خاتمه یا فسخ یا تعلیق قرارداد

پیمانکار جهت ارائه مفصاحساب مراجعه ننماید، واگذار کننده کار مکلف است اطلاعات پیمانکار را به تامین اجتماعی اعلام کند تا با این اطلاعات و اطلاعات موجود در پرونده حق بیمه را محاسبه و مطالبه کند. وقتی بدهی قطعی شد به واگذار کننده کار اعلام کند که پیمانکار فلان مبلغ بدهکار است که یا با مبالغ ننگه‌داری شده پرداخت شود، و اگر بیشتر از ۵ درصد بود همان ۵ درصد یا آخرین قسط را پرداخت کند منتهی در مورد پیمانکار اصلی و فرعی مصلحت حکم می‌کند پیمانکار اصلی بدهی را پرداخت و مفصاحساب بگیرد و بعد آن را از مدیون اصلی مطالبه کند. تبصره‌ای هم در سال ۱۳۹۴ به ماده ۳۸ اضافه شد تحت

تنها بازنگری نشد مشکلات عدیده‌ای ایجاد شد. وی درباره محاسبه حق بیمه قراردادها نیز تصریح کرد: در مقررات تامین اجتماعی انواع قراردادها را به ۳ دسته تقسیم کرده‌اند: ۱- قراردادهای عمرانی که در بحث این قراردادها دو شرط همزمان اصلی وجود دارد، فهرست بهای پایه مصوب سازمان برنامه باشد و تمام یا قسمتی از اعتبارات آن از محل اعتبارات طرح‌های عمرانی دولت تامین شود این قرارداد مشمول حق بیمه مقطوع طرح‌های عمرانی است. در قراردادهای عمرانی دو بحث قرارداد مشاوره و اجرایی وجود دارد. قرارداد اجرایی حق بیمه مقطوع ۶/۶ درصد دارند که به تفکیک

کارفرما بدهد و به پیمانکار اوراق می‌دهد، از طرفی ذی‌حساب پول نداشته پول بیمه را بدهد. در پی این مسائل مکاتباتی با تامین اجتماعی شد و موافقت شد تامین اجتماعی هم اوراق بگیرد. قدسی خاطرنشان کرد: در حال حاضر به ظاهر مشکل حل شده است. اما در سال گذشته و اوایل امسال تامین اجتماعی اعلام کرد تا سررسید این اسناد نرسد مفصاحساب نخواهد داد، و تا سررسید اسناد جریمه آن را هم خواهد گرفت که بر همین اساس آقای نوربخش بخشنامه‌ای صادر کرده که اگر جریمه‌ای حاصل می‌شود باید دستگاه‌های اجرایی پرداخت کنند نه پیمانکاران و مشاوران طرح‌های عمرانی. این بحث در شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی هم در خردادماه مطرح شد و همه دستگاه‌های درگیر و تشکلها توافق کردند که دستگاه اجرایی که به پیمانکار اسناد خزانه می‌دهد، همانجایی که پیش‌بینی کرده سودی به پیمانکار بدهد به تامین اجتماعی هم سود بدهد، و در مقابل دادن این سود تامین اجتماعی هم جریمه مطالبه نکند. این توافق تا دفتر حقوقی رئیس جمهور هم رفته است پس اگر امروز اسناد خزانه‌ای به تامین اجتماعی داده می‌شود باید سود داشته باشد و تامین اجتماعی هم باید آن را بپذیرد. منتهی تامین اجتماعی زمانی می‌تواند درخواست جریمه کند که آخرین صورت وضعیت پیمانکار رسیدگی شود یعنی جریمه را نباید برای صورت وضعیت‌های طول دوره درخواست کند چرا که در قراردادهای عمرانی که حق بیمه مقطوع دارند جریمه تاخیر پرداخت در طول بیمه نداریم، ولی جریمه ۱۰ درصدی تاخیر ارسال لیست داریم مگر اینکه در طول دوره فقط یک لیست هم ارسال کرده باشید که در این صورت جریمه‌ای شامل نمی‌شود. البته طبق قانون پیمانکار است که باید حق بیمه را پرداخت کند، مصوبات ۱۲۹ و ۱۴۳ شورای عالی تامین اجتماعی نمی‌تواند ناقض قانون باشد منتهی توافقی شده و هیات وزیران هم مصوب کرده‌اند که ذی

عنوان تبصره ۴۰ قانون رفع موانع تولید که می‌گوید اعمال ضرایب ماده ۴۱ قانون تامین اجتماعی در خصوص قراردادهایی که در کارگاه‌های صنعتی، تولیدی و فنی اجرا می‌شود مورد ندارد و بخشنامه ۱۴/۹ به این مورد پردازد. وی درباره ماده ۴۱ نیز عنوان کرد: در این ماده ذکر شده سازمان حق دارد با پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب شورای عالی تامین اجتماعی نسبت مزد را به کل کار انجام یافته تعیین و حق بیمه متعلق را به همان نسبت مطالبه و وصول نماید. در ۲۴ فروردین ۱۳۷۰ آن ۷ درصد و ۱۵ درصدی که اکنون می‌بینید مشخص شده است که در آن زمان عدد متناسبی بوده، اما اصل بر بازنگری آن بود که نه

۴/۴ درصد معادل ۲۰ درصد حق بیمه سهم کارفرما، ۰/۶ درصد معادل حق بیمه سهم بیمه شده، و ۱/۶ دهم معادل حق بیمه بیکاری است که در عمل ذی حسابها در قراردادهای اجرایی ۱/۶ درصد از کارکرد پیمانکار کسرو در قرارداد مشاوره ۳/۶ از کارکرد مشاور کسرو با اضافه کردن سهم خود از محل اعتبار پروژه که در اجرایی ۵ درصد و در مشاوره ۱۲ درصد است، حداکثر تا یک ماه از صدور صورت وضعیت به حساب تامین اجتماعی واریز می‌کنند. تا سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در بحث قراردادهای عمرانی مشکلی وجود نداشت، ولی طی سالهای اخیر هم پیمانکار هم ذی حساب و هم کارفرما گرفتار شده‌اند. دولت پولی نداشته به

حساب آن را بپردازند.

وی درباره برخورد با پیمانکار فرعی نیز گفت: عین رفتاری که دستگاه واگذارنده کار با پیمانکار اصلی می‌کند باید با پیمانکار فرعی برخورد کرد یعنی پیمانکار اصلی باید ۱/۶ از پیمانکار فرعی کسر و حق بیمه بیمه شده را از کارکردش کم کند و در حسابش بگذارد، پیمانکار اصلی هم باید حق بیمه بکارکنان خود را باید از حقوق آنها کم و در درآمدهای خود بگذارد چرا که هزینه آن در صورت وضعیت دیده شده است. پیمانکاران فرعی مکلف به پرداخت حق بیمه نیستند، پس پیمانکار اصلی باید در قرارداد با پیمانکار فرعی با آوردن شماره، تاریخ قرارداد اصلی و هر چیزی که موید کار کردن پیمانکار فرعی در پروژه باشد، این دو قرارداد را به هم مرتبط کند. علاوه بر این بهتر است به نوعی لیست پیمانکار فرعی از طریق برگه پرداخت کنترل شود، که لیست کلی را از ۶/۶ خارج نکند. پیشنهاد من این است که اگر بدون حضور لیست شما بزرگتر شد، و بدهی شما قطعی شد بدون اینکه فرصت اعتراض در هیاتها را داشته باشید از طریق دیوان اقدام کنید چون در دیوان اقدام سازمانها نیز قابل رسیدگی اعلام شده است. بهتر است بدانید که همانگونه که بدهی برآوردی در هیاتها قابل رسیدگی است بدهی قطعی در هیاتها قابل رسیدگی نیست. در قراردادهای مقطوع اگر لیست خارج از دوره وجود داشته باشد، حق برآوردی داشته باشد، اعضای هیات مدیره در لیست داده شده باشد می‌توان به عنوان برآوردی طرح موضوع و رسیدگی شود اما در حالت عادی که ۶/۶ درصد است ممکن نیست.

وی درباره قراردادهای غیر عمرانی هم عنوان کرد: مصوبه محاسبه حق بیمه قراردادهای غیرعمرانی تصویب‌نامه ۲۴ فروردین ۱۳۷۰ شورای عالی تامین اجتماعی است که در آن دو نسبت مزد به کل کار مشخص شده است، یکی ۲۶ درصد برای قراردادهای با مصالح یا دستمزدی که برعهده پیمانکار است و در نهایت ۷ درصد می‌شود و یک ۵۶ درصد که از آن ۱۵ درصد حاصل می‌شود. در

کنار این دو عنوان، یک مدل قراردادی داشتیم که بخشی از مصالح را کارفرما تامین می‌کردند چون بسیاری مصالح در اختیار دولت بود، آن موقع موافقت شد ارزش این کالاها اضافه شود و کلاً ۷ درصد دریافت شود و اگر کارفرما ارزش مصالح را نداد کلاً ۱۵ درصد دریافت شود که این نوع قراردادهای مخصوصاً در قراردادهای پارس جنوبی به وفور وجود دارد و مشکل ایجاد می‌کند. بحث بعدی در این مورد قراردادهای مکانیزه و غیر مکانیزه است یعنی ماشین‌آلات در کاهش دستمزد نیروی انسانی موثر است، و حق بیمه ۷ درصد برای بخش مکانیزه و ۱۵ درصد برای بخش غیرمکانیزه مشخص شده است. در ابتدای امر تنها مجوزی که وجود دارد تأیید و واگذارنده کار است، منتهی چه واگذارکننده کار هستید یا پیمانکار، دقت کنید که نسبت کار مکانیزه و غیرمکانیزه در قرارداد دقیق باشد. عموماً در قراردادهای اجرایی و پیمانکاری نقش ماشین‌آلات بیشتر از قراردادهای مشاوره است. وی افزود: در قراردادهای غیرعمرانی تجهیزات یا از داخل کشور تامین شده‌اند یا از بیرون کشور، آنچه که از خارج از کشور آورده شده از محاسبه حق بیمه معاف

مشاور امور بیمه در سندیکا:

دولت پولی نداشته به کارفرما بدهد و به پیمانکار اوراق می‌دهد، از طرفی ذی حساب پول نداشته پول بیمه را بدهد. در پی این مسائل مکاتباتی با تامین اجتماعی شد و موافقت شد تامین اجتماعی هم اوراق بگیرد. اما در سال گذشته و اوایل امسال تامین اجتماعی اعلام کرد تا سررسید این اسناد نرسد مفاصاحساب نخواهد داد، و تا سررسید اسناد جریمه آن را هم خواهد گرفت که بر همین اساس آقای نوربخش بخشنامه‌ای صادر کرده که اگر جریمه‌ای حاصل می‌شود باید دستگاههای اجرایی پرداخت کنند نه پیمانکاران و مشاوران طرحهای عمرانی.

است اما باید برگ سبز گمرک درباره آن تجهیز ارائه شود که در آن ذکر شده باشد این تجهیز بابت فلان پروژه وارد شده است. یک تفاوتی در رقم خرید این کالا با آنچه که شما به کارفرمای خود اعلام می‌کنید وجود دارد که این تفاوت مشمول حق بیمه است. در مورد تامین تجهیزات از تولیدکننده داخلی برخی وقتها یک قرارداد خرید و فروش بسته می‌شود و از فروشنده درخواست مفاصاحساب نمی‌شود، در حالی که همه کارگاههای تولیدی و فنی که بخشی از پیمان را در کارگاه ثابت خود انجام می‌دهند برای آنها ضریب اعمال نمی‌شود. آنچه که لیست ماهیانه می‌دهند کفایت می‌کند. اگر شما مفاصاحساب نگیرید در کارکرد کل قرارداد شما هست ۷/۸ را از شما خواهند گرفت و شما دفاعی برای آن نخواهید داشت. دادن این مفاصاحساب برای آن کارگاه هزینه‌ای ندارد مگر این که حمل و نقل و نصب خارج از کارگاهی داشته باشد. اگر بخشی از کار به نهادی دولتی داده شود و آن نهاد حق بیمه کارگران را داده باشد می‌تواند به راحتی مفاصا ارائه دهند، و اگر بدون اینکه شما از آنها مفاصا مطالبه کنید پول پرداخت کنید در کارکرد شما محاسبه خواهد شد.

قدسی تصریح کرد: زمانی شما تجهیزاتی را می‌آورید که جزو کارکرد پروژه شما است و آخر پروژه بلااستفاده خواهد ماند، در این حالت مشمول بیمه نیست ولی اگر به عنوان ابزاری قابل استفاده در چند کار وارد شده باشد معاف نیست.

وی درباره قراردادهای تک نفره نیز گفت: قراردادهای تک نفره در پیمانکاری هیچ خاصیتی برای پیمانکار ندارد و حتی اگر گوهی عدم شمول ماده گرفته شود حق بیمه را باید در قالب قرارداد پرداخت کند. این قراردادها در شرایط و نحوه پذیرش مشکلات خاص خود را دارد، ترجیحاً در بخش پیمانکاری هر قراردادی می‌بندید مفاصاحساب بگیرید.

مشاور بیمه‌ای سندیکا با اشاره به تفاهم‌نامه‌های بیمه‌ای سندیکا با برخی دستگاهها عنوان کرد: بخشنامه ۱۴/۵ ارتباط بیشتری با پیمانکاران دارد و در

سه سرفصل ایجاد پستهای برق، ایجاد شبکه برق رسانی و آب و فاضلاب که ممکن است برای پیمانکاران اتفاق بیفتد، تفاهم شده با داشتن شرایط خاص تجهیزات جدا و دستمزد جدا باشد و رشد کارکرد برای هر دو فعالیت متعادل باشد تجهیزات از محاسبه حق بیمه معاف می‌شود. در مورد قراردادهای حمل و نقل ریلی هم در همین بخشنامه، شرایط تجهیزات ثابت با راه آهن است و پیمانکار فقط واگن‌ها را می‌آورد که حدود ۶۰-۸۰ درصد کارکرد به راه آهن داده می‌شود و بقیه با پیمانکار است. آن بخشی که به کارفرما داده می‌شود از پرداخت بیمه معاف است و آن بخشی که به پیمانکار پرداخت می‌شود مشمول حق بیمه ۷ درصد است. وی با اشاره به قراردادهای حسابرسی گفت: این قراردادها هم مشمول ماده ۳۸ است با این تفاوت که برای این قراردادها ضریب اعمال نمی‌شود، دفاتر موسسات حسابرسی را می‌بینند و اگر بدهی نداشته باشند برای همه قراردادهای آنها جدا جدا مفاصاحساب می‌دهند. قرارداد خدمات نرم افزاری هم مشابه همین مورد است و حق بیمه آنها طبق دفاتر آنها پرداخت می‌شود. موسسات پژوهشی غیر دولتی هم اگر برای شما کار انجام دادند عدم بدهی طبق دفتر و بدون اعمال ضریب است.

قدسی عنوان کرد: در تکالیف واگذار کنندگان کار و پیمانکاران به هر دو گروه تکلیف شده بعد از بستن قرارداد آن را به سازمان بفرستند منتهی هر کدام که این کار را کرد انجام آن را از گردن دیگری ساقط کرده است. بخشنامه ۱۴۹/۲ در سازمان بود که طبق آن در قرارداد غیر عمرانی هم کارفرما باید حق بیمه را کم و واریز می‌کرد، که طبق رای دیوان خلاف قانون شناخته شد و لغو شد. البته برخی پیمانکاران و کارفرماها توافق می‌کنند و از همان ابتدا ۷ درصد از صورت وضعیت توسط کارفرما کسر و به حساب تامین اجتماعی ریخته می‌شود. در این حالت طبق بند بخشنامه

جدید باید در قرارداد ذکر شود کارفرما و پیمانکار توافق کرده‌اند که حق بیمه از هر صورت وضعیت کسر و به حساب سازمان واریز شود.

بخش پایانی

در این بخش از سمینار محمد تکللی عضو کمیسیون قوانین و مقررات سندیکا عنوان کرد: هدف از برگزاری این کارگاهها هم‌اندیشی و یافتن راهی برای گذر از مشکلات است. کارگاه امروزو کارگاههای مشابه با صرف هزینه و زمان برگزار می‌شود و فرصت خوبی برای شرکتها جهت رفع ابهامات آنها است. کارگاه بعدی با موضوع مالیات و با حضور آقای غفارزاده خواهد بود. بعد از آن هم یک جلسه با موضوع اصول قراردادها برگزار خواهد شد.

وی افزود: اهم موضوعاتی که در حوزه بیمه تامین اجتماعی در این سالها با آن مواجه بوده‌ایم شامل موارد زیر است:

- ۱- عدم دریافت لیست بیمه از سوی شعب تامین اجتماعی به علت بدهی پیمانکاران
- ۲- پرداخت مطالبات پیمانکاران از طریق اسناد خزانه اسلامی و طرح واگذاری این اسناد به سازمان تامین اجتماعی
- ۳- بازرسی از دفاتر قانونی شرکتها پیمانکاری علیرغم صراحت بخشنامه ۱۱/۱ و اعلام چندین باره سندیکا به شرکتها که در این موارد فوراً موضوع را به سندیکا منعکس نمایند
- ۴- قانون مشاغل سخت و زیان‌آور (تبصره ۲ ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی)
- ۵- اعلام اسامی اعضای هیات مدیره و مدیرعامل شرکت و اعلام لیست همکاران خانم در لیستهای اعلامی به سازمان
- ۶- ابلاغ الکترونیکی و ایمیل به شرکتها از سوی سازمان تامین اجتماعی
- ۷- اعتراض به اعلام بدهی که بدون اطلاع پیمانکاران انجام شده است
- ۸- ضرایب پیمانکاری و نحوه محاسبه حق بیمه پیمانها

پرسش و پاسخ

در ساعت پایانی این کارگاه آموزشی آقای قدسی مشاور بیمه‌ای سندیکا به سوالات حضاران در این جلسه پاسخ داد. وی درباره اعلام لیست همکاران خانم در لیستهای اعلامی به سازمان عنوان کرد: اشتغال خانها در قرارداد منع ندارد، ولی تفرکی وجود داشت براین مبنا که خانها در کارگاههای پیمانکاری حضور کمتری دارند، ولی قانوناً به صرف این که طرف خانم است سازمان نمی‌تواند لیست وی را نگیرد یا درخواست مابعدالتفاوت کند. این تفاوت در هیاتها قابل رسیدگی است. اگر هم کارفرما آن را تأیید نمی‌کند پیمانکار می‌تواند اسناد و مدارک لازم را به هیاتها ببرد و درخواست رسیدگی بدهد.

وی در پاسخ به سوال دیگری عنوان کرد: رد کردن لیست افراد دفتر مرکزی در لیست کارگاه نه تنها تخلف است که مشکلاتی هم برای افراد ایجاد می‌کند، برای نمونه در مورد دریافت بیمه بیکاری. قدسی درباره مشاغل سخت و زیان‌آور نیز عنوان کرد: در این باره دو نوع شغل «الف» و «ب» وجود دارد. گروه «ب» توسط مرجع در وزارت کار تعریف شده است. ولی گروه «الف» محدودیتی ندارد و همه می‌توانند درباره آن ادعا کنند بنابراین درباره اینکه کدام شغل در پیمانکاری سخت و زیان‌آور است محدودیتی وجود ندارد.

وی درباره حسابرسی بیمه‌ای شرکتها توسط سازمان تامین اجتماعی نیز عنوان کرد: اصل بر حسابرسی همه شرکتها است اما در این مورد الزامی نیست چون ذکر شده سازمان تامین اجتماعی می‌تواند، در مورد پیمانکاری به طور اخص به دلیل اعمال ماده ۴۱ تامین اجتماعی حسابرسی نمی‌شوند.

وی در پاسخ به سوال دیگری تأکید کرد: پیمانکاران به هیچ وجه لیست پیمانکار دست دوم را در لیست خود قرار ندهند، چون ممکن است با ادعای مشاغل سخت و زیان‌آور، بازگشت به کار و... در آینده با مشکل مواجه شوید.

۱۸ صندوق بازنشستگی ورشکسته هستند

نفر مستمري بگير دارند در حالی که استاندارد این حوزه این است که از ۵/۶ نفر که پول واریزی می‌کنند یک نفر باید مستمري بگیرد؛ اگر از این نسبت کاهش

دیدگاه سندیکا:

صندوق تامین اجتماعی و سایر صندوق‌ها باید توسط نمایندگان بخش کارفرمایی و کارگری که صاحبان اصلی صندوقها می باشند اداره شوند اینکه دولت یا نمایندگان منتخب آن بر صندوقها حاکم شده‌اند روالی درست نیست و جز ورشکستگی نتیجه دیگری نخواهد داشت.

سندیکای شرکتهای ساختمانی به عنوان یکی از کارفرمایان عضو صندوق تامین اجتماعی بر این عقیده است که مدیریت این صندوق باید به صاحبان اصلی آن برگردد.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با بیان این که ۱۸ صندوق از بیست صندوق بازنشستگی کشور ورشکسته هستند، گفت: برخی از صندوق‌ها به ازای ۲ نفر پرداختی به یک نفر مستمري می‌دهند. رسول خضری گفت: ما امروز سه ابر چالش در کشور داریم که یکی از آنها مسئله صندوق‌های بازنشستگی است. رسول خضری در گفتگو با خانه ملت، در خصوص وضعیت صندوق‌های بازنشستگی کشور گفت: ما امروز سه ابر چالش در کشور داریم که یکی از آنها مسئله صندوق‌های بازنشستگی است. نماینده مردم پیرانشهر و سردشت در مجلس شورای اسلامی ابراز داشت: بنده به عنوان رئیس کارگروه و طراح طرحی که به دنبال ارتقای کیفیت و کارآمد سازی صندوق بازنشستگی است، عرض می‌کنم که امروز در کشور بیست صندوق بازنشستگی داریم که تعداد ۱۸ صندوق آن ورشکسته هستند.

وی ادامه داد: صندوق بازنشستگی کشوری از دولت کمک می‌گیرد و صندوق تامین اجتماعی نیز به ازای هر ۶/۵ دهم نفر که پول واریزی می‌کنند یک

پیدا کند صندوق دچار مشکل می‌شود. ما در بعضی از صندوق‌های بازنشستگی به ازای هر ۲ نفر به یک نفر مستمري می‌دهیم.

این نماینده مجلس دهم اظهار کرد: طرحی که ما در این خصوص به مجلس ارائه داده ایم ۸ ماده دارد که یکی از محورهای اصلی آن این است که صندوق‌های بازنشستگی به جای بنگاه داری و کارخانه داری مدیریت مالی داشته باشند؛ یعنی پول‌هایشان را در بورس و مراکز سود ده سرمایه گذاری کنند. وی افزود: الان کل مجموعه شستا که متعلق به تامین اجتماعی است چهار درصد بیشتر سود ندارد، در حالی که همان سرمایه را اگر در بانک‌ها سپرده گذاری می‌کردند، حداقل ۱۸ درصد سود داشت. خضری با بیان اینکه در شرایط کنونی دچار سونامی ورشکستگی در صندوق‌های بازنشستگی هستیم، گفت: تنها صندوق تامین اجتماعی و تا حدودی صندوق بانک‌ها ورشکسته نیستند.

وی تصریح کرد: هیچ جای دنیا این همه صندوق بازنشستگی متنوع وجود ندارد، بلکه در تمام کشورها یک یا نهایتاً ۲ صندوق بازنشستگی دارند. معلوم است که وقتی ما بیست صندوق داریم کنترلش مشکل می‌شود و امکان فساد بالا می‌رود. نماینده مردم پیرانشهر در مجلس ابراز داشت: چرا باید بانک‌ها، شهرداری‌ها، آموزش و پرورش و ... هر کدام به صورت جدا برای خود صندوق داشته باشند؛ در واقع این خلاف قانون است. از طرفی هم بحث بیمه یک امر کاملاً تخصصی و یک صنعت است؛ نهادی که تخصصش مثلاً مدیریت شهری است تخصصی هم در این زمینه ندارد، وظیفه و حدود اختیاراتشان هم این نیست. عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در پایان گفت: موضوع صندوق بازنشستگی هم مثل مؤسسات مالی و اعتباری شده است. هر کسی می‌آید برای خودش یک صندوق تأسیس می‌کند و از مردم پول می‌گیرد و چهار روز دیگر ورشکست می‌شود.

۶ مرداد- عصر ایران

روایت بنگاهداری در ایران امروز، مثنوی غم‌انگیزی است که هفتادمن کاغذ می‌خواهد. بنگاه‌های ما هیچ زمان به اندازه امروز گرفتار چند بحران در هم تنیده نبوده‌اند.

روزهای سخت بنگاه‌های درستکاران زمین و یسار بر آنها فشار وارد می‌شود. اگرچه تولید و تجارت در ایران به شدت آلوده به رانت و فساد شده اما همچنان بنگاه‌هایی هستند که در این زمانه آلوده تلاش می‌کنند سالم به حیات خود ادامه دهند. چنین بنگاه‌هایی تعدادشان زیاد نیست، اما تنفس در فضای آلوده باعث می‌شود همین اندک بنگاه‌های درستکار نیز در مسیر آلودگی و بیماری قرار گیرند. بنگاه‌های ایرانی دردهای مشترک بسیاری دارند. در معرض انواع ریسک‌های سیستماتیک و غیرسیستماتیک قرار گرفته‌اند، بی‌ثباتی در کشور آزارشان می‌دهد، نااطمینانی و عدم قطعیت چشم‌انداز فعالیتشان را تیره و تار کرده، فضای غیررقابتی و انحصار راه تنفسشان را بسته و نامساعد بودن فضای کسب و کار تداوم حیاتشان را به خطر انداخته است. اما شرایط جدید داخلی و خارجی بنگاه‌های ما را با هشت تهدید جدید مواجه کرده است.

روزهای سخت بنگاه‌های درستکار

محسن جلال‌پور

رئیس سابق اتاق بازرگانی ایران

سود تولید به شدت پایین آمده و در مقابل بر جذابیت سوداگری و واسطه‌گری افزوده شده در نتیجه انگیزه سرمایه‌گذاری در تولید از بین رفته است.

بنگاه‌های ایرانی دردهای مشترک بسیاری دارند.

در معرض انواع ریسک‌های سیستماتیک و غیرسیستماتیک قرار گرفته‌اند، بی‌ثباتی در کشور آزارشان می‌دهد، نااطمینانی و عدم قطعیت چشم‌انداز فعالیتشان را تیره و تار کرده، فضای غیررقابتی و انحصار راه تنفسشان را بسته و نامساعد بودن فضای کسب و کار تداوم حیاتشان را به خطر انداخته است

۳- نااطمینانی و عدم قطعیت:

در حال حاضر فضای کشور مملو از نااطمینانی است. نااطمینانی بی‌اعتمادی و کاهش امید در جامعه به وجود می‌آید و منجر به عدم قطعیت در اقتصاد می‌شود. نااطمینانی باعث خروج سرمایه از کشور و توقف سرمایه‌گذاری شده و آینده بنگاه‌ها را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

۴- قیمت‌گذاری و فشارهای

تغزیراتی:

کسری بودجه و فشار بالای نقدینگی باعث افزایش تورم شده است. دولت به جای اینکه فکری به حال کسری بودجه کند و مکانیزمی برای حل مشکل نقدینگی بیابد، سرکوب بازار را در دستور کار داده و سیاست کنترل قیمت‌ها را کلید زده است. در حالی که تورم باعث افزایش همه‌جانبه هزینه‌های بنگاه‌ها شده، دولت اجازه افزایش قیمت کالا را به بنگاه نمی‌دهد. نتیجه اینکه فعالیت بنگاه‌های ما غیراقتصادی و غیرعقلانی شده است.

۵- تشدید بوروکراسی:

سیاست‌های جدید که دخالت بیشتر دولت در اقتصاد را به دنبال داشته، منجر به تشدید بوروکراسی و افزایش تشریفات اداری شده است. بوروکراسی باعث شده واردات ماشین‌آلات و مواد اولیه مورد نیاز بنگاه‌ها در پیچ و خم‌های اداری گیر کند. در این شرایط بنگاه‌ها برای اینکه بتوانند از تله پیچیدگی‌های زمان‌بر اداری عبور کنند، نیاز به ایجاد روابط غیررسمی غیراداری پیدا می‌کنند. به این ترتیب پیچیدگی اداری از یک طرف باعث تحمیل هزینه به بنگاه شده و از طرف دیگر فساد را در دستگاه‌های اداری تشدید می‌کند.

۶- فساد اداری:

فساد، زد و بند و رشوه همچون موربانه در حال خوردن پایه‌های نظام اداری کشور است. تخصیص رانت‌های ارزی و یارانه‌ای باعث شده بنگاه‌ها به جای تلاش برای بازاریابی و افزایش بهره‌وری به مشاوران بانفوذ سیاسی رو بیاورند تا در چانه‌زنی با

۱- خطای سیاست‌گذاری:

اشتباهات سیاست‌گذار در چند ماه گذشته آثار منفی زیادی بر فعالیت بنگاه‌های ما داشته است. مثلاً سیاست‌گذاری نادرست نرخ ارز فاحش‌ترین خطایی بوده که سیاست‌گذار در این مدت مرتکب شده و هزینه‌های غیرقابل جبرانی به بنگاه‌ها تحمیل کرده است.

۲- ناامن شدن محیط اقتصاد کلان:

مهم‌ترین دستاورد دولت یازدهم، ثبات بخشی به محیط اقتصاد کلان بوده است. این دستاورد اما به دلایل مختلف در دولت دوازدهم در حال از دست رفتن است. تنها بازگشت تورم دورقمی برای بی‌ثبات کردن اقتصاد ایران کافی است. در اثر ناامن شدن محیط اقتصاد کلان، انگیزه سوداگری در بازارها تشدید شده که نتیجه‌اش کاهش انگیزه برای سرمایه‌گذاری بلندمدت است. در حال حاضر حاشیه

تشکیل کارگروهی ویژه برای حل مشکلات پیمانکاران

معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور بر تشکیل کارگروهی ویژه برای حل مشکلات پیمانکاران تاکید کرد.

به گزارش روابط عمومی و امور بین الملل سازمان برنامه و بودجه، یکصد و بیست و هشتمین جلسه نهاد تعامل با حضور دکتر نوبخت، رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور برای حمایت از پیمانکاران و تسریع در تکمیل طرح‌های عمرانی برگزار شد.

این جلسه که با همت امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران سازمان برنامه و بودجه در محل سازمان تشکیل شد، حمید پورمحمدی، معاون امور اقتصادی و هماهنگی برنامه و بودجه، حمیدرضا عدل، معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی و جمعی از اعضای شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور حضور داشتند.

محمدباقر نوبخت در این جلسه با اشاره به آثار منفی نوسانات بازار ارز، بر پیمانکاران پروژه‌های دولتی مقرر کرد در اسرع وقت کارگروهی متشکل از برخی از مسئولان سازمان برنامه و بودجه و تعدادی از اعضای شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور برای بررسی آثار نوسانات نرخ ارز بر قراردادهای پیمانکاری و روشهای تامین مالی پروژه‌ها و برون رفت از وضعیت فعلی تشکیل شود.

وی از پیمانکاران به عنوان یکی از عوامل تعیین‌کننده و موثر در توسعه کشور یاد کرد و گفت: به اعتقاد من یار واقعی دولت برای خدمت به ملت شما عزیزان هستید.

نوبخت با بیان اینکه سازمان برنامه و بودجه نسبت به همه اقشار و اصناف جامعه مسئولیت دارد و برای حمایت از آنها در وضعیت فعلی بسته‌های حمایتی تعریف شده افزود: نسبت به شرکت‌های پیمانکاران نیز وظیفه خاصی داریم و باید از آنها حمایت کنیم.

در ادامه این جلسه پورمحمدی و دکتر عدل نیز گزارشی کوتاه از اقدامات سازمان برنامه و بودجه در خصوص رفع مشکلات پیمانکاران ارائه کردند.

در این نشست پیمانکاران گزارشی در خصوص اوراق بدهی و اسناد خزانه اسلامی و اثرات افزایش نرخ ارز بر امور پیمانکاران ارائه کردند.

۲۹ مرداد

دولت دست بالا را داشته باشند. دلیل به کارگیری رسمی و غیررسمی سیاستمداران و دلالتان سیاسی و افراد ذی نفوذ توسط برخی بنگاه‌های ایرانی این است که می‌خواهند در چانه‌زنی برای دریافت رانت از قافله عقب نمانند. مسئله فساد در نظام اداری باعث شده بنگاه‌های سالم نیز به بیماری دچار شوند.

۷- تحریم:

تجربه گذشته به ما می‌گوید در شرایط تحریمی، اقتصاد غیررسمی بزرگ‌تر شده و از این ناحیه به کسب و کارهای رسمی فشار وارد می‌شود. محدودیت‌های بین‌المللی همین‌طور باعث تحمیل هزینه‌های گزاف نقل و انتقال‌های پولی و واردات و صادرات کالا به بنگاه‌های ما می‌شود. تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی همچنین باعث می‌شود واحدهای بین‌الملل در خیلی از بنگاه‌های ما محدود شود و مدیران برای دور زدن محدودیت‌ها به قاچاقچی‌ها رو بیاورند.

۸- فضای غیررقابتی:

در چند ماه گذشته، سیاست‌گذاری با توزیع بی‌سابقه رانت و تشدید بوروکراسی و رویه‌های اداری همراه بوده است. این سیاست‌گذاری به زبان بنگاه‌های بخش خصوصی و به سود بنگاه‌های دولتی و شبه دولتی تمام شده و در نتیجه در حال حاضر فضای غیررقابتی و غیرمنصفانه‌ای بر اقتصاد کشور حاکم است. چون بنگاه‌های دولتی و شبه دولتی دستشان در جیب دولت و نهادهای حاکمیتی است اما بنگاه‌های خصوصی باید از جیب خود هزینه کنند؛ بنابراین قادر به رقابت نیستند.

در سال‌های نه‌چندان دور بسیاری از بنگاه‌های ما با تکیه بر هنرمدیران و در سایه تقویت بنیان‌های داخلی به موفقیت دست پیدا می‌کردند. یعنی اگر بنگاهی مدیران خوبی داشت که این مدیران از دانش و تجربه کافی برخوردار بودند و تا حدودی می‌توانستند بهره‌وری را در شرکت خود پیاده کنند، می‌توانستند در بازارهای داخلی موفق عمل کنند و تبدیل به بنگاه‌های موفق شوند، اما در حال حاضر که زمین بازی بنگاه‌ها تغییر کرده و بر حجم مشکلات بیرونی بنگاه‌ها اضافه شده، اگر بنگاهی کارچاق‌کن، واسطه سیاسی، واسطه بانکی و نفوذ اداری نداشته باشد صرفاً با تکیه بر توان داخلی خود نمی‌تواند تامین مالی کرده یا به رانت‌هایی که بنگاه‌های رقیب دسترسی دارند، دسترسی داشته باشد.

آنچه در حال حاضر نگران‌کننده به نظر می‌رسد، این است که بنگاه‌های سالم و با سابقه، اصیل و ریشه‌دار نمی‌توانند ادامه حیات بدهند و برای ادامه حیات ناچارند به واسطه‌های سیاسی متوسل شوند. برخی ابعاد تکان‌دهنده‌اش را متاسفانه روز استیضاح آقای ربیعی در مجلس دیدیم و شنیدیم.

منبع: دنیای اقتصاد

۲۲ مرداد صما

در دیدار هیات مدیره سندیکا
با دبیر شورای عالی حفاظت فنی بررسی شد

دردسرهای قانون مشاغل سخت و زیان آور برای پیمانکاران

هیات مدیره سندیکا در جلسه شنبه ۲۷ مرداد ماه میزبان دکتر مظفری مدیر کل بازرسی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و دبیر شورای عالی حفاظت فنی و آقای علیرضا خسروی رئیس اداره مشاغل سخت و زیان آور بودند، تا به بحث درباره قانون مشاغل سخت و زیان آور، آیین نامه اجرایی آن و تبعات آن در حرفه پیمانکاری بپردازند.

در ابتدای این دیدار مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره سندیکا ضمن خیرمقدم به حاضران، با اشاره به تبعات ابلاغ قانون مرتبط به مشاغل سخت و زیان آور در سال ۱۳۸۰، و عطف به ماسبق شدن آن عنوان کرد: آنچه با آن مواجه بوده ایم برخورد مختلف و تفسیر به رای در شهرستانها بوده است. در حالی که براساس مصوبه شورای عالی حفاظت فنی که در ۱۹-۳-۱۳۹۵ ابلاغ شده این امر قابل طرح در کمیته های استانی نمی باشد، ولی اکنون مورد استفاده و صدور رای قرار می گیرد که مشکلات عدیده ای برای همکاران ما ایجاد کرده است.

دکتر مظفری دبیر شورای عالی حفاظت فنی نیز عنوان کرد: کار سخت و زیان آور به منظور صیانت از نیروی کار مطرح شده و به قانون بازنشستگی پیش از

موعد مربوط است. مشکلات در این حوزه بخشی مربوط به قوانین، بخشی مربوط به آیین نامه و بخشی مربوط به حکم عطف به ما سبق بودن دیوان است که نیاز به مراجعه قانونی به مجلس شورای اسلامی را می طلبد. اخیرا اتاق آیین نامه ای را برای اصلاح آیین نامه مشاغل سخت و زیان آور به مجلس ارائه داد که برای بررسی به وزارت کار ارجاع داده شد.

مهندس دادمان با اشاره به انطباق حداکثری در حوزه کارفرمایی و سندیکا با صیانت از نیروی کار، عنوان کرد طرح مسئله مشاغل سخت و زیان آور توسط سندیکا صورت گرفته تا از طریق اتاق پیگیری شود. بیشتر گرفتاری ها در حوزه مشاغل سخت و زیان آور مربوط به اعضای این سندیکا بوده است.

مهندس محمد عطاردیان عضو هیات مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: دولت و کارفرما غیر آن چیزی که در قرارداد است نباید چیزی از پیمانکار بگیرد و کارفرمایان ملزم به رعایت مواردی که در قرارداد آنها نوشته نشده نیستند. قانون عالی و سندیکا بارها در این باره صحبت کرده اند، متاسفانه امروز هم که در این قانون قصد تجدید نظر دارند نظرات اتاق

بازرگانی را می پرسند و نظر ما را به عنوان شرکای اجتماعی نمی خواهند. این ۴ درصد از قانونی که سال ۱۳۸۱ اجرایی شد دریافت می شود در حالی که مطرح کننده این مسئله ما هستیم. در نهایت قانونی برای اجرا کنندگان اصلی قانون یعنی اعضای سندیکا و کانون کارفرمایی نوشته می شود که عملا غیر قابل اجرا است.

وی افزود: درخواست من این است که شرکای اجتماعی را دعوت کنید و مواردی را که کارفرماها و شرکتها یادآوری می کنند مورد توجه قرار دهید، با توجه به اینکه برای پیمانکاران رعایت نکردن چیزی که در قرارداد ذکر نشده الزامی نیست آنها می توانند با رفتن به دیوان عدالت اداری درخواست کنسل شدن آن را بدهند. در مجموع حق بیمه موجود در صنعت احداث را کارفرما پرداخت می کند و این ۴ درصد هم سهم کارفرما است، اصولا حق این نیست که بدون اطلاع طرفی که بار اصلی مسئولیت را بر عهده دارد قانونی گذاشته شود و نه تنها فعالان این بخش را به دردسر بیاندازد، تامین اجتماعی هم قادر نباشد آن را به پول تبدیل کند.

عطاردیان تصریح کرد: در قراردادهایی که من از سال ۱۳۵۷ به بعد داشته ام افرادی برای ادعای سخت و زیان آور بودن شغل خود مراجعه کرده اند بدون اینکه نامه ای برای من ارسال شود یا در جریان

قرار بگیریم. در هر حال مسئله این است که سندیکا باید این قانون را اصلاح و از طریق دیوان عدالت اداری بر خلاف آن رای بگیرد.

مهندس محمدعلی پورشیرازی عضو هیات بازرسان سندیکا نیز عنوان کرد: وقتی لیست رد می‌شود در آن همه مشاغل ذکر شده، و حق بیمه آنها هم پرداخت می‌شود. به جای پذیرفتن شکایت کارگران بعد از ۲۰ سال، چرا تکلیف مشاغل مشخص نمی‌شود که امروز چه وضعیتی دارند، لااقل تا یکی دو سال بعد از اعلام لیست وضعیت را مشخص کنید که سالها رابطه دوستانه کارگرو کارفرما به خاطر کدورت ناشی از این امر از بین نرود.

علیرضا خسروی رئیس اداره مشاغل سخت و زیان‌آور نیز با اشاره به زیاد شدن مراجعات کارگران جهت احراز سخت و زیان‌آور بودن شغل خود اعلام کرد: ما دو گروه شغل سخت و زیان‌آور داریم. در گروه «ب» شغلها ذاتا سخت و زیان‌آور هستند و ما قبلا حدود ۱۶۶۶ شغل را شامل آن دانسته بودیم که کارفرماها اعتراض کردند و گفتند تعداد مشاغل زیاد است و ۱۳ گروه شغلی را به عنوان مشاغل گروه «ب» به طور کلی عنوان کردند. در این مورد قید ۶

ساعت کار و استمرار روزانه در کار هم ذکر شد. ما عنوان کردیم این مشاغل قابل سالم‌سازی نیست و کماکان سخت و زیان‌آور است اما مشاغل گروه «الف» در کمیته‌ای که در اداره کار تشکیل می‌شود و نماینده اداره کار، تامین اجتماعی، وزارت بهداشت، و نماینده کارگران و کارفرمایان در آن حاضر هستند درباره سخت و زیان‌آور شدن شغل تصمیم می‌گیرند. در گروه «الف» بازرسی کار و آلاینده‌سنجی لازم است و اینگونه نیست که هر کسی

دکتر مظفری :

کار سخت و زیان‌آور به منظور صیانت از نیروی کار مطرح شده و به قانون بازنشستگی پیش از موعد مربوط است. مشکلات در این حوزه بخشی مربوط به قوانین، بخشی مربوط به آیین‌نامه و بخشی مربوط به حکم عطف به ما سبق بودن دیوان است که نیاز به مراجعه قانونی به شورای اسلامی را می‌طلبد. اخیرا اتاق آیین‌نامه‌ای را برای اصلاح آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور به مجلس ارائه داد که برای بررسی به وزارت کار ارجاع داده شد.

که مراجعه کرد و ادعایی داشت، بلافاصله رای بگیرد. برای نمونه قانون شغل پرستاری را سخت و زیان‌آور اعلام کرده اما تامین اجتماعی درباره آن آلاینده‌سنجی انجام می‌دهد. وی افزود: طبق بخشنامه آرای صادره چه در صورتی که شغل کارگر تأیید شود چه در صورتی که تأیید نشود باید به کارفرما اعلام گردد.

دکتر مظفری نیز درباره ابلاغ آرا عنوان کرد: ما این بحث را در شورای عالی حفاظت فنی مطرح کردیم، درباره کارفرمایانی که دفتر مرکزی آنها یک جا و کارگاه آنها جای دیگری است بحث شد و مقرر گردید کمیته‌ای با حضور نمایندگان کارگر، کارفرما، وزارت کار، تامین اجتماعی و وزارت بهداشت نحوه ابلاغ آرا را بررسی کنند تا وحدت رویه‌ای در این باره ایجاد شود. درباره مشخص کردن وضعیت شغلها هم که مهندس پورشیرازی به آن اشاره کردند، اگرچه عنوان مشاغل به ۱۳ گروه محدود شد اما شغل با شغل فرق دارد و در گروه «الف» ممکن است دو کارگر با یک عنوان شغلی مشترک شرایط متفاوتی داشته باشند. اتلاق عام کردن به اینها به نفع مجموعه کارفرمایی نیست و نگاه صیانت از نیروی کار را در خود ندارد. به هر حال هدف این بوده که در عرض ۲ سال از ابلاغ سخت و زیان‌آوری به کارفرما وی برود و تمهیدات امنیتی را برای مشاغلی

که پیش بینی می شود قابلیت اصلاح دارد را انجام دهد، متاسفانه با وجود گذشت زمان شاهد تکرار سختی کار در برخی مشاغل هستیم که نشان می دهد اقدام اصلاحی صورت نگرفته است.

وی در پاسخ به مهندس عطاردیان تصریح کرد: در شورای عالی حفاظت فنی نمایندگان کارفرمایی حضور دارند، در جلسات هم نماینده کارفرمایی استان معرفی می شوند. به هر حال ساختار سه جانبه دیده شده اما اگر در اجرا مشکلاتی وجود دارد که باید درصدد حل آن باشیم. در مورد ۴ درصد هم اینکه نمایندگان تصویب کرده اند که قانون عطف به ما سبق شود یک مسئله است و محلی است که شما می توانید از طریق دیوان یا پیشنهاد به دولت درصدد حل آن برآیید.

در ادامه این نشست مهندس منوچهر ملکینانی فرد عضو دیگر هیات مدیره عنوان کرد: در هیچ کجای دنیا چیزی به نام شغل سخت و زیان آور وجود ندارد، اگر شغل سختی هم وجود داشته باشد کارگر پول آن را می گیرد. اصلا در هیچ کجای دنیا نباید شغل سخت و زیان آوری وجود داشته باشد، آنقدر باید بهداشت و مسئله ایمنی حل شود که کار کردن بدون عوارض بعدی باشد. بنابراین اصل سخت و زیان آور توهین به کارگر و کارفرمای ایرانی است، به چه مبنایی می توان اجازه

داد کارگری کار کند و زیان ببیند. اصل اعتراض ما هم درباره نام اشتباهی است که روی این مسئله گذاشته شده است. وی افزود: به هر حال پیشگیری در اولویت است. از این رو برای روزهای پیش رو باید شغل های گوناگون آنالیز شود تا هر شغلی سخت و زیان آور تشخیص داده شد، پیمانکار از همان ابتدا ۴ درصد حق بیمه را پرداخت کند، و مطمئن باشید بیمه پرداختی وی هر چقدر باشد نه ۶/۶ را پر می کند نه به ۷/۸ می رسد، ضمن این که پرداخت آن بر عهده کارفرما است. در مورد گذشته هم اصل عطف ما به سبق کردن غلط است برای اینکه صاحب کار

مهندس ملکینانی فرد:

پیشگیری در اولویت است. از این رو برای روزهای پیش رو باید شغل های گوناگون آنالیز شود تا هر شغلی سخت و زیان آور تشخیص داده شد، پیمانکار از همان ابتدا ۴ درصد حق بیمه را پرداخت کند، و مطمئن باشید بیمه پرداختی وی هر چقدر باشد نه ۶/۶ را پر می کند نه به ۷/۸ می رسد، ضمن این که پرداخت آن بر عهده کارفرما است

بهره بردار است و پیمانکاران مدیری برای اجرای کار هستند.

در ادامه دکتر مظفری درباره قید ۶ ساعت کار در مشاغل سخت و زیان آور عنوان کرد: یک حدود آلاینده شغلی هر ساله از طرف وزارت بهداشت اعلام می شود که مشخص می کند شدت مواجهه با این آلاینده چقدر باید باشد. در این مورد جدول استاندارد وجود دارد، و نهایتا مشاغل گروه الف در مواجهه با آلاینده های محیطی ارزیابی می شود. در مورد معاینات پیش از استخدام، باید روی اهمیت این کار تاکید کنیم. داشتن گواهی ارزیابی و سالم سازی در این باره باعث می شود اگر کارگری ادعایی داشت بتوان خلاف ادعای او را ثابت کرد. یک مورد دیگر استفاده از صنعت بیمه برای پر کردن خلاء موجود است که اگر ۱۰ سال بعد کارگری ادعا داشت بیمه بتواند آن را پوشش دهد.

وی تصریح کرد: علاوه بر همه این تمهیدات، اگر ریشه ای نگاه کنیم هدف قانون صیانت از نیروی کار و سلامت آن است. طبق مطالعات من در برخی کشورها بحث مشاغل سخت و زیان آور در شغل هایی که تکنولوژی موجود جوابگوی ایمنی سلامت فرد نیست وجود دارد. البته اصل اینکه کارگر در محیط زیان آور کار کند در مجموع درست نیست

و نگاه حمایتی هم برای دور کردن سریع کارگر از محیط زیان آور است هر چند در برخی شغلها سالم سازی و دور نگه داشتن کارگر از شرایط سخت و زیان آور عملاً ممکن نیست، خلبان جت جنگی یا کسی که کار وی اطفای حریق است را نمی توان از استرس زیاد یا حریق دور نگه داشت اگرچه می توان با ایجاد فرصتهای استراحت و تجدید انرژی شرایط بهتری برای آنها فراهم کرد.

وی تاکید کرد: خواسته همه ما سالم سازی محیط کار است و به نظر من این ۴ درصد را می توان توسط خود کارفرما برای سالم سازی محیط کار همان کارگاه هزینه کرد.

مهندس عبدالمجید شیخ بهایی عضو دیگر هیات مدیره سندیکا هم عنوان کرد: گاهی وقتها موضوع در دیوان مطرح می شود اما از طرف سازمان تامین اجتماعی افرادی می آیند که باعث می شود رای به حالت اول برگردد. در خواست ما این است که افرادی که از سازمان می آیند به این موارد آشنایی اجرایی داشته باشند که شرکتها ناچار نشوند این مسیر طولانی را طی کنند، که در پاسخ به درخواست ایشان دکتر مظفری عنوان کرد: این مورد مرتبط به تامین اجتماعی است اما در همین زمینه ما پیش بینی کرده ایم که شعبات خاصی به وجود آوریم تا بحث به طور تخصصی دنبال شود.

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی نیز عنوان کرد: ما یک قانونی را در یک مقطعی و با این نگاه که حقی ضایع نشود، وضع می کنیم و نمی خواهیم بپذیریم که دو طرف می توانند حق داشته باشند و در این باره بحث کنند. در حال حاضر هم ما را ظالم فرض کرده اند، قانونی گذاشته اند و ما بدون اطلاع از چراغ قرمزی عبور کرده ایم، هر چه می گوییم اول راه به ما گفته نشده بود عبور از چراغ قرمز چه عواقبی دارد، اما پاسخ می شنویم: به هر حال رد شدی. در اصل مطلب وادار کردن فردی به کار

زیان آور جرم است، شما اجازه می دهید جرم اتفاق بیافتد و بعد بر اساس آن پیمانکار را مواخذه می کنید. امروزه بابت کاری که سال ۱۳۸۳-۱۳۸۴ بسته شده، هر روز ما را می خواهند و مبلغی بابت سخت و زیان آور بودن شغل کارگران می گیرند.

وی افزود: در طرحهای عمران و غیرعمرانی ضریب بیمه مشخص است. کارفرما و پیمانکار هم درباره آن مشکلی ندارند. درباره بیمه مشاغل سخت و زیان آور هم می توان ضریبی اعلام کرد که ما بیمه را بریزیم و فردا روزی اگر فردی در این باره ادعایی داشت از محل حق بیمه ای که ما پرداخت کرده ایم آن را بدهید. این فرایند بسیار ساده است و کارفرما در کنار سایر مجوزهایی که مکلف به دریافت آن است مجوزی می گیرد که آیا این کار شامل مشاغل سخت و زیان آور می شود یا نمی شود. مکانیزم می تواند به همین سادگی باشد اما آن را پیچیده می کنند و اجازه می دهند ما از معبر آن رد شویم تا با ددرسهای بعدی آن روبرو شویم.

دکتر گلابتونچی افزود: گاهی وقتها در پروژه هایی که ۱۰ سال قبل تمام شده یک آبدارچی ساده ادعای سخت و زیان آور بودن می کند در حالی که بیش از همه سخت و زیان آور بودن مشمول حال خود

دکتر گلابتونچی :

درباره بیمه مشاغل سخت و زیان آور هم می توان ضریبی اعلام کرد که ما بیمه را بریزیم و فردا روزی اگر فردی در این باره ادعایی داشت از محل حق بیمه ای که ما پرداخت کرده ایم آن را بدهید. این فرایند بسیار ساده است و کارفرما در کنار سایر مجوزهایی که مکلف به دریافت آن است مجوزی می گیرد که آیا این شامل سخت و زیان آور می شود یا نمی شود. مکانیزم می تواند به همین سادگی باشد اما آن را پیچیده می کنند و اجازه می دهند ما از معبر آن رد شویم تا با ددرسهای بعدی آن روبرو شویم.

پیمانکاران است که با وجود کمبود پول و مصالح باید کار را مدیریت کند. در چنین شرایطی هر روز هم از خصوصی سازی صحبت می شود در حالی که اگر قرار بر خصوصی سازی است دولت باید از زنده بودن ما حمایت کند نه از مردن ما.

وی افزود: کسی آتش نشان را وادار به خاموش کردن آتش نمی کند، وی داوطلبانه این کار را می کند و با پذیرفتن زیانهای احتمالی کار از مزایای همان کار بهره مند می شود. در حالی که شرکتها متهم می شوند که نادانسته از کارگری در شغلی استفاده کرده، و وقتی وی عنوان می کند برای مسئله ای که مربوط به کار سالها قبل است امروز قدرت پرداخت ندارد وی را زندانی می کنند. به چه جرمی؟ به جرم این که جرات کرده و خارج از سیستم دولت کار کرده است. وقتی می توان مکانیزمی پیاده کرد که افراد از چراغ قرمز رد نشوند چرا این کار را انجام نمی دهیم؟

دکتر مظفری نیز عنوان کرد: محور اصلی بحث سالم سازی محیط کار است و اقدام برای سالم سازی کار با فراهم کردن ملزومات آن در ابتدای کار می تواند به کنترل مسئله کمک کند. در بحث آلاینده ها اقدامات در چند رده مهندسی، تغییرات شیفت کار، و اقدامات مدیریتی گره گشا خواهد بود. استفاده از وسایل حفاظت فردی هم از بحث های مکمل در این مورد است. در مورد خروج کارگاهها از شمول سخت و زیان آور نیز ما بخشنامه ای داده ایم که توضیح می دهد کارگاههایی که مایل به سالم سازی هستند چگونه می توانند از شمول سخت و زیان آور خارج شوند. باید از این ظرفیتهای و ظرفیتهای مشابه استفاده شود.

مهندس محمود مصطفی زاده عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: کارهای زیربنایی عمدتاً سخت است و ما حقوق این سختی را در زمان کار به کارگر می دهیم. حقوق فردی که در تونل کار می کند با فردی که در محیط آزاد کار می کند حدود ۴۰-۵۰ درصد فرق دارد و

پرداخت مجدد در این باره کار درستی نیست. در مورد زیان آور بودن باید به تولیدکنندگان هم توجه شود چرا که در انفجار همه موادی که از پارچین می‌گیریم زیان آور است.

دکتر مظفری در واکنش به سخنان مهندس مصطفی زاده عنوان کرد: نگاه ما تفکیک مشاغل سخت از مشاغل زیان آور بود. در مورد مشاغل زیان آور حتی عنوان آن هم جای بحث دارد، موضوع مواجهه بسیار مهم است. در مورد آتش باری تونل، اگر زمان تهویه داده شود مواجهه‌ای وجود نخواهد داشت. اما بسیاری از مشاغل موجود را می‌توان با عنوان «سختی کار» پوشش داد. در

تاکید داریم و مشکلی در پرداخت ۴ درصد نمی‌بینیم، اما مشکل در نحوه رسیدگی و اجرای این قانون است که در اصل برای آینده نوشته شده نه گذشته. به نظر من باید گروهی تشکیل شود و با حسن نیت روی قانون، شیوه‌نامه، دستورالعملها و ... کار کند.

مهندس بیژن سعیدآبادی نایب رئیس هیات مدیره نیز عنوان کرد: قانون با هدفی تعیین می‌شود و لازم معیاری هم برای سنجیدن آن تعیین شود. آیا تا کنون مشخص شده این قانون چقدر به صیانت از نیروی کار کمک کرده است؟ علاوه بر این استانداردها چگونه مشخص می‌شوند؟ طبق مشاهدات من در سالیان

دور، کره‌ای‌ها متوجه این موضوع بودند و در بدو امر مبلغی برای HSE پرداخت می‌کردند و در قبال آن طرح پیمانکار را برای HSE می‌خواستند و در نهایت همین موارد را کنترل می‌کردند. به نظر من استانداردها جوابگو نیست، رفتار دبل استاندارد هیچ وقت زمینه اعمال قانون خوب را فراهم نمی‌کند و زمینه سوء استفاده را هم فراهم می‌کند. توصیه من تعیین معیار است که ببینید اهداف قانون محقق شده است یا نه؟ و اگر محقق نشده تدبیر دیگری اندیشیده شود.

دکتر مظفری در پاسخ به نایب رئیس سندیکا عنوان کرد: با توجه به اینکه در آیین‌نامه پیشنهادی پیش‌بینی شده سامانه‌ای برای مشاغل سخت و زیان آور از طریق سازمان تامین اجتماعی ایجاد شود. گویا پرونده‌های بعد از سال ۱۳۸۵ در سامانه هست و قرار بر این است که تمام پرونده‌های قبلی الکترونیک شود. پیش‌بینی شده در این سامانه قراردادها هم ثبت شود، سوابق کارگران هم ثبت خواهد شد و نظارت بر آرای کمیته‌ها ممکن خواهد شد. در مورد کارگاه‌های تعطیل رای دیوان وجود دارد و کمیته‌ها نمی‌توانند خلاف آن عمل کنند. دیوان صراحتاً رای داده کارگاه‌هایی هم که تعطیل هستند از طریق کارگاه‌های مشابه اعمال شود. در خصوص سالم‌سازی محیط کار در متن آیین‌نامه دو سال فرصت داده شده و امروز ما نباید کارگاه سخت و زیان آور داشته باشیم یا حداقل کارفرمایی با یک بار اعلام یک شغل باید برای سالم‌سازی اقدام می‌کرد. متأسفانه در این باره برخی کارگران و کارفرمایان علاقه‌ای نشان نمی‌دهند، و کاری که با نگاه صیانت از نیروی کار سعی کرده بودیم از محیطی دور باشد بعد از بازنشستگی با ۲۰ سال باز در همان کارگاه شاغل شده است.

وی افزود: در کره جنوبی که بنده هم مدتی آنجا بودم ۱/۲ از کل پروژه باید در همان ابتدای کار در حوزه ایمنی هزینه شود. خود کارفرما هم مایل به این کار

دنیا روشی رایج است که از طریق انرژی مصرف شده برای کار می‌توان سخت بودن کار را تشخیص داد و ضریب حقوقی برای آن در نظر گرفت.

مهندس سالار علیاری عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز با بیان این که همه ما اذعان داریم که قانون، شیوه‌نامه‌ها و رویه‌ها، و حتی رسیدگی‌ها مشکلاتی دارند، افزود: متأسفانه موضوع این همانی در سطح وسیعی اتفاق افتاده است. ما قوانین را از کشورهای پیشرفته می‌گیریم اما در اجرای آن درست عمل می‌کنیم. قانون صیانت از نیروی کار را در نظر دارد، ما هم روی همین مسئله

دکتر مظفری:

در خصوص سالم‌سازی محیط کار در متن آیین‌نامه دو سال فرصت داده شده و امروز ما نباید کارگاه سخت و زیان آور داشته باشیم یا حداقل کارفرمایی با یک بار اعلام یک شغل باید برای سالم‌سازی اقدام می‌کرد. متأسفانه در این باره برخی کارگران و کارفرمایان علاقه‌ای نشان نمی‌دهند، و کاری که با نگاه صیانت از نیروی کار سعی کرده بودیم از محیطی دور باشد بعد از بازنشستگی با ۲۰ سال باز در همان کارگاه شاغل شده است.

بود، ما هم با سازمان برنامه وارد گفتگو درباره یک فهرست‌بهای ایمنی شده‌ایم که کارفرما اگر زمان شرکت در مناقصه آن را اعلام نکرد به دلیل عدم آگاهی از مخاطرات محیط کار از چرخه خارج شود. در این مورد از شما درخواست دارم به عنوان یک مجموعه که می‌تواند به ما کمک کند با سازمان برنامه همکاری کنید. در مورد موضوع دبل استاندارد هم، ما در کشور سه ارگان داریم که در حوزه‌های HSE هستند. سازمان کار، وزارت بهداشت، و محیط زیست. بنابراین علاوه بر این که در همه دنیا HSE با هم دیده می‌شود در ایران خود قانونگذار این افتراق را ایجاد کرده است. به نظر ما حداقل باید مدیریت در این باره یکپارچه شود و به دنبال ایجاد نظام یکپارچه ایمنی هم رفتیم، اما به خاطر ملاحظات قانونی پیشرفت زیادی نداشتیم.

مهندس شعبان یوسفیان عضو دیگر هیات مدیره نیز با طرح این سوال که آیا این ۴ درصد در دل همان ۶/۶ درصد است و اگر پیمانکاری از ۶/۶ استفاده نکرد، آن را پوشش می‌دهد یا نه؟ که دکتر مظفری اعلام کرد این ۴ درصد پیش‌بینی نشده است.

در ادامه **مهندس پور شیرازی** درخواست کرد برای شکایت و ادعای کارگران درباره سخت و زیان‌آور بودن شغل محدودیت زمانی در نظر گرفته شود که دکتر مظفری با بیان اینکه دیون کارگری مشمول مرور زمان نمی‌شود و نمی‌توان زمان را محدود کرد عنوان کرد: این مورد نیاز به اصلاح قانون دارد و از حدود اختیار ما خارج است اما می‌توانیم در این زمینه پیشنهاد بدهیم و اقدام کنیم. در مورد اصلاح آیین‌نامه هم چون در فاز ابتدایی قرار دارد می‌توان اعلام نظر کرد تا لاقط رویه موجود اصلاح شود. در این باره آقای خسروی هم عنوان کرد: تأمین اجتماعی از گرفتن ۴ درصد در زمان کار کارگران خودداری می‌کند چون معتقد است باید در قبال آن خدمات بدهد و مطمئن نیست این خدمت را بدهد یا نه. دیوان

عدالت هم عنوان می‌کند این قانون برای دوره بازنشستگی است.

درخواستها و پیشنهادات سندیکا

در پایان این نشست مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات و عضو دیگر هیات مدیره سندیکا در جمع‌بندی از مباحث مطرح شده عنوان کرد: اصلی‌ترین درخواست ما همزمانی وقوع و تشخیص و احراز است. اگر این مسئله حل شود مشکل عمده‌ای نخواهد ماند از همین رو ما از طریق اتاق در صدد نقض رای دیوان هستیم. در این باره به همکاری شما نیاز داریم. اگر احراز سخت و زیان‌آوری با شما است لطفاً این کار را همین امروز انجام دهید، از طرفی به سراغ تأمین اجتماعی برویم و بگوییم دارد ریسک می‌خورد و خیلی جاها این ریسک را با نسبت ثابت می‌خورد و ریسک را خودش برمی‌دارد.

وی با اشاره به ظرفیت‌های احتمالی آیین‌نامه عنوان کرد: ماده اول آیین‌نامه می‌گوید «کارهایی سخت و زیان‌آور است که...» و ماده ۲ به تعیین کارهای سخت و زیان‌آور پرداخته، اگر شما بتوانید دو جمله به این اضافه کنید قابلیت احراز همزمان را به آن داده‌اید. یعنی «کارهایی سخت و زیان‌آور است که...» و در زمان انجام کار احراز شده باشد». اگر در زمان اجرای کار احراز نشده باشد چون همه شرایط آن به هم ریخته دیگر مسجل

مهندس مسعودی:

اصلی‌ترین درخواست ما همزمانی وقوع و تشخیص و احراز است. اگر این مسئله حل شود مشکل عمده‌ای نخواهد ماند از همین رو ما از طریق اتاق در صدد نقض رای دیوان هستیم. در این باره به همکاری شما نیاز داریم. اگر احراز سخت و زیان‌آوری با شما است لطفاً این کار را همین امروز انجام دهید.

نیست که سخت و زیان‌آور بوده باشد. در ماده ۲ هم قید «در زمان وقوع شغل» به آن اضافه شود. خواهشمندم در این مورد و در روند نقض دیوان به ما کمک کنید.

در ادامه مهندس مسعودی درخواستها و پیشنهادات مشخص سندیکا را درباره مشاغل سخت و زیان‌آور بدین شرح اعلام کرد:

۱- کمیته‌های استانها از همسان‌سازی و همطرازسازی کارگاهها و مشاغل خودداری کنند.

۲- از درخواست کارگران کارگاههای تعطیل که قبلاً بازرسی نشده مطابق مصوبه شورای عالی حفاظت فنی از بررسی در کمیته‌ها خودداری شود
۳- در پیش‌نویس آیین‌نامه جدید که با پیگیری سندیکا و اتاقهای بازرگانی و با حضور نمایندگان وزارت کار بررسی می‌گردد از همراهی بخش خصوصی بهره‌مند شوند که ایرادات مجموعه به حداقل برسد

۴- ۱۳ گروه شغلی مصوبه شورای عالی حفاظت فنی را برای احراز ملاک عمل قرار دهند

۵- با دریافت اعتراضات بخش خصوصی کمک کنید که لایحه‌ای برای اصلاح قانون تهیه و به مجلس برود

مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره نیز در پایان با تشکر از دکتر مظفری مدیر کل بازرسی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و دبیر شورای عالی حفاظت فنی و آقای علیرضا خسروی رئیس اداره مشاغل سخت و زیان‌آور که در این جلسه حاضر شدند عنوان کرد: پیشنهادهای و درخواستهای سندیکا را در مورد مشاغل سخت و زیان‌آور شنیدید، در این باره مشتاق به تعامل و گفتگوی تعامل بیشتر با شما هستیم. در مورد تنظیم فهرست‌بهای ایمنی هم ما به عنوان ذی‌نفعان اصلی اعلام آمادگی می‌کنیم و از همکاری لازم دریغ نخواهیم کرد.

«به نام خدا»

جناب آقای دکتر محمد باقر نوبخت
معاون محترم رئیس جمهور و ریاست سازمان برنامه و بودجه کشور
موضوع: راهکارهای عبور از شرایط دشوار اقتصادی فعلی

با سلام و احترام،

همانطوریکه استحضار دارند شرایط خاص حاکم بر اقتصاد کشور، متولیان صنعت احداث را در تنگناهای زایدالوصف قرار داده، افزایش دائمی و لحظه به لحظه قیمت انواع مصالح و تجهیزات و قطعات یدکی ماشین آلات و بطور کلی ارکان اصلی کار، عرصه فعالیت را در کارگاه‌های عمرانی به مرحله رکود کامل کشانده است، مسلماً تأیید می‌فرمایند، شرکت‌های پیمانکاری که تحت ضوابط سازمان برنامه و بودجه کشور درجه بندی شده و عهده‌دار اجرای انواع طرحها در ساخت زیربنای کشور بوده اند، در این مدت حدود هفتاد سال با تلاش و ایثار توانسته اند کشور را به مرحله خوداتکایی کامل در حوزه وسیع احداث برسانند، این شرکتها سرمایه های واقعی ملی بوده و در عین حال همواره لکوموتیو ایجاد اشتغال در کشور بوده اند که حفظ و صیانت از حیات آنها یک وظیفه ملی محسوب می‌گردد. این سندیکا که قدمتی در حد آن سازمان محترم دارد، وظیفه خود می‌داند که با ارائه راهکارهای ذیل شرایط را برای عبور از این بحران مهیا و با حفظ نیروهای سازنده کشور از هرگونه خدشه بر اشتغال که قطعاً بزرگترین دغدغه های دولت جمهوری اسلامی می‌باشد، جلوگیری گردد.

الف: برای جلوگیری از رکود در فعالیت های کارگاهی، تامین مصالح - تجهیزات - ابزار و وسائل و تامین و تکمیل ماشین آلات و قطعات یدکی و ... اجتناب ناپذیر می‌باشد که در شرایط امروز حاکم بر بازار حتی با پول نقد هم تامین آنها دشواریهای بسیاری دارد و بصورت نسبه و اعتباری غیرممکن می‌باشد! لذا فعلاً تا برگشت به شرایط عادی فقط پول نقد می‌تواند مانع توقف کارها شود و بس!

بنابراین اولین راهکار تامین و پرداخت پول نقد به پیمانکاران و سازندگان از طریق فروش اوراق توسط دولت و ارکان ذیربط یا استفاده از گشایش اعتبار اسنادی داخلی در قراردادهای جاری و آتی می‌باشد که برای اجرای آن قوانین و دستورالعمل های متقنی وجود دارد.

صراحتاً به استحضار می رساند : پرداخت اوراق با سررسیدهای دو و سه ساله و تنزیل آنها در فرابورس توسط پیمانکاران به دلیل از دست دادن تا حد پنجاه درصد ارزش اسمی اوراق موجب ورشکستگی و ناتوانی پیمانکاران در استمرار فعالیت ها می شود و قطعاً خسارات ملى غیرقابل جبران به همراه خواهد داشت !

ب : به عنوان مکمل بند الف یادآور می شود : از آنجا که عبور از این شرایط با حداقل خسارات ملى برای هر ایرانی بخصوص جامعه فنى و مهندسى کشور از اوجب واجبات است . لذا جا دارد از روش های گوناگون در تامین هزینه های اجرایی طرحها ، نظیر اعلام شاخص های تعديل واقعى ماهیانه و بموقع - تصویب و ابلاغ بخشنامه جبران افزایش نرخ ارز در پیمانهای فاقد تعديل - پرداخت ما به التفاوت قیمت روز مصالح و تجهیزات خاص بر مبنای آنالیز ارائه شده در مرحله مناقصه و سایر روش های مبتکرانه تامین مالی مورد توافق طرفین قرارداد استفاده گردد.

ج : با قبول این واقعیت که پیش بینی این شرایط اقتصادی قطعاً از عهده پیمانکاران طرف قرارداد با دستگاه های اجرایی خارج بوده است ، ضرورت دارد دستگاه های اجرایی با شرکتهای طرف قرارداد مذاکره و با احترام به نظرات آنها و بسیج امکانات خود برای ایجاد تسهیلات برای اجرای طرحها ، ضمن اولویت قائل شدن برای حیات شرکتهای به عنوان سرمایه های ملى و توصیه موكد به دستگاه های اجرائى در مورد عدم ابلاغ ماده ۴۶ (فسخ پیمان) و جلوگیری از سختگیری های قراردادی غیر واقع بینانه و نا منطبق با وضعیت حاضر، منع برگزاری مناقصات فاقد اعتبار و نقدینگی، راهکارهای استمرار فعالیت را در درجه اول با توجه به توضیحات فوق الاشاره مهیا و در صورت عدم امکان در ایجاد شرایط فوق با توقف یا خاتمه به صورت عادلانه با رعایت حقوق طرفین متناسب با شرایط روز نه فقط متكى به مفاد پیمان هائی که در شرایط بحرانی حاضر، دیگر قابلیت استناد ندارند ، در پروژه ها اتخاذ تصمیم نمایند. این سندیکا آمادگی دارد تا همراه و همگام آن سازمان محترم در عبور از شرایط تحمیلی امروز نهایت تلاش خویش را مبذول دارد.

با تقدیم احترام
بهمن دادمان
رئیس هیأت مدیره

کنفرانس بین المللی انرژی تجدید پذیر و محیط زیست (ICREE 2017) انتشارات IOP 2017
سری کنفرانس های زمین و علوم زیست محیطی ۱۲۷ (۲۰۱۸)

کاهش ضایعات در پروژه های ساختمانی: پیش بینی های زیست محیطی

کوروش قره باغی و کریستین اسکات یانگ دانشگاه RMIT، ملبورن، استرالیا

ترجمه و ویرایش: سید مهدی برقی (سندیکای شرکت های ساختمانی ایران) - محمدصادق کارگر (مدیر امور دعاوی و روش اجرا شرکت استراتوس)

چکیده:

کاهش ضایعات و نخاله ها در پروژه های ساختمانی نه تنها مسئله ای عملکردی است، بلکه می تواند زمینه ساز کاهش مصرف انرژی باشد. در این قبیل پروژه ها، مقدار قابل توجهی انرژی خام بصورت آلودگی در محیط منتشر می شود که این موضوع مشکلات زیست محیطی مختلفی را ایجاد می کند. هدف کلی این مقاله مدیریت جامع جمع آوری نخاله های ساختمانی پروژه های ساخت و ساز و همچنین بازیافت و دفع زباله های جامد تولید شده در این قبیل پروژه ها می باشد. به طوری که اول با محیط زیست سازگار بوده و همچنین به طور رضایت بخش و با اقتصادی ترین روش ها و ساده ترین شکل آن باشد.

با گسترش شهرها، فعالیت های ساخت و ساز و الگوهای مصرف موجود در آنها، مقدار قابل توجهی مواد زائد جامد را بر جا می گذارد. معمولاً دولت ها وظیفه و مسئولیت تأمین خدمات مدیریت جامع زباله را برعهده دارند و قوانین خاص اداری آنها شرایط منحصر بفردی را در زمینه تولید زباله ها ایجاد می کند. با این وجود فرآیند

تولید زباله های ساختمانی می تواند بیشتر تحت کنترل قرار گرفته و بر اساس قوانین و آیین نامه های نهادهای تخصصی مانند آژانس حفاظت از محیط زیست (EPA) و اقدامات و مقررات مربوط به آنها به حداقل میزان خود برسد. علاوه بر این، یک برنامه مدیریت زیست محیطی مبتنی بر طرح جامع مدیریت انرژی و پروژه های ساختمانی می تواند به صورت بهینه به کنترل زباله ها کمک کند و نهایتاً میزان تولید آن را کاهش دهد. عناصر کلیدی طرح جامع مدیریت انرژی شامل: رعایت قوانین، استانداردها و راهنمایی های مربوط به EPA می باشد که این قوانین برای اطمینان بیشتر جهت حل مشکلات بالقوه می باشد. بر این اساس به عنوان بخشی از یک استراتژی کاهش انرژی، در این مقاله روش های مختلفی برای کاهش ضایعات پروژه های ساختمانی مورد بحث قرار خواهد گرفت. در نهایت، این مقاله تاکتیک هایی را برای بهبود مؤثر بهره وری مصرف انرژی مبتنی بر اصول مدیریت ساخت و ساز خلاقانه (بر اساس درجه بندی مطلوبیت برای بهترین گزینه ها) به منظور ترویج کاهش میزان تولید گاز کربنیک ارائه خواهد نمود.

۱- معرفی

کاهش ضایعات و نخاله‌های ساختمانی در پروژه‌ها نه تنها یک مسئله ای عملکردی است بلکه می‌تواند زمینه ساز کاهش مصرف انرژی باشد. در این مقاله کاهش ضایعات در پروژه‌های ساخت و ساز مد نظر است تا به طور موثری منجر به سالم سازی و دفع زباله‌ها با شیوه‌های متناسب با قوانین زیست محیطی و براساس شرایط اجتماعی گردد؛ ضمن اینکه با استفاده از اقتصادی ترین روش‌های در دسترس عملی می‌گردد.

هرچه پروژه‌های ساختمانی بیشتری راه اندازی شود، مقدار زباله بیشتری تولید می‌شود؛ افزون بر این، افزایش تراکم و میزان نقل و انتقال ضایعات جامد به طور قابل توجهی بر مدیریت بهره‌وری آن تاثیر منفی می‌گذارد. این کاهش بهره‌وری ناشی از بی‌استفاده ماندن طولانی مدت زمین‌های دفع زباله است که امکان لازم برای دفع بیشتر و بهتر زباله آن از مراکز شهری وجود ندارد [۱] و به این ترتیب، این موضوع هزینه‌های مربوط کاهش ضایعات را افزایش می‌دهد. در کشورهای توسعه یافته معمول است که ۵-۷ درصد از بودجه کل را برای کاهش ضایعات و زباله‌ها مصرف می‌کنند [۲] که این نسبت بالای هزینه‌ها به دلیل استراتژی‌های جامع کاهش ضایعات و عملیات بازیافت بهینه می‌باشد. [۳]

تداوم کاهش زباله‌ها و همچنین تلاش در جهت بهینه نمودن روش‌ها، راه حلی ارزشمند در ارائه خدمات موثر مدیریت زباله می‌باشد [۴]. این چنین خدماتی در مدیریت زباله‌ها، نیازهای کاربران نهایی را برآورده می‌کند [۳]. بر این اساس، جهت کاهش پایدار ضایعات جامد، هزینه‌های مورد نیاز می‌باشد و اقدامات و مقرراتی که موجب پویایی بیشتر ابزار جهت تحلیل نتایج کار لازم می‌باشد [۵]. از سوی دیگر، استراتژی کاهش آلودگی‌های مختلف، تداوم جهت کاهش میزان ضایعات را افزایش می‌دهد [۳] و [۶]. استراتژی‌های کاهش آلودگی متناثر از رویه‌های جهانی بوده و از آن پشتیبانی می‌کند و محاسبات مناسبی را در مورد چگونگی دستیابی به کاهش ضایعات زیست-محیطی و روش‌های مدیریت آن ارائه می‌دهد. روش‌های مدیریت زباله به عنوان یکی از اجزای مهم کاهش زباله در ساخت و ساز پروژه‌ها به شمار می‌آیند.

۲- کاهش زباله در ساخت و ساز پروژه‌ها

اجزای حیاتی کاهش ضایعات در پروژه‌های ساختمانی نه تنها شامل روش‌های موثر و مناسب مدیریت زباله است بلکه تحت چارچوب پایدار [۷] (با توجه به موارد [۸] و [۹]) به منظور کاهش مداوم ضایعات در پروژه‌های ساختمانی می‌باشد که شامل موارد زیر می‌باشند:

۱. برنامه ریزی استراتژیک و آماده سازی آن توسط دولت به منظور طراحی و پیاده سازی سیستم‌های زیست محیطی یکپارچه که پاسخگوی رشد مداوم جمعیت باشد.

۲. پیاده سازی یک چارچوب جامع، یک طرح کلی سیاستگذاری در سطح ملی، ایالتی و محلی به منظور ایجاد ارتباط با محیط زیست، جامعه، اقتصاد و انجمن‌های ذیربط با تکیه بر سیاست گذاری‌های اثربخش.

۳. ایجاد ظرفیت نهادها و مؤسساتی که خدمات ارائه می‌دهند و

به طور معمول نیاز به بازسازی دارند تا درمورد ذینفعان خدمات خود، پاسخگویی و شفافیت بیشتری داشته باشند. ایجاد بخش‌های ویژه توسط مهندسان واجد شرایط که در طراحی و عملیات منطقی سیستم آموزش دیده اند، صورت می‌گیرد.

۴. اثر اقتصادی شامل پیاده سازی ایستگاه‌های انتقال زباله و حمل و نقل آن به فاصله‌ای دورتر برای کاهش هزینه‌های جمع‌آوری و از سویی، انتقال و دفع زباله‌های ساختمانی با استفاده از موافقت نامه‌هایی به منظور مشارکت دولت در هزینه‌ها مانند ایجاد صندوق حمایتی برای ایجاد انگیزه بیشتر برای افزایش استفاده از فن‌آوری‌های نوین در کاهش ضایعات.

۵. تجزیه و تحلیل به منظور انتخاب تکنولوژی مناسب برای تعیین سیستم‌های مدیریت هزینه‌ها و گزینه‌های مبتنی بر فن‌آوری‌های مختلف مورد بررسی قرار می‌گیرد. چنین تکنولوژی مبتنی بر روش‌های جایگزین، شامل بهبود سیستم‌های کامپیوتری است که نه تنها فرآیند دفع زباله‌های ساختمانی را سرعت می‌بخشد بلکه همچنین می‌تواند به کاهش میزان زباله از طریق فرایندهای بازیافت بیانجامد. رویه و اصول ارزیابی برنامه‌های کامپیوتری مورد نیاز که مطالعات زمان و حرکت سیستم‌های موجود و آزمایش‌های مختلف عامل مواد و روش‌ها می‌باشد.

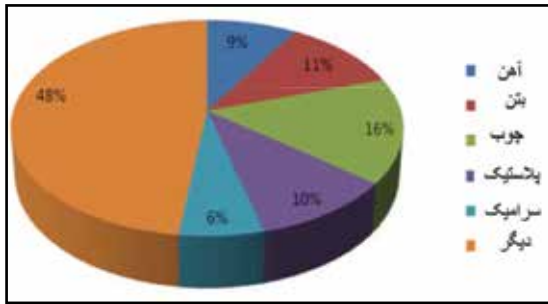
به منظور کمک به بهبود کاهش ضایعات در پروژه‌های ساختمانی، مدیران ابتدا باید ضایعات متفاوت تولید شده از ساختمان‌های کوچک‌تر را در مقایسه با ساختمان‌های بلندتر را جداسازی کنند. جدول شماره ۱، تفاوت مواد زباله‌های تولید شده در ایالات متحده آمریکا [۱۰]، انگلستان [۱۱] و استرالیا [۱۲] را نشان می‌دهد.

جدول ۱: یک مقایسه متقابل ملی از مواد ضایعات تولید شده در ساخت و سازهای کوچک و بزرگ

کشورها	مواد زائد	ساختمان‌های بلند بالا	ساختمان‌های کم ارتفاع
ایالات متحده آمریکا	فلز	۱۸٪	۸٪
	بتن	۲۸٪	۱۱٪
	چوب	۸٪	۱۸٪
	پلاستیک	۷٪	۸٪
	سرامیک	۸٪	۶٪
	مواد دیگر	۳۱٪	۴۹٪
انگلستان	فلز	۱۳٪	۸٪
	بتن	۲۰٪	۱۰٪
	چوب	۸٪	۱۱٪
	پلاستیک	۱۵٪	۱۵٪
	سرامیک	۸٪	۶٪
	مواد دیگر	۳۶٪	۵۰٪

در مورد ایالات متحده آمریکا [۱۰] مشخص است که ضایعات اصلی در صنعت ساخت و ساز برای ساختمان‌های بلند بتن بوده و پس

با محیط زیست سازگار می باشند. چنانچه مصالح مواد بتن و فلز باعث بروز عوارض زیست محیطی ناشی از دشواری و مصرف انرژی بیشتر در بازیافت می باشند.

شکل ۲- تجمیع (ایالات متحده، انگلستان و استرالیا)

در رابطه با ضایعات ساختمان های کم ارتفاع

همانطور که مورد [۱۳] به درستی مد نظر دارد، یکی از مهم ترین مسائل در فرایند مدیریت زباله، پیش بینی های کلی زیست محیطی می باشد.

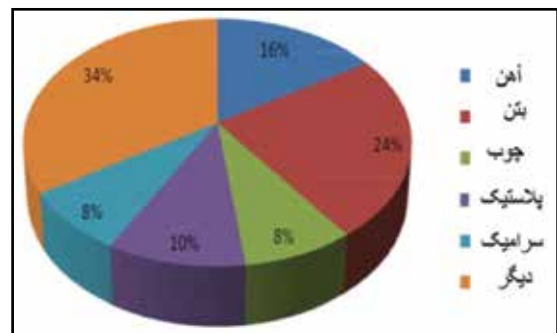
۳- پیش بینی های محیط زیستی

تطبيق فعالیت های محیط زیستی و اقتصادی نیازمند یک استراتژی مدیریت جامع جهت تولید و دفن زباله است که روند چرخه اکوسیستم را تسهیل کند، زمین را محافظت و فرهنگ جامعه را در این زمینه افزایش دهد [۱۴]. در نتیجه، کاهش ضایعات در پروژه های ساختمانی موجب کم شدن معضلات و مشکلات زیست محیطی می شود. شکل ۳ زیر یک طرح عمومی مدیریت زباله را نشان می دهد که در آن با مشکلات زیست محیطی برجسته شده است.

همانطور که مشخص شد پیش بینی های زیست محیطی، به عنوان

از آن در ساختمان های کم ارتفاع چوب می باشد، مورد [۱۱] این جدول نشان می دهد که در انگلستان، بتن مواد زائد اصلی را برای هر دو مورد ساختمان های بلند بالا و کم ارتفاع تشکیل می دهد. برخلاف نتایج بدست آمده در کشور انگلستان مورد [۱۲] مشخص می کند که برای صنعت ساخت و ساز در استرالیا، بتن و چوب مواد زائد اصلی هستند.

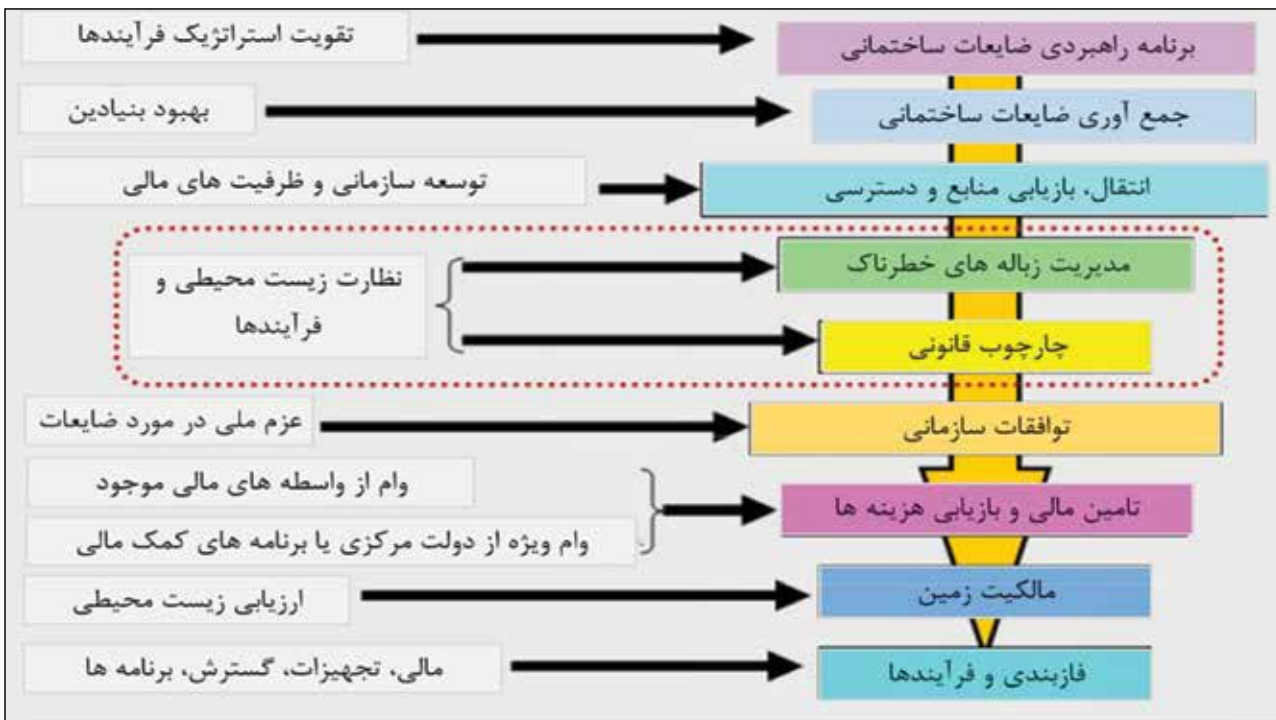
با توجه به نوع و جنس مصالح، چوب به راحتی می تواند به مواد قابل استفاده مجدد تبدیل شود و از سوی دیگر بازیافت بتن، شامل فرآیندهای بسیار پیچیده و پرهزینه ای است. شکل ۱ و ۲ نشان می دهد تجمیع میانگین مواد زائد (در کشورهای ایالات متحده، انگلستان و استرالیا) برای هر دو ساختمان کوتاه مرتبه و بلند مرتبه است که از جدول ۱ بدست آمده است.

شکل ۱- تجمیع (ایالات متحده، انگلستان و استرالیا)

در رابطه با مواد زائد ساختمان های بلند.

در مقایسه با مواد دیگر، مجموع هر دو ماده بتن و آهن درصد بالایی از ضایعات را در هر دو مورد ساختمان های کم ارتفاع و بلند مرتبه در برمی گیرد؛ اگرچه ساختمانهای کم ارتفاع دارای زباله های چوبی بیشتری هستند، و این مواد به راحتی قابل بازیافت بوده و

شکل ۳- طرح کلی مدیریت زباله های ناشی از ساخت و ساز

همانطور که می توان مشاهده کرد، اثرات زیست محیطی کاهش ضایعات در پروژه های ساخت و ساز شامل سه عامل اصلی است:

۱. تجزیه و تحلیل انرژی شامل ارزیابی گازهای گلخانه ای (EA & GA): در حالی که در تجزیه و تحلیل انرژی با استفاده از زمینه هایی مانند تجزیه و تحلیل اثر نمونه کارها در رسیدن با یافته های جدیدی کار داریم و از سوی دیگر، ارزیابی گلخانه ای، روش های ارائه شده برای محاسبه میزان انتشار CO₂ را ارائه می دهد [۱۸].
براین اساس، ترکیب تجزیه و تحلیل انرژی و ارزیابی گازهای گلخانه ای باید بیشتر، به روش ارزشیابی جایگزین ها، به ویژه برای روش های تولید مواد ساختمانی مناسب باشد.

۲. ارزیابی اثرات استراتژیک محیطی (SEIA) که فرایندی برای حمایت از تصمیم گیری در زمینه استراتژی های محیط زیست پایدار است و بیشتر در زمینه سیاست های ضایعاتی از طریق رفع موانع عناصر کلیدی زیست محیطی به بهره برداری از اقتصاد سبز کمک کند [۱۹].

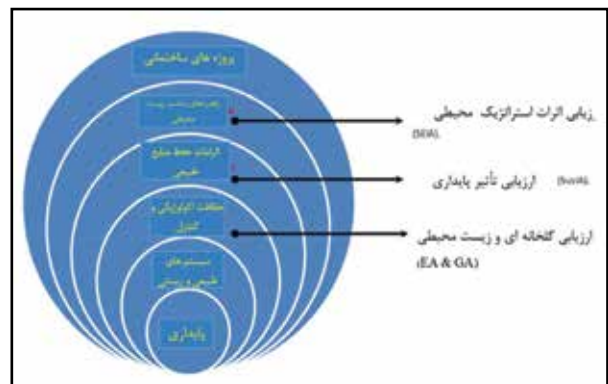
۳. ارزیابی تأثیر پایداری (SusIA) که می تواند از طریق شفافیت ها به بهتر شدن قوانین و ضوابط دولتی کمک کند. همچنین می تواند تصمیم گیری ها را بر مبنای ارزیابی سیستماتیک اثرات اقتصادی، محیط زیست و اجتماعی عملیاتی مدیریت کند [۲۰].

برای بررسی بیشترین سه عامل اصلی، وقوع آنها در صنایع ساختمانی ایالات متحده، انگلستان و استرالیا مورد بررسی قرار گرفته است. جدول ۲ مقایسه محدوده محیط زیست محلی، دولتی و فدرال در این کشورها را مورد ارزیابی قرار می دهد.

همانطور که مشاهده می شود، در حالی که ارزیابی زیست محیطی و گلخانه ای در سطح فدرال در هر کدام از کشورها اعمال می شود، ارزیابی اثرات استراتژیک محیطی مربوط در سطح محلی یا ایالتی (یا هر دو در استرالیا) می باشد. از سوی دیگر ارزیابی تأثیر پایداری، مربوط به حوزه فدرال در کشور انگلستان، و یا در هر دو سطح فدرال و ایالتی در ایالات متحده و استرالیا می باشد. چنین اختلافاتی در جاهای مختلف می تواند موجب ایجاد معضلات قانونی و پیچیدگی های حاکم بر آن، می تواند مشکلات عدیده زیست محیطی را به ویژه برای پروژه های ساختمانی ایجاد کند.

بخشی از کنترل و فرآیندهای واقعی باید با دقت در مراحل تصفیه زباله ها و مراحل تنظیم مقررات مورد توجه قرار گیرد و در یکدیگر ادغام شوند. از آنجایی که چنین شرایط زیست محیطی پیش بینی شده ای، از اجزای جدایی ناپذیر هر برنامه کاهش ضایعات موثر در پروژه های ساختمانی می باشد، پس باید با احتیاط از قبل برنامه ریزی و پیاده سازی شوند. بر اساس موارد [۱۵]، [۱۶] و [۱۷] پیش بینی های زیست محیطی در این زمینه عبارتند از:

- چگونه می توان به طور موثر میزان تولید زباله را کاهش داد. این امر شامل کاهش ضایعات غیر ضروری از طریق کاهش مواد مصرفی پیش از حد در ساخت و ساز می باشد.
- چگونگی استفاده مجدد از پسماندها بدون انجام مراحل بازفرآیندی یا بازسازی. این مرحله شامل کاهش زباله های ساختمانی از طریق استفاده مجدد از بسته بندی ها، و دیگر مواد قابل استفاده است.
- چطور بدون تولید قابل توجه آلودگی، با موفقیت ضایعات را بازیافت کنیم.
- چگونه انرژی ناشی از بازیافت زباله ها را برای اهداف گرمایشی، برق و سوخت بازیافت کنیم.
- چگونه با شدت بیشتری زباله ها از طریق فرایندهای مناسب دفع زباله و سایت های ضایعات غیر قابل بازیافت مدیریت کنیم. پیش بینی کلی کاهش ضایعات زیست محیطی در پروژه های ساختمانی در شکل ۴ ارائه شده است.

شکل ۴- اثرات زیست محیطی ناشی از کاهش ضایعات در پروژه های ساخت و ساز.

کشورها	ارزیابی زیست محیطی و ارزیابی گلخانه ای	ارزیابی اثرات استراتژیک محیطی	ارزیابی تأثیر پایداری
ایالات متحده آمریکا	محلی ○ دولت ○ فدرال ●	محلی ● دولت ○ فدرال ○	محلی ○ دولت ● فدرال ●
انگلستان	محلی ○ دولت ○ فدرال ●	محلی ○ دولت ● فدرال ○	محلی ○ دولت ○ فدرال ●
استرالیا	محلی ○ دولت ○ فدرال ●	محلی ● ایالتی ● فدرال ○	محلی ○ دولت ● فدرال ●

جدول ۲. مقایسه های بین المللی محدوده های محیط زیست محلی، ایالتی و فدرال در سه کشور ایالات متحده آمریکا، انگلستان و استرالیا.

بخش خصوصی خط شکن اصلی نبرد اقتصادی باشد

دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران با اشاره به جنگ اقتصادی که با میدان داری آمریکا در حال انجام است، گفت: بخش خصوصی می‌تواند خط شکن اصلی نبرد اقتصادی باشد.

دریابان علی شمخانی نماینده مقام معظم رهبری و دبیر شورای عالی امنیت ملی در جلسه صبح روز سه‌شنبه ۲۳ مرداد هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران و فعالان بخش خصوصی اظهار داشت: بخش خصوصی در جنگ اقتصادی امروز، عهده‌دار نقشی است که بسیج مردمی در هشت سال دفاع مقدس ایفا کرد.

نماینده مقام معظم رهبری با بیان اینکه بخش خصوصی در مواجهه موفق با مهمترین تهدیدات کشور کارنامه درخشانی ارائه کرده است، خاطر نشان کرد: اگر در جنگ تحمیلی با روش‌های مرسوم و کلاسیک و با استفاده انحصاری از ظرفیت‌های دولتی با دشمن مواجه می‌شدیم، هنوز صدام در پشت دروازه‌های اهواز بود.

شمخانی گفت: بسیج به عنوان ساختار برآمده از متن جامعه با بهره‌گیری از ظرفیت‌های عظیم مردمی معادله جنگ نابرابر را به شکل شگفت‌آوری به نفع جمهوری اسلامی ایران تغییر داد.

به گزارش فارس، دریابان شمخانی ادامه داد: در زمانی که بزرگترین استراتژیست‌های نظامی جهان بر اساس ارزیابی معادلات نظامی معتقد بودند که ایران مغلوب جنگ خواهد بود؛ با وارد شدن بسیج و ورود امکانات، ابتکارات و انگیزه‌های بالای مردمی در جنگ؛ همه معادلات کلاسیک فرو ریخت و اراده مردم سلحشور ایران

بنابراین ضروری است که اطمینان حاصل شود که تمام سه عامل اصلی زیست محیطی (EA) (SusIA & GA, SEIA) به طور انحصاری و به صورت جداگانه در نظر گرفته می‌شوند. با این وجود، این سه عامل اصلی محیط زیست دارای سیستم‌های مختلف و فاکتورهای متعددی هستند، که باید در برنامه مدیریت زیست محیطی ساخت و ساز (طرح جامع مدیریت انرژی) لحاظ شوند. همچنین عوامل اصلی کاهش ضایعات باید در پروژه‌های ساختمانی، در همه موارد قانونی مورد استفاده قرار گیرند [۲۱] و [۲۲].

۴- نتیجه

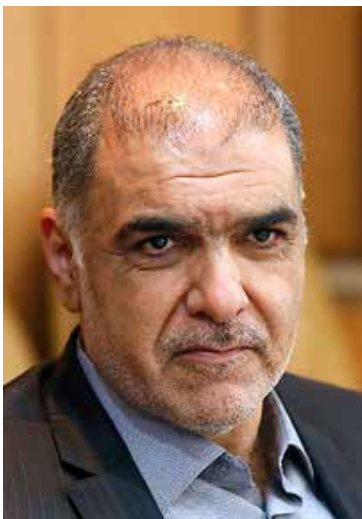
هدف کلی کاهش ضایعات جامد در ساخت و ساز این است که مدیریت دقیق و ویژه‌ای مبتنی بر روش‌های اجتماعی متناسب با راهکارهای زیست محیطی انجام پذیرد. اگر چه طرحی جامع برای مدیریت انرژی برای بازیافت و کنترل زباله‌ها همواره مدنظر می‌باشد، اما نهایتاً عوامل اصلی کاهش ضایعات در ساخت و ساز است که این فرآیندها را بهبود می‌بخشد. این مقاله به عنوان بخشی از کاهش ضایعات برای پروژه‌های ساختمانی، در ابتدا در صنایع ساختمانی رایج در ایالات متحده، انگلستان و استرالیا مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد که پیش‌بینی‌های زیست محیطی کاهش زباله در ساخت و ساز شامل سه عامل اصلی (EA & GA, SEIA) می‌باشد و بر این مبنی تمام این سه عامل برای بهبود قوانین و فرآیندهای محیطی برای کاهش ضایعات در ساخت و ساز پروژه‌ها در اولویت‌ها مورد بررسی قرار گرفتند.

منابع:

- [۱] قره باغی، و. راسو، V. (۲۰۱۵). "معماری باستان‌شناسی: طراحی پایدار - بهینه‌سازی سیستم‌های زیربنایی برای میلیون‌ها نفر"، صفحات ۷۲ تا ۸۴. نشریات آتینر
- [۲] ووتشیک، ج. هیون وو، ی. و سونگ، H. (۲۰۱۵). "مدل تصمیم‌گیری کمی برای کاهش کربن در پروژه‌های ساخت‌وساز جاده با استفاده از تکنولوژی‌های سبز". مجله پایداری، جلد ۷ (۸)، pp. ۱۱۲۴-۱۱۵۹.
- [۳] یانگ، ... (۲۰۱۶). "راه‌آوران: برنامه ریزی اقتصاد پایدار در غرب آمریکا". مجله برنامه ریزی آموزش و پژوهش، جلد ۲۶ (۱)، pp. ۶۰-۷۶.
- [۴] قره باغی، K. (۲۰۱۷). "ساخت و ساز به روش مدولار به عنوان یک سیستم ساختمان جایگزین". مجله بین‌المللی محیط زیست، جلد ۸، شماره ۳، pp. ۱۵-۲۵.
- [۵] قره باغی، K. (۲۰۱۵). "پیشرفت در تکنولوژی بتن در استرالیا". مجله بین‌المللی محیط زیست، جلد ۷، شماره ۱، pp. ۱۹-۲۹.
- [۶] اکتون، A. (۲۰۱۳). "مسائل در محیط جهانی: آلودگی و مدیریت زباله". آتلانتا، ایالات متحده آمریکا.
- [۷] لی، R. (۲۰۱۵). "ایمنی ساخت و ساز و مدیریت زباله: یک تحلیل اقتصادی". اسپرینگر، نیویورک
- [۸] ایوت، م. (۲۰۱۴). "ارزیابی اثرات محیطی در استرالیا - نظریه و عمل". نسخه ششم، فدراسیون مطبوعات، NSW، استرالیا.
- [۹] وزلی، C. و مازینی، E. (۲۰۱۰). "طراحی برای پایداری محیط زیست". اسپرینگر
- [۱۰] چن، Z. و لی، H. (۲۰۰۶). "مدیریت محیط زیست در ساخت و ساز: رویکرد کمی". تیلور و فرانسیس، ایالات متحده آمریکا.
- [۱۱] اوبدیل، L. و گان، M. احمد، A. و النکالی، A. (۲۰۱۳). "کاهش زباله و دفن زباله در انگلستان: شناسایی موانع و راه‌حل‌های مربوطه". مجله جهانی علوم، فناوری و توسعه پایدار، Vol. ۱۰، No. ۳، pp. ۱۳۱-۱۴۲.
- [۱۲] اوداواتا، N. ر. و ج.، و. چپورالز، K. و. و زیلان، G. (۲۰۱۵). "بهبود مدیریت زباله در پروژه‌های ساختمانی: مطالعات استرالیا". مجله منابع، حفاظت و بازیافت، جلد ۱۰، ص. ۷۳-۸۳.
- [۱۳] وزارت محیط و انرژی استرالیا، www.environment.gov.au
- [۱۴] برن اشتاین، J. (۱۹۹۳). "اهمیت استفاده از زمین در مدیریت زیست محیطی شهری". بخش حمل و نقل، آب و شهری، بانک جهانی، Urban No. ۱۰.
- [۱۵] بایرن، ج. سیپ، N. و دادسون، J. (۲۰۰۴). "برنامه ریزی محیط زیست استرالیا: چالش‌ها و چشم‌انداز آینده". روتلج، لندن
- [۱۶] کانوج، و. اورو، R. (۲۰۱۴). "مسائل محیط زیست و چالش‌های کنونی". Springer، ایالات متحده آمریکا.
- [۱۷] چمپلوفسکی، W. (۲۰۱۶). "کنترل فازی در مهندسی محیط زیست". کتاب‌های اسپرینگر
- [۱۸] فایز، آ. سولمن، ل. شاه، س. و فرهان، س. (۲۰۱۶). "مدیریت آموزشی و مدیریت استراتژیک برای مدیریت منابع زیست محیطی پایدار". مجله مدیریت محیط زیست، سپتامبر، جلد ۱۷۹، pp. ۳۱-۳۷.
- [۱۹] گانگولر، M. کاسالاس، M. و فوکادا، N. و ماکارولا، M. (۲۰۱۴). "تجزیه و تحلیل اجرای روش‌های مؤثر مدیریت ضایعات در پروژه‌ها و کارگاه‌های ساختمانی". مجله Resources, Conservation & Recycling, Vol. ۹۳، pp. ۹۱-۱۱۱.
- [۲۰] والی مانیگام، A. (۲۰۱۱). "روش‌های ارزیابی اثرات زیست محیطی". نسخه ۲، مطبوعات CRC.
- [۲۱] ویلیامز، P. (۲۰۱۳). "درمان و دفع زباله". نسخه دوم، ویلی، ایالات متحده آمریکا.
- [۲۲] EPA (USA)، "مفاهیم پایدار در تصمیم‌گیری: ابزار و رویکردهای آژانس حفاظت محیط زیست ایالات متحده". آکادمی ملی مطبوعات، ایالات متحده آمریکا.

طلب ۱۸ هزار میلیارد تومانی پیمانکاران

از دولت را فراهم می کند.

امینی با بیان اینکه وزارت راه و شهرسازی سالیانه ۴۰ تا ۶۰ درصد طلب پیمانکاران را تسویه می کند، گفت: اجرای طرح های عمرانی در این بخش موجب می شود تا مطالبات جدیدی به بدهی های قبلی اضافه شود.

معاون وزیر راه و شهرسازی افزود: امسال چهار هزار میلیارد تومان برای پرداخت طلب پیمانکاران تخصیص یافته و با استفاده از سایر مکانیزم های پرداختی در مجموع امسال هفت هزار میلیارد تومان از طلب پیمانکاران حوزه راه و شهرسازی پرداخت خواهد شد.

وی ادامه داد: تاخیر در پرداخت طلب پیمانکاران توسط وزارت راه و شهرسازی یکی از مشکلات فعالان صنعت احداث است و معمولاً پس از انجام طرح های عمرانی، پرداخت ها با تاخیر انجام می شود.

امینی گفت: پیش از این، میزان طلب پیمانکاران از وزارت راه و شهرسازی حدود هشت هزار میلیارد تومان بود، اما با اجرای طرح های مختلف هم اکنون میزان آن به ۱۸ هزار میلیارد تومان رسیده و دولت هر سال بین پنج تا ۶ هزار میلیارد تومان آن را پرداخت می کند.

۲۱ مرداد ۱۳۹۷

معاون برنامه ریزی و مدیریت منابع وزیر راه و شهرسازی گفت: میزان مطالبات پیمانکاران از انجام طرح های مختلف عمرانی و تعهدات وزارت راه و شهرسازی، به ۱۸ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان رسیده است.

به گزارش پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی، امیرامینی گفت: مطالبات واقعی پیمانکاران حدود ۱۲ هزار میلیارد تومان است، اما با تعهدات قانونی وزارت راه و شهرسازی در این بخش، بدهی این وزارتخانه به پیمانکاران به ۱۸۰۷ هزار میلیارد تومان افزایش یافته است. به گفته این مقام مسئول، برای پرداخت بدهی پیمانکاران این وزارتخانه در تبصره (۵) قانون بودجه سال ۱۳۹۷ مکانیزم هایی در نظر گرفته که انتشار اسناد خزانه و اوراق تسویه بخشی از این مکانیزم است.

معاون وزیر راه و شهرسازی اضافه کرد: براساس قانون بودجه سال ۹۷ مکانیزم دیگری برای پرداخت بخشی از مطالبات پیمانکاران در نظر گرفته شده که تسویه بدهی پیمانکاران به دستگاه های اجرایی از محل تهاتر بدهی آنها به سیستم بانکی است و با استفاده از این قانون امسال بخشی از طلب پیمانکاران پرداخت خواهد شد.

وی گفت: طبق این مصوبه قانونی چنانچه هر پیمانکاری تا پایان سال ۹۵ نتوانسته تسهیلات بانکی خود را پرداخت و یا اینکه به بانک ها بدهکار است، می تواند مطالبات خود را از دولت با استفاده از این مکانیزم تهاتر کند.

معاون برنامه ریزی و مدیریت منابع وزیر راه و شهرسازی افزود: برای اجرایی شدن این مکانیزم، با اعلام طلب پیمانکار توسط دستگاه های اجرایی به سازمان برنامه و بودجه، این سازمان با انجام مکاتبات لازم با خزانه و بانک مرکزی زمینه لازم برای تسویه طلب پیمانکاران

نقشه های نظام سلطه را نقش بر آب کرد. وی تصریح کرد: در جنگ اقتصادی امروز نیز که با میدان داری آمریکا در حال انجام است و ابعدادی به مراتب پیچیده تر از جنگ نظامی دارد، نیز تنها معادله تغییر دهنده موازنه غیر قابل قبول کنونی، بازتولید تجربیات و ظرفیت های عظیم مردمی و بخش خصوصی و حاکم شدن آن بر فضای تصمیم گیری ها و سیاستگذاری های اقتصادی است.

دبیر شورای عالی امنیت ملی با اشاره به الزامات شکل گیری این راهبرد جدید در نظام اقتصادی کشور اظهار داشت: غلبه نگاه ملی بر رویکردهای صنفی و منافع شخصی، همراهی با مردم و داشتن برنامه جامع راهبردی برای نقش آفرینی در این عرصه از اولویت های غیر قابل اجتنابی است که می تواند بخش خصوصی واقعی و پیشرو را به خط شکن اصلی نبرد اقتصادی مبدل سازد.

شمخانی با تقدیر از بخش خصوصی فعال، دلسوز، مردمی و ایثارگر که با انگیزه ملی و اعتقادی به دنبال کمک به حل مشکلات اقتصادی کشور و مردم است، اعلام کرد: ساز و کارهای جدیدی برای فعال سازی و مشارکت هر چه بیشتر فعالان و نخبگان اقتصادی بخش خصوصی در عرصه تصمیم سازی و تصمیم گیری کلان کشور اتخاذ شده که اجرایی خواهد شد.

در ابتدای این جلسه رئیس و نمایندگان اتاق بازرگانی در حوزه های صنایع، معادن، عمران، کشاورزی، دارویی و غذایی مسائل، مشکلات، دغدغه ها و راهکارهای خود را بیان کردند.

لزوم مشارکت دادن بخش خصوصی در تصمیمات اقتصادی، کاهش سیطره دولت بر اقتصاد، ضرورت اتخاذ تصمیمات ثابت آفرین و بلندمدت، عدم اتخاذ تصمیمات غیر کارشناسی و برخورد علمی، اصولی و سیستمی با مشکلات شبکه ای، از مهم ترین نکاتی بود که توسط فعالان بخش خصوصی و نمایندگان اتاق بازرگانی در این جلسه مطرح شد.

۲۳ مرداد- فارس

هشدار در مورد تصویب آیین نامه کارهای غیرمستمر

بالاتر از ۳ سال، به عنوان سقف زمانی قرارداد موقت با کارگران فلسفه وجودی این آیین نامه را از بین می برد.

این آیین نامه صرفاً موضوع تبصره یک ماده ۷ قانون کار با هدف ساماندهی شغلی «کارگران مشاغل غیرمستمر» است و شامل همه کارگران و کارفرمایان نمی شود و در صورت تصویب در هیأت وزیران، حداکثر مدت «قرارداد موقت» در کارهای غیرمستمر، ۳ سال خواهد بود و پس از این مدت، کارفرما مکلف به انعقاد قرارداد دائم با کارگر تا پایان پروژه است.

کارهای غیرمستمر چه مشاغلی را شامل می شود؟

بر اساس پیش نویس این آیین نامه، مشاغل غیرمستمر به کارگاه هایی که برای انجام ماموریتی خاص ایجاد شده اند و مقرر شده که این ماموریت در تاریخ معینی به اتمام برسد را شامل می شوند. پروژه های سدسازی، راه سازی، ساخت کارخانه و نظایر آنها، از جمله مشاغل غیرمستمر هستند همچنین از دیگر مصادیق مشاغل غیرمستمر بر اساس پیش نویس این آیین نامه به شرح زیر است: در کارگاه هایی

زمانی واحد برای تمام مشاغل غیرمستمر بودند و پیشنهاد دادند سقف قرارداد موقت در این نوع مشاغل باید به نسبت پروژه متغیر باشد، اما بر اساس پیش نویس ارائه شده از سوی وزیر کار، میانگین زمان اختصاص یافته به پروژه های دارای ماهیت غیرمستمر اعم از کوچک، متوسط و بزرگ، حداکثر ۵ سال است و تعیین مدت زمانی

بر اساس ماده ۲ آیین نامه اجرایی امنیت شغلی کارگران شاغل در مشاغل غیرمستمر، حداکثر مدت موقت برای کارهایی که ماهیت آنها جنبه غیرمستمر دارد، ۳ سال تمام شمسی است و انعقاد قرارداد موقت بیش از ۳ سال برای این قبیل کارها با هر تعداد کارگر اعم از اینکه به صورت متوالی یا متناوب باشد، ممنوع است. تعیین مدت زمانی بالاتر از ۳ سال، به عنوان سقف زمانی قرارداد موقت با کارگران فلسفه وجودی این آیین نامه را از بین می برد.

علی ربیعی پیش از آنکه از سوی مجلس استیضاح شود «آیین نامه اجرایی تعیین حداکثر مدت موقت برای کارهایی که ماهیت آنها جنبه غیرمستمر دارد» را برای ساماندهی شغلی کارگران مشاغل غیرمستمر، به اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس جمهور ارسال کرده تا پس از تصویب در هیأت وزیران، برای اجرا ابلاغ شود.

بر اساس ماده ۲ آیین نامه اجرایی امنیت شغلی کارگران شاغل در مشاغل غیرمستمر، حداکثر مدت موقت برای کارهایی که ماهیت آنها جنبه غیرمستمر دارد، ۳ سال تمام شمسی است و انعقاد قرارداد موقت بیش از ۳ سال برای این قبیل کارها با هر تعداد کارگراعم از اینکه به صورت متوالی یا متناوب باشد، ممنوع است.

تدوین آیین نامه اجرایی امنیت شغلی کارگران شاغل در مشاغل غیرمستمر، در تبصره (۱) ماده (۷) قانون کار بر عهده وزارت کار بود که در ادوار مختلف، به فراموشی سپرده شد تا سرانجام پس از ۲۸ سال از زمان تصویب این قانون در مجمع تشخیص مصلحت نظام در سال ۱۳۶۹، قرارداد های کارگران این نوع مشاغل تعیین تکلیف شود. در ماده ۳ آیین نامه تاکید شده است: قرارداد کار کارگرایا کارگرانی که به صورت متوالی یا متناوب برای انجام «کارهایی که طبیعت آنها جنبه غیرمستمر دارند»، پس از گذشت ۳ سال از تاریخ ایجاد آن کار یا تا تا پایان کار، دائمی محسوب خواهد شد و کارفرما نمی تواند بعد از این مدت و قبل از پایان کار، بدون دلیل موجه و رعایت مواد ۲۷ و ۱۶۵ قانون کار، نسبت به اخراج کارگری که به آن کار مشغول بوده است، اقدام نماید.

به گزارش خبرگزاری مهر پیش نویس آیین نامه «تعیین سقف زمانی قراردادهای موقت برای مشاغل غیرمستمر»، اواخر اردیبهشت در کمیته روابط کار شورای عالی کار با حضور نمایندگان کارگری و کارفرمایی تهیه شده بود و پس از تعیین حداکثر مدت ۳ ساله قرارداد موقت با کارگران مشاغل غیرمستمر، از سوی احمد مشیریان، معاون روابط کار به ربیعی پیشنهاد شد. هر چند نمایندگان کارفرمایی مخالف سقف

که حیات آنها مقید به زمان خاصی نیست و در طول زمان تداوم دارند، مشاغلی که جزو فعالیتها و وظایف اصلی کارگاه و مشاغل پشتیبانی کارگاه (مشاغلی از جمله طبخ و توزیع غذا، امور حمل و نقل، خدمات فضای سبز، تعمیر و نگهداری ساختمان، تاسیسات نظایر آنها نیستند)؛ نظیر ساخت سوله، ساختمان یا خط تولید جدید و نظایر اینها؛ اعم از اینکه کارگر توسط کارفرمای اصلی به کارگرفته شود یا توسط پیمانکار. همچنین مرخصی استعلاجی، مرخصی بارداری و زایمان، انجام خدمت نظام وظیفه و نظایر آنها از شرایط توقف موقت اجرای قرارداد کار است. براساس این گزارش، اجرایی شدن این آیین نامه در انتظار تصویب هیأت وزیران است.

واکنش رئیس هیأت مدیره قانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران

پس از اخبار منتشره درباره تصویب آیین نامه کارهای غیرمستمر، سایت پیام کارفرمایان در روز ۱۳ مردادماه نامه مهندس عطاردیان را خطاب به معاون اول رئیس جمهور در سایت پیام کارفرمایان منتشر کرد. مهندس محمد عطاردیان رئیس هیأت مدیره کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران در نامه ای به دکتر جهانگیری معاون اول رئیس جمهور نوشت:

حضور گرامی جناب آقای دکتر جهانگیری معاون اول محترم رئیس جمهور با سلام و تحیات، استحضار دارند؛

- تدوین و تصویب قانون کار و مقررات مربوط با مسائل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و ارتباط دائم دارد و بحث زمان و مکان و رعایت استانداردهای داخلی و بین المللی اثرگذار در تدوین و تصویب این گونه قوانین می باشد بنابراین در تدوین و تصویب هر گونه مقررات مرتبط با «حوزه کار» چنانچه موارد اشاره شده لحاظ نگردد نمی تواند حاصل اجرای آن مقررات مصوب، مطلوب باشد.

مستحضرنده؛
از اصلی ترین اصول مندرج در قانون کار انعقاد قرارداد، تعلیق قرارداد کار و خاتمه

قرارداد کار می باشد و طبعاً در تدوین و تصویب مقررات مرتبط با قرارداد کار چنانچه سه موضوع یاد شده با توجه به واقعیت های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و استانداردهای داخلی و بین المللی با هم دیده نشود در عمل اختلاف های فراوانی بین کارگر و کارفرما به وجود خواهد آمد و حاصل آن نمی تواند منجر به امنیت شغلی کارگران شریف گردد و ادامه حیات بنگاه های اقتصادی مرتبط را با مشکل مواجه نموده و باعث جلوگیری از توسعه کارگاه ها و سرمایه گذاری جدید خواهد شد.

با مقدمه اجمالی بیان شده و بنا بر اطلاعات واصل شده از طریق رسانه های عمومی اخیراً پیشنهاد وزیر محترم تعاون، کار و رفاه اجتماعی در خصوص تدوین و تصویب آیین نامه موضوع تبصره یک ماده ۷ قانون کار برای تصویب به هیأت محترم وزیران فرستاده شده است.

از آنجا که موضوع تدوین و تصویب آیین نامه مذکور تعیین حداکثر مدت موقت برای کارهایی که طبیعت آنها جنبه غیرمستمر دارد می باشد.

مطلع هستند چنانچه ماهیت کاری غیرمستمر باشد چنانچه برای انجام آن کار غیرمستمر مدتی را تعیین نمایند در ماهیت

مهندس عطاردیان:

چنانچه ماهیت کاری غیرمستمر باشد چنانچه برای انجام آن کار غیرمستمر مدتی را تعیین نمایند در ماهیت کار که غیرمستمر می باشد تاثیری نخواهد داشت و تعیین حداکثر مدت در کارهای غیرمستمر اولاً در عمل مشکلات فراوانی را در حوزه های کار مربوطه به همراه خواهد داشت ثانیاً اگر کار غیرمستمر به هر دلیل ادامه یابد با توجه به این که انجام کار مذکور محدود به زمان خاصی است بعد از اتمام زمان کار غیرمستمر ادامه مشاغل در کاری که تمام شده است خلاف منطق خواهد بود

کار که غیرمستمر می باشد تاثیری نخواهد داشت و تعیین حداکثر مدت در کارهای غیرمستمر اولاً در عمل مشکلات فراوانی را در حوزه های کار مربوطه به همراه خواهد داشت ثانیاً اگر کار غیرمستمر به هر دلیل ادامه یابد با توجه به این که انجام کار مذکور محدود به زمان خاصی است بعد از اتمام زمان کار غیرمستمر ادامه مشاغل در کاری که تمام شده است خلاف منطق خواهد بود با احترام مجدد

استحضار دارند کارهایی از قبیل راه سازی، سد سازی، ساختمان سازی و در زمره کارهای غیرمستمر می باشد که برای انجام این گونه کارها، که عمدتاً کارهایی است که از طرف دستگاه های دولتی و عمومی و به طریق مناقصه به شرکت های پیمانکاری واگذار می گردد علت اصلی طولانی شدن مدت انجام کار خارج از اراده شرکت های پیمانکاری است مضافاً این که استحضار دارند برای انجام این گونه کارها (کار غیرمستمر) از شروع تا پایان به مشاغل و تخصص های مختلف نیاز است که طبعاً در طول انجام کار زمان انجام هر یک از این کارها متفاوت می باشد لذا به نظر می رسد به لحاظ پیچیدگی هایی که احتمالاً در تدوین و تصویب تبصره یک ماده ۷ قانون کار جمهوری اسلامی ایران وجود داشته است و تصویب آن به امنیت شغلی کارگران شریف منجر نخواهد شد و اختلافات را بیشتر خواهد نمود و مشکلات فراوانی به همراه خواهد داشت. از اسفندماه سال ۶۹ (تاریخ اجرای قانون کار جمهوری اسلامی ایران) تاکنون اقدامی در خصوص تدوین و تصویب آیین نامه مذکور صورت نگرفته است.

بدیهی است چنانچه مراد آن است که در هنگام انعقاد قراردادها هم منافع کارگران گرامی از هر حیث حفظ گردد و هم کارفرمایان با مشکلات مواجه نگردند پیشنهاد می گردد با اصلاح قانون کار بالاخص فصل قرارداد های کار که در برنامه های چهارم و پنجم توسعه نیز آمده بود این مهم عملی گردد.

با تقدیم شایسته ترین احترامات
محمد عطاردیان رئیس هیأت مدیره

شهردار تهران:

هیچ مخالفتی با تحقیق و تفحص ندارم

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۷
شماره ۳۶۹

افزود: در این دوره که وضعیت درآمدی ما ممکن است کم باشد ما برای کسب درآمد از هر روشی استفاده نخواهیم کرد و طرح جامع مبنای عمل ماست و ما به دنبال درآمد پایدار خواهیم بود مثلا اطراف دریاچه مجموعه‌های توریستی ایجاد خواهد شد که درآمدهایی برای شهرداری ایجاد خواهد کرد شبیه این طرح‌ها در جاهای دیگر اجرا خواهد شد و تقاضاهایی برای اجرای طرح‌های تفریحی وجود دارد.

تمام تلاش من استفاده از راه‌هایی است که مجبور به شهرفروشی نشویم

وی در پاسخ به سوال خبرنگار دیگری درباره علت استفاده نکردن از نمایشگاه شهرآفتاب گفت: این نکته بسیار درستی است و مدیریت نمایشگاه و مجموعه نمایشگاهی بایستی به این نکته توجه کنند یکی از دلایل آلودگی ترافیک سنگین شهر است و بنابراین ما پیگیری می‌کنیم نمایشگاه‌ها به بیرون از شهر منتقل شوند البته آنها بهانه‌هایی دارند که آن نمایشگاه مسائل و مشکلاتی دارد که امیدوارم برطرف شود. لازمه این کار هماهنگی تمامی دستگاه‌هاست تا مشکلات برطرف شود. اگر مشکل خاصی باشد حتما در میان خواهیم گذاشت. شهردار تهران گفت: بدهی شهرداری بسیار بالاست و بیش از ۵۰ هزار میلیارد تومان است که ۲۲۷۰۰ هزار میلیارد تومان بدهی بانکی است که بانکی است و هر ماه سود بالایی به آن اضافه می‌شود. دوم بدهی ما به پیمانکاران و مالکان خانه‌هایی است که در مسیر طرح‌ها بوده‌اند که بالای ۳۰ هزار میلیارد تومان است. برخی پیمان کاران کار را متوقف کرده‌اند جلسه‌ای که من با آقای عبداللهی داشتم این بود که ۶ ماه به شهرداری مهلت داده شود تا منابع درآمدی جدید ایجاد شود و پروژه‌های جدید داده شود ایشان پذیرفتند.

او گفت: درباره بازنشستگی مبنای من قانون است و من هم تابع قانون هستم و تفسیری که شورای نگهبان می‌کند با این حال من فکر می‌کنم در این زمینه مشکلی ندارم. افشانی درباره فشارها برای جلوگیری

هرگز روی توسعه را نخواهیم داد به همین دلیل به دنبال مبارزه با فساد هستیم. اولین برنامه استقرار ابرسیستم است. شهرداری یک نهاد خدماتی بزرگ است و نمی‌توان در عرض مدت کوتاه تغییرات بنیادی ایجاد کرد اشتباه است. این نیاز به فرایند طولانی دارد تا سیستمی ایجاد شود که ارتباطی بین ذی‌نفعان شفاف شود. آزادی عمل برای نقد همه مدیران وجود داشته است.

افشانی گفت: ما باید سه ماهه نظرسنجی و پایش کنیم. مطمئن باشید این دوره دوره مبارزه با فساد است علت این که برخی نقدهای با مبنای غیرواقعی کردند به دلیل نگرانی از مبارزه با فساد است. شک نکنید که این دوره دوره مبارزه با فساد است.

می‌دانم مبارزه با فساد هزینه‌های سنگینی دارد

محمدعلی افشانی درباره موانع مبارزه با فساد گفت: حتما حاضرم و همان طور که گفتم خودم هم می‌دانم ورود به این عرصه هزینه‌های سنگینی خواهد داشت و با کمال میل این هزینه‌ها را می‌دهم. افشانی

شهردار تهران گفت: در این دوره مدیریتی مهمترین اولویت من مبارزه با فساد است و انتظار توسعه با فساد مثل انتظار باران منهای ابر است. در جامعه‌ای که فساد وجود دارد هرگز روی توسعه را نخواهیم داد به همین دلیل به دنبال مبارزه با فساد هستیم.

محمدعلی افشانی در اولین نشست خبری خود که در برج میلاد برگزار شد، اظهار کرد: اگر رابطه منطقی و دوستانه بین اصحاب رسانه و مسئولان برقرار شود، مسئولان می‌توانند از خواسته‌ها و نیازهای مردم به خوبی باخبر شوند؛ چرا که خبرنگاران نماینده افکار عمومی جامعه هستند. وی با بیان اینکه بیشتر علاقمند هستیم که با نمایندگان افکار عمومی به گفت‌وگو بنشینیم گفت: می‌توانیم با کمک این افراد قدم‌هایی را برای بهبود وضعیت تهران متصور شد.

او افزود: در این دوره مدیریتی مهمترین اولویت من مبارزه با فساد است و انتظار توسعه با فساد مثل انتظار باران منهای ابر است. در جامعه‌ای که فساد وجود دارد

از شفافیت شهرداری گفت: یکی از مشکلات من با آنها که در این زمینه حرف می‌زند نداشتن صداقت است، اخلاص و صداقت بزرگترین سرمایه آدمی است و من در تمام زندگی سعی می‌کنم به خصوص با اصحاب رسانه جز صداقت و راستی چیزی نگویم. من علاقه ندارم به بحث‌های یک شخص بپردازیم. اما چون این در شبکه‌های مجازی بحث شد و این طور وانمود شد که فشاری وجود داشت با توجه به این که ایشان تجربه ای در شهرسازی نداشت و امور شهرسازی را نمی‌شناخت و نمی‌توانست بازرسی دقیقی از این بخش انجام دهد. یکی از اشکالات ما در انتصابات این است من کسی را منصوب کرده‌ام که بیش از ۳۰ سال در همین مناصب مشغول بود و دوره‌های جامع و کامل دیده بود و رشته اش فوق لیسانس در این زمینه بود من ایشان را خواستم و گفتم که بنا دارم از شما در جای دیگری استفاده کنم ایشان چند روز فرصت خواست و دو روز قبل استعفا نوشت و این که شهردار تحت فشار این کار را کرده است... و بعد در شبکه‌های اجتماعی نوشت من به شما عرض می‌کنم. هیچ کس نمی‌تواند به من فشار بیاورد که مدیری را بیاورم و یا تعویض کنم. وی درباره مسائل و مشکلات تصمیمات کمیسیون ماده ۵ گفت: منبای ما طرح جامع تفصیلی است اما قانون گذار کمیسیون ماده ۵ را تعریف کرد.

اجرای قانون منع بکار گیری بازنشستگان در شهرداری تهران اجرا خواهد شد؟

شهردار تهران با بیان اینکه این قانون را از دیروز شروع کردم و لیست تمام بازنشستگان را گرفتم گفت: خودم بارها پیگیر این موضوع و تصویب آن بودم چرا که معتقدم اجرای آن باعث گردش نخبگان در رده‌های مدیریتی خواهد شد. او افزود: از فردا شروع به اجرای این قانون میکنم و شهرداری پیش‌تاز اجرای این مصوبه خواهد بود. افشانی گفت: برای انتصاب به سه شاخص دانش، تجربه مرتبط و توان اجرایی برنامه‌ها توجه خواهیم کرد و

بر همین اساس به معاونت منابع انسانی دستور داده ام رزومه تمام انتصاب فعلی و قبلی را در سایت بگذارید تا مردم خودشان ببینند.

شهردار تهران با بیان اینکه برنامه من تحت عنوان «شهرزیست پذیر و شهروند مشارکت پذیر» است افزود: ارتقای کیفیت زندگی مردم و افزایش رضایتمندی آنها دو کلید واژه برنامه‌های من است که در تمام برنامه‌های فرهنگی، اجتماعی و... نمود پیدا خواهد کرد و تنها هدف مان ارتقای کیفیت زندگی مردم و افزایش رضایتمندی است. وی با بیان اینکه اصول مدیریت من بر چهار اصل مشارکت، حاکمیت قانون، شفافیت و پاسخگویی است، گفت: معتقدم تا زمانی که مردم مشارکت نداشته باشند، پیشرفت و توسعه محقق نمی‌شود و افزایش مشارکت مردم تنها با اعتماد به مسئولان محقق می‌شود.

افشانی با بیان اینکه اجرای عدالت است و باید در همه طبقات جامعه عدالت اجرا شود، تصریح کرد: شفافیت رکن اصلی برنامه‌های من است و معتقدم همه مردم باید به برنامه‌های شهرداری تهران و چند و چون آن دسترسی یابند. وی افزود: به تمام مدیران رده‌های شهرداری اعلام کرده‌ام که موظف به پاسخگویی به مردم و اصحاب رسانه هستیم؛ چرا که نقد اصحاب رسانه برای ما نعمت است.

مطالبات شهرداری از دولت مشخص می‌شود

محمدعلی افشانی، شهردار تهران در اصحاب رسانه با اشاره به اولویت‌های خود در شهرداری گفت: به هر طریق منابع به دست نمی‌آوریم و اجازه نمی‌دهیم هیچ باغی تغییر کاربری بدهد.

وی با اشاره به این که مطالبات پیمانکاران جز به صورت موردی پرداخت می‌شود، تاکید کرد: ۶۵۰ میلیارد تومان درآمد داریم که در بخش‌های حقوق و نگهداشت شهر هزینه می‌شود. یک جلسه در دولت هم مطرح کردم. دولت نظر موافق با آن ندارد. هفته گذشته راجع به میزان طلب‌های ما از دولت صحبت کردیم. یکی از خزانه یکی

سازمان برنامه و بودجه و شهرداری میزان طلب شهرداری از دولت را مشخص کنند. خوشبختانه امسال در قانون بودجه ۱۰۰ هزار میلیارد تومان برای تهاتر طلبها مشخص شده است.

افشانی تاکید کرد: در عزل و نصب‌ها کسی نمی‌تواند به من فشار بیاورد.

شهردار تهران با بیان اینکه در شهری زندگی می‌کنیم که زیست دوگانه دارد و محلات محروم و برخوردار دارد که در فاصله کم از یکدیگر شکل گرفته‌اند، گفت: کاهش فاصله این محلات را تحت عنوان تبعیض مثبت پیگیری می‌کنم و به مناطق محروم با تعریف پروژه‌های خاص کمک می‌کنیم تا فاصله‌شان کم شود. وی با بیان اینکه کاهش آسیب‌های اجتماعی در دستور کار قرار دارد که مورد تاکید رهبری، رئیس‌جمهور و همه مسئولان کشور است، ادامه داد: یکی از مهمترین اقداماتی که اصحاب رسانه می‌توانند در کاهش آن به شهرداری کمک کنند، بحث کاهش تکدی‌گری در تهران است. چرا که این عارضه بد باعث زشت شدن چهره تهران شده و این برازنده پایتخت نیست و بر همین اساس ساماندهی متکدیان در دستور کار قرار دارد و امیدواریم با اطلاع‌رسانی درست تا سال آینده در این موقع، گدا و تکدی نداشته باشیم که خوشبختانه همه از جمله استانداری و... پای کار هستند.

افشانی با بیان اینکه از مجموع متکدیان تهرانی ۷۰ درصد خارجی هستند و تنها ۳۰ درصد ایرانی هستند و در این بین ۲۰ درصد متکدیان ایرانی هم تهرانی نیستند، گفت: یعنی ۹۰ درصد متکدیان پایتخت، تهرانی نیستند.

وی با بیان اینکه اعتیاد یکی از آسیب‌های جدی تهران به خصوص در محلات ضعیف‌تر است اظهار کرد: انشاء الله با توجه به نقشی که وزارت کشور برای شهرداری تهران تعیین کرده شاهد بهبود این وضعیت باشیم؛ چرا که ۵۶ درصد معتادان از سایر استان‌ها هستند و امیدواریم این متکدیان تحویل شهرهای خود داده شوند.

منبع: اسکان نیوز- ۷ مرداد

پاگرد در راه پله‌ها، زمینه‌ساز فراغتی کوتاه برای انسان از فشار ناشی از بالا رفتن از پله‌ها است و این پاگرد در مجله.....
کمیسیون انتشارات

آیا انسجام فکری داریم؟

دکتر محمود سریع‌القلم بهم ریختگی عمل، ریشه در بهم ریختگی فکری دارد. وقتی اجزاء فکر یکدیگر را نقض کنند، عمل به آنها نیز مجموعه‌ای از تناقضات را به وجود می‌آورند. بالاخره مشخص نیست که:

● بخش خصوصی را قبول داریم یا نداریم؟ در بیان می‌گوییم قبول داریم ولی حاضر نیستیم به او مسئولیت دهیم، تفویض کنیم و در حکمرانی با او شریک شویم؛

● بالاخره معلوم نیست این نظام بین الملل را قبول داریم یا نداریم؟ در بیان، قبول نداریم ولی تمام فن‌آوریها، محصولات، اعتبارات و تحقیقات آنها را می‌خواهیم. فلسفه وجودی آنها را قبول نداریم ولی بسیاری از محصولات آنها را می‌خواهیم؛

● بالاخره دنیا جای خوبی است یا باید با مظاهر آن مبارزه کرد. در بیان، دنیا را مذمت می‌کنیم ولی برای پول و مقام تقریباً هر کاری می‌کنیم؛

● بالاخره معلوم نیست تخصص را قبول داریم یا نه؟ البته که در بیان همه قبول دارند ولی دریاچه اورمیه، نرخ تورم، بانکداری، نظام آموزش عالی، محیط زیست، صنعت خودروسازی و سیاست خارجی معرف این است که امور، تخصصی تصمیم‌سازی نشده‌اند؛

● بالاخره می‌خواهیم با مسلمان‌ها روابط خوبی داشته باشیم یا با غربی‌ها، یا با آسیایی‌ها یا با شمالی‌ها؟ یا با هیچ کدام؟ بالاخره مسیر چیست؟

● بالاخره زمان مهم است و باید برای آن

فکر کرد، برنامه ریزی کرد، آینده نگری کرد و در اندیشه ۵۰ سال آینده بود یا زمان تعطیل است و باید دم را غنیمت شمرد؛

● بالاخره سرمایه داری را قبول داریم یا نه؟ چپ هستیم؟ سوسیالیست هستیم؟ از نوع چینی هستیم؟ مالزی هستیم؟ هند هستیم؟ ترکیه هستیم؟ صدها لایه و پرده تو در تو هستیم؟ چه هستیم؟؛

● بالاخره می‌خواهیم با کیفیت زندگی کنیم؟ همه با کیفیت زندگی کنند؟ در دنیا به واسطه آنچه ساخته ایم اعتبار و احترام کسب کنیم؟ سازوکار چنین مقصودی چیست؟ اصولاً کیفیت اهمیتی دارد یا خیر؟

● بالاخره می‌خواهیم چکار کنیم؟ بقا؟ رشد؟ پیشرفت؟ تقابل؟ تعامل سازنده؟ کدامیک؟ با کدام ترکیب؟ تقسیم بندی درصدها به چه صورت است؟

● و بالاخره افکاری که افق‌های ما را تعیین می‌کنند کدامند؟ می‌دانیم؟ افرادی می‌دانند؟ اتاق فکری که به این امور توجه می‌کند کجاست؟ آیا سیستمی داریم که کل مسائل کشور را یکجا ببیند و به صورت تسلسلی و سیستماتیک برای آنها طراحی کند؟

● شاید علت العلل مسائل ما، وضعیت اندیشه‌ای و فکری ماست. مجمع‌الجزایری از افکار به صورت معلق در فضا بدون آنکه نقطه مماسی داشته باشند در مدارهای خود خواسته حرکت می‌کنند. تا اندیشه منطقی و منسجم نشود، عملکرد اصلاح نمی‌شود. دلیل اینکه در نروژ و دانمارک آرامش و ثبات وجود دارد به خاطر این است که پاسخ‌سوال‌ات فوق راده‌ها پیش در میان خود حل کرده‌اند. شاید با همین استدلال، فلسفه در غرب و در آسیا فعلاً جایگاهی ندارد ولی در میان خاورمیانه‌ای‌ها سوالات مهم فلسفی بی‌پاسخ مانده‌اند و تعدد و حجم

بحرا نها، مجال پاسخگویی را نمی‌دهد. دستگاه مغزی ما محتاج انسجام درونی است تا سیستمی بپا شود. نمی‌توان همه چیز را با هم و هم زمان خواست. زندگی با کیفیت محتاج اولویت بندی، سیستم، هرم، زمان بندی، آینده نگری و واقع بینی است. بدون داشتن Consistency نمی‌توان در انتظار جواب نشست. به درجه ای که میان بیان و عمل یک فرد، یا کشور یا نگاه فاصله باشد، به همان میزان کیفیت، اعتبار و کارآمدی آن کاهش می‌یابد. شفافیت و قاعده مندی دو اصل ثابت و جهان شمول پیشرفت هستند. فکری انسجام دارد که شفاف و قاعده مند باشد. از سطح تناقضات یک اندیشه کاسته می‌شود وقتی شفاف باشد. سالها پیش، به شخصی که یک ساعت و ۴۵ دقیقه به جلسه ای با تأخیر آمده بود مؤدبانه و خصوصی گله کردم. او در پاسخ، نکته ای گفت که سطح یادگیری از آن در حد یک دوره فوق لیسانس بود. او گفت: اینقدر صحبت از نظم و سیستم و عقلانیت و زمان و کارآمدی و آینده نگری و انسجام و دقت و مدیریت و قانون گرایی. نکن. من و تو را آخر در قبر خواهند گذاشت.

● مسئولیت دست یابی به انسجام فکری با خودمان است. در این نظام بین الملل، همه کشورها تنها هستند و صرفاً به فکر منافع خود. با توجه به مثلث در حال ظهور مجدد چین، روسیه و آمریکا، این ویژگی نظم جهانی عمیق‌ترین خواهد شد. اگر با دانش و تخصص به انسجام فکری نرسیم، هم چنان مانند ۱۷۰ سال گذشته سینوسی سیر خواهیم کرد. مخالفان قدرتمند شدن کشور چه در منطقه و چه خارج از منطقه متوجه هستند که مادرنبوهی از تناقضات زندگی می‌کنیم. نباید گذاشت آنها به آنچه ناپلئون گفت برسند. ناپلئون گفت: «وقتی دشمن شما در حال اشتباه کردن است، مزاحم او نشوید.» مسئولیت ایجاد انسجام فکری بین ما و در درون ماست.

بیمه بیکاری داخل کارگاه پرداخت می شود

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: بیش از ۶۰ هزار میلیارد تومان اعتبار در تبصره ۱۸ بودجه برای اشتغال اختصاص یافته است چرا که ممکن است در شرایط تحریم برخی بنگاه‌ها میزان اشتغالشان کاهش یابد. علی‌ریبعی در گفت‌وگو با خانه ملت، با اشاره به نشست کمیسیون اقتصادی با نمایندگان دولت در خصوص تقاضای تعدادی از نمایندگان برای طرح سوال از رئیس جمهور گفت: عملکرد دولت در حوزه اشتغال شایسته و بسیار مناسب بوده است، اما حجم بیکاری با توجه به پنجره جمعیتی و پاسخ نگرفتن بیکاران در دهه ۸۰ برای اشتغال این تعداد از حجم نیروها به دهه ۹۰ انتقال یافته و نیروهای تحصیلکرده اکنون نیازمند مشاغل متناسب با تحصیل خود هستند. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه در سال ۹۶ دولت، ۷۹۱ هزار شغل ایجاد کرده است، افزود: اقتصادهای بزرگ دنیا نیز چنین میزان شغلی ظرف مدت یکسال نمی‌توانند ایجاد کنند، اما با این وصف نتوانستیم بیکاری عقب مانده و پیش‌رو را پاسخ دهیم. وی با بیان اینکه در شرایط کنونی هم بیکاری احساس می‌شود و هم دولت عملکرد خوبی داشته است، ادامه داد: احساس می‌کنم که نمایندگان سوال کننده از رئیس جمهور از توضیحات بنده در خصوص اشتغال به صورت نسبی قانع شدند. ریبعی با اشاره به اینکه وزارت تعاون برای آینده ۶ برنامه اشتغال دارد، یادآور شد: بیش از ۶۰ هزار میلیارد تومان بودجه در تبصره ۱۸ بودجه برای اشتغال اختصاص یافته است چرا که ممکن است در شرایط تحریم برخی بنگاه‌ها میزان اشتغالشان کاهش یابد. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه وزارت تعاون سیاست تثبیت شغل را برای شرایط تحریمی در نظر گرفته است، تصریح کرد: این سیاست به معنای پرداخت بیمه بیکاری در داخل کارگاه است و در دوران تحریم‌ها هدف اقتصاد همان هدف گذشته بوده، اما روش‌ها تغییر یافته است و برخی مشاغل در شرایط تحریم همانند پوشاک و پایین دستی پتروشیمی اشتغال بیشتری جذب می‌کنند و برخی بی تفاوت هستند که به نظر می‌رسد که با توضیحات بنده اقناع نسبی در حوزه اشتغال ایجاد شد.

۲ مرداد- خانه ملت

امضای قرارداد ساخت آزادراه بیستون - کرمانشاه - حمیل

معاون شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل نقش آزادراه‌ها در تأمین ایمنی و تسهیل تردد در راه‌های کشور را مهم دانست و از امضای قرارداد احداث آزادراه بیستون - کرمانشاه - حمیل به طول ۱۳۰ کیلومتر خبر داد. به گزارش روابط عمومی شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل، «سید حسین میرشفیع» افزود: قرارداد این آزادراه با سهم مشارکت ۳۰ درصدی دولت و ۷۰ درصدی بخش خصوصی به ارزش ۷۵۰ میلیارد تومان به امضا رسیده است. میرشفیع پیرامون مشخصات فیزیکی آزادراه بیستون - کرمانشاه - حمیل یادآور شد: حداقل بیستون تا کرمانشاه در دشت واقع شده و از کرمانشاه تا حمیل به طول ۵۰ کیلومتر در مناطق کوهستانی است و چون بخشی از پروژه از کمربندی کرمانشاه عبور می‌کند، باید عملیات بهسازی مسیر نیز در این مسیر انجام شود. به گزارش ایرنا، اکنون طول آزادراه‌های کشور به ۲۵۰۰ کیلومتر رسیده و دولت در نظر دارد در پایان برنامه ششم توسعه طول آزادراه‌های کشور به حدود ۷۵۰۰ کیلومتر افزایش یابد. هیات وزیران در جلسه ۲/۹/۱۳۹۷ بنا به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی و به استناد ماده واحده قانون احداث پروژه‌های عمرانی بخش راه و ترابری از طریق مشارکت بانک‌ها و سایر منابع مالی و پولی کشور - مصوب ۱۳۶۶ - مجوز انعقاد قرارداد مشارکت برای اجرای پروژه آزاد راه بیستون - کرمانشاه - حمیل و قزاقچی - کرمانشاه را تصویب کرد. هیئت وزیران به وزارت راه و شهرسازی مجوز داده تا نسبت به انعقاد قرارداد مشارکت برای اجرای پروژه آزاد راه بیستون - کرمانشاه - حمیل و قزاقچی - کرمانشاه اقدام نماید و بر اساس این تصویب نامه؛ شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور به نمایندگی از وزارت راه و شهرسازی، مجاز است با حفظ مالکیت دولت، برای اجرای آزاد راه بیستون - کرمانشاه - حمیل و قزاقچی - کرمانشاه به طول حدود (۱۳۵) کیلومتر با برآورد تقریبی هفت هزار و پانصد میلیارد (۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال شامل تأمین منابع مالی، انجام طراحی، تکمیل مطالعات، مهندسی، تملک اراضی، کنترل کیفی، احداث، نگهداری، بهره‌برداری و انتقال آن در قالب آیین‌نامه اجرایی قانون احداث پروژه‌های عمرانی بخش راه و ترابری از طریق مشارکت بانک‌ها و سایر منابع مالی و پولی کشور نسبت به انعقاد قرارداد واگذاری با شرکت احداث، نگهداری و بهره‌برداری و انتقال آزاد راه بیستون - کرمانشاه - حمیل و قزاقچی - کرمانشاه به سهامداری شرکت مرز راه که به روش برگزاری فراخوان و مذاکره مستقیم انتخاب گردیده است، با رعایت ضوابط و مقررات زیست محیطی اقدام نماید. ۷/۷ مرداد- روابط عمومی شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل

رئیس دفتر رئیس جمهور گفت: روند واگذاری بنگاه‌های اقتصادی از نیروهای نظامی شروع شده است. در دولت هم همه بخش‌ها واگذاری‌ها را آغاز کرده‌اند. این امر مصوبه شورای عالی هماهنگی اقتصادی و مصوبه سران سه قوه است و رهبر معظم انقلاب نیز آن را تأیید کرده‌اند. این کار به جد شروع شده و اکنون بسیاری از این شرکت‌ها در بورس عرضه شده است. وقتی می‌بینید که بورس به این صورت در حال گسترش است، قطعاً شرکت‌های جدیدی وارد بورس شده است. زیرا با وجود همان شرکت‌های قبلی، بسیار بعید بود بورس چنین رشدی داشته باشد. دلیل رشد بورس، واگذاری شرکت‌های جدید به مردم است. این کار خوبی است و به نظر من نیروهای نظامی هم آغاز کردند و واگذاری آنان در حال انجام است، یا بانک‌های آنها نیز در حال ادغام است. بنابراین در این زمینه گام‌های خوبی هم در دولت و هم بیرون دولت برداشته شده است. او افزود: آیا با دودستگی می‌توانیم مسائل خارجی و داخلی خود را حل کنیم؟ اگر وارد این بازی شویم، چه پیامی را به خارج خواهیم داد؟ آیا این در راستای همان خواسته‌ای نیست که اکنون دشمنان ما به آن دامن می‌زنند؟ مگر غیر از این است که همین حالا رسانه‌های بیگانه زیر آتش اختلافات می‌دمند تا در کشور تفرقه ایجاد شود؟ آیا ما هم باید با دست خود به استقبال تفرقه برویم؟ بنابراین فکر می‌کنیم وظیفه ما آگاهی بخشی است و این آگاهی بخشی، غیر از ایجاد دودستگی یا دوقطبی در کشور است.

وی معتقد است: دیگر زمان آن گذشته است که در کشوری، دولت یا حاکمی احساس کند قیوم مردم است، امروز این مسئولان هستند که باید خود را با خواست مردم تطبیق بدهند و براساس این خواست باید تصمیم بگیرند.

متن کامل گفت و گوی محمود واعظی با روزنامه ایران را در ادامه می‌خوانید:

برخی از تأکید رئیس جمهوری بر اصل ۵۹ قانون اساسی که به همه‌پرسی و مراجعه

نهادهای نظامی بنگاه‌های اقتصادی را واگذار می‌کنند

به آرای عمومی اشاره دارد، برآشفتنند. به نظر شما دلیل اشاره رئیس جمهوری به این اصل قانون اساسی چیست؟

آقای رئیس جمهوری در این بحث یک هدف کلی را دنبال می‌کردند و آن، پاسخ به القائاتی است که از خارج کشور می‌شود. به عنوان مثال امریکایی‌ها و منافقین عنوان می‌کنند که نظام جمهوری اسلامی در ۴۰ سالگی به بن‌بست رسیده است. آقای رئیس جمهوری با یادآوری این اصل قانون اساسی، در واقع می‌خواهد بگوید که نظام اسلامی، چه از نظر قانون اساسی و چه از نظر سازوکار و ساختارهای درونی، اینقدر قوی، منسجم و بامحتوا است که برای همه مطالبات مردم و برای همه مسائل، راه حل داریم. از این جهت، ایشان یکی از راه حل‌ها برای حل مسائل را این طور عنوان کردند

که اگر روزی مردم در چارچوب اسلامیت و جمهوریت نظام خواسته‌ای داشته باشند اما به هر دلیلی این خواسته در قانون اساسی دیده نشده باشد، این راهکار (مراجعه به آرای عمومی) در قانون اساسی وجود دارد.

درباره همین گفت‌وگوی اخیر تلویزیونی رئیس جمهوری، هواداران و حامیان دولت و آقای رئیس جمهوری، عنوان کردند که انتظار می‌رفت آقای رئیس جمهوری ریشه مشکلات و پشت پرده مسائل را مطرح کنند. این خواسته مدت‌هاست که تکرار می‌شود. ملاحظه رئیس جمهوری در بیان این مسائل چیست؟

ببینید! ما باید شرایط امروز کشور را فهم و درک کنیم. همچنین باید در نظر بگیریم که آقای دکتر روحانی در مقام رئیس جمهوری، باید کشور را اداره کنند. ممکن است نگاه برخی به شخص رئیس جمهوری همچون یک رئیس یک حزب یا رئیس یک جریان سیاسی باشد. این در حالی است که ایشان خود را رئیس قوه اجرایی کشور می‌بینند که همه بار مشکلات کشور روی دوش قوه مجریه و شخص ایشان است. از سوی دیگر، برای غلبه بر مشکلات خارجی، تهدیدات خارجی و شرایطی که در کشور وجود دارد، یا مقابله با طراحی‌هایی که از سوی امریکا و برخی کشورهای منطقه همچون رژیم صهیونیستی کشیده می‌شود، امروز بیش از هر زمان دیگری به انسجام وحدت نیاز داریم. در یک چنین شرایطی، اینکه گفته شود آقای رئیس جمهوری بیایید مسائل را بگویید، یا اینکه گفته می‌شود «افشا کن افشا کن»، این رویکرد یعنی اختلاف، یعنی ایجاد دوقطبی، یعنی دودستگی. آیا با دودستگی می‌توانیم مسائل خارجی و داخلی خود را حل کنیم؟ اگر وارد این بازی شویم، چه پیامی را به خارج خواهیم داد؟ آیا این در راستای همان خواسته‌ای نیست که اکنون دشمنان ما به آن دامن می‌زنند؟ مگر غیر از این است که همین حالا رسانه‌های بیگانه زیر آتش اختلافات می‌دمند تا در کشور تفرقه ایجاد شود؟ آیا ما هم باید با دست خود به استقبال

نرخ تورم نهاده‌های ساختمانی ۱۷.۴ درصد شد

درصد تغییرات میانگین تورم در چهار فصل منتهی به فصل بهار امسال نسبت به میانگین شاخص در چهار فصل منتهی به بهار ۹۶ معادل ۱۷.۴ درصد اعلام شد.

مرکز آمار ایران گزارش شاخص قیمت نهاده‌های ساختمان‌های مسکونی شهر تهران مربوط به فصل بهار را منتشر کرد که این شاخص در فصل بهار ۹۷ به عدد ۲۵۰۰.۸ رسید؛ این رقم نسبت به شاخص فصل قبل (۲۲۳۰.۱)، ۱۲.۴ درصد و نسبت به شاخص فصل مشابه سال قبل (۱۹۷۰.۱)، ۲۷.۳ درصد افزایش داشته است.

درصد تغییرات میانگین شاخص در چهار فصل منتهی به فصل بهار سال ۱۳۹۷ نسبت به میانگین شاخص در چهار فصل منتهی به بهار سال ۱۳۹۶ معادل ۱۷.۴ درصد بوده که نسبت به همین اطلاع در فصل قبل (۱۲.۳ درصد) با افزایش روبه‌رو بوده است.

شاخص قیمت گروه «خدمات» با ۱۴.۵ درصد افزایش نسبت به فصل قبل بیش‌ترین تأثیر را در افزایش شاخص کل در فصل بهار داشته است. گروه «آهن‌آلات، میلگرد و پروفیل درب و پنجره و نرده» با ۲۱.۲ درصد و گروه «چوب» با ۱۵.۱ درصد افزایش به ترتیب رتبه‌های بعدی را در افزایش شاخص قیمت نهاده‌های ساختمان‌های مسکونی شهر تهران در فصل بهار سال مورد بررسی داشته‌اند.

۱ مرداد - خبرگزاری مهر

حیثیتی شده بود. مثالی بزنم. ممکن است فردی در زندگی خود بسیار ایثارگر باشد و از خودگذشتگی کند، اما در بخشیدن مال خود به دیگران، سختگیر باشد. بنابراین، در مسئله تفکیک وزارتخانه‌ها چنین اتفاقی افتاد که کار درستی هم نبود و به آنان تذکر هم داده شد، اما این یک رویه همیشگی در دولت نیست. اتفاقاً همان برادری که در این زمینه آن کار را کرد، در ۱۰۰ مورد دیگر درباره وزارتخانه‌اش یا سیاست‌هایی که به هر دلیل موافق نبوده، وقتی دولت تصمیم گرفت، جزو مدافعان تصمیم دولت بود و در این راستا کار هم کرده است.

هم رهبر معظم انقلاب به ستاد کل نیروهای مسلح دستور دادند سپاه و ارتش بنگاه‌های اقتصادی را واگذار کنند و هم رئیس جمهوری به زیرمجموعه‌های دولت مانند بنیاد شهید و شستا تأکید کردند که در این حوزه‌ها نیز باید واگذاری‌ها دنبال شود. این روند چه در نیروهای مسلح و چه در دولت، در حال پیگیری است.

در چه مرحله‌ای است؟

در ارتش و سپاه هم شروع شده است. در دولت هم همه بخش‌ها واگذاری‌ها را آغاز کرده‌اند. این امر مصوبه شورای عالی هماهنگی اقتصادی و مصوبه سران سه قوه است و رهبر معظم انقلاب نیز آن را تأیید کرده‌اند. این کار به جد شروع شده و اکنون بسیاری از این شرکت‌ها در بورس عرضه شده است. وقتی می‌بینید که بورس به این صورت در حال گسترش است، قطعاً شرکت‌های جدیدی وارد بورس شده است. زیرا با وجود همان شرکت‌های قبلی، بسیار بعید بود بورس چنین رشدی داشته باشد. دلیل رشد بوریس، واگذاری شرکت‌های جدید به مردم است. این کار خوبی است و به نظر من نیروهای نظامی هم آغاز کردند و واگذاری آنان در حال انجام است، یا بانک‌های آنها نیز در حال ادغام است. بنابراین در این زمینه گام‌های خوبی هم در دولت و هم بیرون دولت برداشته شده است.

۱۸ مرداد

تفرقه برویم؟ بنابراین فکر می‌کنیم وظیفه ما آگاهی بخشی است و این آگاهی بخشی، غیر از ایجاد دودستگی یا دوقطبی در کشور است.

لایحه تفکیک وزارتخانه‌ها که دولت این همه روی آن تأکید داشت، در نهایت از سوی مجلس رد شد. آقای جهانگیری تأیید کرد که برخی اعضای دولت، مشی دیگری، مغایر مشی دولت دنبال کردند که در نهایت باعث شد مجلس این لایحه را کنار بگذارد. این امر باعث شده برخی عنوان کنند دولت منسجم نیست و برخی اعضای دولت خلاف مسیر کلی دولت حرکت می‌کنند. تأیید می‌کنید؟

قبول دارم که در موضوع تفکیک وزارتخانه‌ها، برخی از وزرا که به طور مستقیم با این مسئله مرتبط بودند، هرچند به صورت علنی کاری نکردند یا چیزی نگفتند، اما زیرمجموعه آنان یا دوستان‌شان در مجلس با کمک همین‌ها، علیه لایحه کار کردند. این را قبول دارم. کار اشتباهی بود و به آنان تذکر هم داده شد. اما این اتفاق به این معنا نیست که همه مسائل در دولت به این صورت باشد. مسئله تفکیک وزارتخانه‌ها برای آنان

قطعاً شرکت‌های

جدیدی وارد بورس شده است. زیرا با وجود همان شرکت‌های قبلی، بسیار بعید بود بورس چنین رشدی داشته باشد. دلیل رشد بورس، واگذاری شرکت‌های جدید به مردم است. این کار خوبی است و به نظر من نیروهای نظامی هم آغاز کردند و واگذاری آنان در حال انجام است، یا بانک‌های آنها نیز در حال ادغام است. بنابراین در این زمینه گام‌های خوبی هم در دولت و هم بیرون دولت برداشته شده است

«شفافیت» فرایندهای «طرحهای عمرانی»، در «شرایط تحریم»، چگونه تأمین خواهد شد؟

مهندس شهرام حلاج (پژوهشگر مناقصات، معاملات و نظام فنی و اجرایی)

نیز کارگروهی است به ریاست بالاترین مقام دستگاه اجرایی استانی یا نماینده وی و عضویت نماینده استاندار، نماینده سازمان امور اقتصادی و دارایی استان، نماینده سازمان برنامه و بودجه استان، نماینده اداره کل دادگستری استان، نماینده اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان و یک نفر کارشناس صاحب نظر به تشخیص رئیس دستگاه اجرایی.»

این احکام مصوب شورای عالی هماهنگی با این هدف بوده است که امکان واگذاری و مشارکت بخش خصوصی یا تعاونی در طرحهای عمرانی فراهم آید. تقریباً همه سخنان و بیاناتی که این روزها در مجامع و رسانه‌ها به گوش می‌خورد، مؤید همین است که:

تنها راه حل معضل انباشت طرحهای عمرانی نیمه‌تمام، استفاده از قراردادهای BOT و PPP و روشهایی است موسوم به BOT و BOO و مانند آنها که در این مجامع و رسانه‌ها بیان، تبیین و تبلیغ می‌شود. برخی افراد با عنوان کارشناس این قراردادها نیز می‌گویند: بدهید ما قراردادهای روشهای نامبرده را برایتان تنظیم کنیم تا مشکل طرحهای عمرانی نیمه‌تمام حل بشود.

این که می‌شنویم بالاخره راه حلی برای معضل انباشت طرحهای نیمه‌تمام پیدا شده باشد، جای خوشحالی زیادی دارد. البته این در حالی است که در روز دوشنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۵ در نهاد عالی برنامه‌ریزی کشور، یعنی در سازمان برنامه و بودجه کشور، مرکز پژوهش‌های توسعه و آینده‌نگری، نشست تخصصی با نام «ساماندهی و تأمین مالی طرحهای تملک داراییهای سرمایه‌ای» را با حضور عالی‌ترین کارشناسان و مدیران این حوزه برگزار کرد که در آن نشست تخصصی، سخنران محترم اول اعلام کرد:

خیلی از نابسامانیهای ما در طرحهای عمرانی، ناشی از تصمیمات قبلی بوده که ما را دچار معضل امروز کرده است. علیرغم تأکيدات، ممانعت‌ها و کنترل‌های کمیسیونهای ماده ۲۳ و ۲۱۵ برای جلوگیری از آغاز طرحهای جدید، باز هم هر ساله طرحهای جدیدی را تحمیل کرده‌اند که این سرمایه کشور را به دارایی راکد تبدیل

اقتصادی تر کردن طرحها در آگهی مزایده اطلاع‌رسانی شود. در واگذاری طرحهای نیمه‌تمام، کارگروههای واگذاری مجازند قیمتی را به عنوان مبنای فروش اعلام کنند که پروژه واجد توجیه مالی شده و مورد استقبال قرارگیرد. چنانچه اقدامات اجرایی مدیران طبق مصوبات کارگروههای واگذاری انجام شود، قابل تعقیب قضایی نخواهد بود.»

طبق همین مصوبه، «کارگروه واگذاری، کارگروهی است به ریاست بالاترین مقام دستگاه مرکزی یا نماینده وی و عضویت معاون وی یا رئیس دستگاه اجرایی تابعه ذیربط حسب مورد، نماینده وزارت امور اقتصادی و دارایی، نماینده سازمان برنامه و بودجه کشور، نماینده وزارت دادگستری، نماینده اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و یک نفر کارشناس صاحب نظر به تشخیص رئیس دستگاه مرکزی». همچنین «کارگروه واگذاری استان

شورای عالی هماهنگی اقتصادی کشور، به گفته سخنگوی وقت دولت: در جهت تشریک مساعی میان قوای سه‌گانه برای مقابله با شرارت‌های اقتصادی رژیم آمریکا تشکیل شده است.

این نهاد فوق‌العاده شرایط تحریمهای جدید کشور، در مصوبه‌ی جلسه شنبه ۶ مرداد ۱۳۹۷ خود که به سازمان برنامه ابلاغ شده است، مقرر داشته است:

«به منظور سودآور کردن طرحهای تملک داراییهای سرمایه‌ای و ایجاد جذابیت برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، با حفظ کاربری اصلی، ایجاد کاربری‌های چندگانه یا ایجاد سایر تأسیسات جانبی اقتصادی در پروژه‌ها و عرصه‌های مربوط به آن توسط کارگروههای واگذاری با پیشنهاد متقاضی و یا دستگاههای اجرایی، قبل از واگذاری مجاز است. هرگونه تغییر کاربری توسط خریدار پس از واگذاری ممنوع می‌باشد. شرایط پذیرش پیشنهاد متقاضیان برای

طرح‌ها ایجاد کرده است، امروز دچار چه اصلاح ساختاری شده است یا چه تحول رفتاری یافته است که آثار اعوجاج آفرین و خطاساز آن در خیل عظیم واگذاری و مشارکت صاحبان سرمایه - و لایذ نفوذ و ارتباط - در حوزه‌های انتخابیه نخواهد داشت و این واگذاریها و مشارکتها را به قول آن مدیر محترم «به طرف پدرخانم یا دیگر بستگان و وابستگان - کسی کج نکند»؟

هنگامی که به مواردی مانند ماده ۲۱۵ برنامه‌ی پنجم توسعه کشور یاد و به آن استناد می‌کنیم، آیا شایسته نیست به بخشهای مختلف آن از جمله بند طلایی و بسیار مهم «ه» از ماده‌ی ۲۱۵ برنامه پنجم نیز توجه کنیم؟

هنگامی که از تحولات جدی نظام فنی و اجرایی کشور به سوی مشارکت و واگذاری سخن می‌گوییم، آیا شایسته نیست به لوازم و الزامات این تحول نیز بپردازیم؟ فقط به عنوان یک نمونه، آیا اساسا به اهمیت و دستاوردهای بسیار زیاد موادی مانند بند «ه» ماده ۲۱۵ توجه و اعتنای کافی کرده ایم و خواهیم کرد؟

آیا نمی‌توان گفت: یککاش هریک از ما و بویژه سازمان برنامه و بودجه‌ی کشور به تکلیف مندرج در بند «ه» ماده ۲۱۵ برنامه پنجم توسعه‌ی کشور و نیز اقدامات مشابه قانونی، عقلانی و کارشناسی، به نحو بهتری عمل کرده بود. تا احتمال این اعوجاجات و

خطاهای مورد اشاره، کمتر می‌شدند و به نحو مناسبی مدیریت می‌شدند؟ بند «ه» ماده ۲۱۵ قانون برنامه پنجم در دیماه سال ۱۳۸۹ مقرر کرده بود: «معاونت [یعنی سازمان برنامه و بودجه کشور] موظف است خلاصه‌ای از جمع‌بندی گزارش‌های توجیهی طرحهایی که از منابع عمومی تامین مالی می‌شود، به استثناء طرحهای دفاعی و امنیتی را یک سال پس از تصویب از طریق وبگاه معاونت در دسترس عموم کارشناسان و پژوهشگران قرار دهد.» اثر شفافیت‌زای این حکم قانونی در قریب یک دهه که از الزام آن گذشته است،

در نیمه سال ۱۳۹۷، برای حل معضل طرحهای عمرانی نیمه‌تمام، این راه مقرر شده است که مدیران و صاحبان مناصب در اقصی نقاط کشور، مجموعه‌ای از امکانات و امتیازات را به افراد یا اشخاص صاحب سرمایه در استانها و شهرستانها - که لایذ صاحب نفوذ و ارتباطاتی هم هستند - معا مله کنند .

می‌توانست نه تنها امروز برای سرمایه‌گذاران در مسیر واگذاری و مشارکت طرحهای عمرانی نیمه‌تمام بسیار مفید باشد و احتمال ورود اثربخش و کارآی بخش خصوصی و تعاونی را بسیار افزایش دهد؛ بلکه می‌توانست از فشارهای غیرشفاف یا پنهان اعوجاج‌ساز و انحراف آفرین بر مدیران و صاحبان مناصب «کارگروههای واگذاری» بکاهد و حتی با اتکا به نیروی شفافیت حاصل از این اطلاع‌رسانی «عمومی»، بسیاری از فشارهای «شخصی» و نامناسب را مرتفع یا بی‌اثر سازد.

اکنون اگر اقدام مناسب، به هنگام و جامعی را برای شفافیت بخشی به فرایندهای واگذاری و مشارکت (به شرحی که در بند «ه» ماده ۲۱۵ برنامه پنجم یا بند «د» تبصره ۱۹ قانون بودجه ۱۳۹۶ تعریف و مقرر شده است) در دستور قرار ندهیم، آنگاه در آینده به چه وضعیتی خواهیم رسید و چگونه پاسخهایی خواهیم داشت؟

آیا نه اینکه وضعیت و معضل کنونی ما، حاصل تصمیمها و رفتارهای قبلی ما بوده است؟ هنگامی که به برخی دستاوردهای کشورهایی مانند کره، کانادا، آمریکا و آلمان در روشهای واگذاری و مشارکت استناد می‌کنیم و از برخی - و فقط برخی - اجزای «شبکه عملیاتی» آنان، از جمله قیمت‌های قراردادهای آنها (مثل یک مارک)، نام می‌بریم، آیا مطالعه و بیان می‌کنیم

که آنان از حیث برنامه‌های مدیریت «تعارض منافع»، چه تفاوت‌هایی با ما داشته‌اند؟ این پرسشها وقتی جدی‌تر می‌شوند که در نظر آوریم در همان نشست مورد استناد ۲۲ مردادماه با نام «ساماندهی و تأمین مالی طرح‌های تملک داراییهای سرمایه‌ای»، آخرین سخنران که سابقه مدیریت عالی دولتی از جمله سالها در جایگاه استانداری و نیز مقام وزارت داشته‌اند و در سالهای اخیر نیز به‌عنوان رئیس گروه پروژه‌های نیمه‌تمام اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران مشغول به خدمت هستند، تصریح فرمودند که:

«مدیر دولتی از کیسه خلیفه و نفت می‌بخشد و برایش مهم نیست...» اینک و با این داده اخیر، پژوهشگران، کنشگران و دیگر دلبستگان کشور، باید با جدیت و حساسیت، به مسئله زیر و ابعاد آن توجه‌کنند:

طبق سخن مدیر متخصص و مجرب نخست: مجلس سالها منابع عمومی را به‌سویی غیر از مصالح ملی و خیر عمومی کز کرده‌است.

طبق سخن مدیر متخصص و مجرب دیگر: مدیران دولتی سالها با منابع عمومی و بین‌نسلی (مثل نفت) کم‌پروا و کم‌توجه برخورد کرده‌اند.

با این اوصاف و اوضاع، اکنون و از نیمه

سال ۱۳۹۷،

برای آنکه جریان بسیار «ضروری» مشارکت و واگذاری طرح‌های عمرانی (به سرمایه‌گذاران و متقاضیان معامله منابع عمومی) چنان پیش برود که نزدیکتر به صلاح و خیر عمومی باشد،

کدام اصلاح ساختاری و چه تحول رفتاری در بازیگران صدرا اشاره («مجلس» و «دولت») در دستور کار است؟

چگونه اطمینان کارشناسی کمابیش کافی ایجاد کنیم که حقوق ملت و مصالح عمومی، به نحوی مناسب اولویت یافته و تأمین خواهد شد؟

چرا در تمام این سالها به تکالیفی مانند بند «ه» ماده ۲۱۵ برنامه‌ی پنجم که مقرر کرده‌بود اطلاعات طرح‌های عمرانی در دسترس قرارگیرد بی‌اعتنا بوده‌ایم؟

در دو سال گذشته با بند «د» تبصره ۱۹ قانون بودجه ۱۳۹۶ چه برخورد و رفتاری کرده‌ایم؟

اکنون و امروز با آن چه می‌کنیم؟ آیا از امروز به اهمیت شفافیت و دسترسی همگانی به اطلاعات بیشتر توجه خواهیم کرد یا نخواهیم کرد؟

اگر خواهیم کرد چگونه و با کدام برنامه زمانی؟

چرا در تمام این سالها به تکالیفی مانند بند «ه» ماده ۲۱۵ برنامه‌ی پنجم که مقرر کرده‌بود اطلاعات طرح‌های عمرانی در دسترس قرارگیرد بی‌اعتنا بوده‌ایم؟

در دو سال گذشته با بند «د» تبصره ۱۹ قانون بودجه ۱۳۹۶ چه برخورد و رفتاری کرده‌ایم؟

اکنون و امروز با آن چه می‌کنیم؟ آیا از امروز به اهمیت شفافیت و دسترسی همگانی به اطلاعات بیشتر توجه خواهیم کرد یا نخواهیم کرد؟

اگر خواهیم کرد چگونه و با کدام برنامه زمانی؟

کدام نهاد و طی چه برنامه زمانی، توسعه‌ی ساختارها و اصلاح رفتارهای حاکم بر مشارکت و واگذاری طرح‌های عمرانی را در دستور دارد؟

ساختارها و ابزارهای شفافیت‌ساز، برای رفع انواع «تعارض منافع» و مدیریت انگیزه‌هایی غیر از «خیر عمومی» را کدام نهاد و طی چه برنامه زمانی ایجاد و راهبری می‌کند؟

این برنامه اصلاحی، قبل از جریان مشارکت و واگذاری طرحها انجام خواهد شد یا بعد از وقوع آن؟

گزارش این برنامه و دستاوردهای آن، چگونه به اطلاع مردم و در دسترس علاقمندان و پژوهشگران قرار خواهد گرفت؟